REGO

 RUSIA ESPERANTO-GAZETO

komuna eldono de REU kaj REJM *№ 2 (4) aprilo 2001*

199 partoprenantoj en REK-EoLA: bona komenco de nova jarmilo

en la numero:

rakontoj kaj fotoj pri REK-EoLA
rezultoj de la Konferencoj de REU kaj REJM
kio estas LONo kaj BeLego kaj kio estis sola ŝanco de Esperanto
"Bulteno de REU" kaj "REJM-info"
"Libra revuo" kaj literaturaj paĝoj
interesaj informoj, novaĵoj, anekdotoj kaj multo alia

Moskvo, 2001

REZOLUCIO de la 20-a REK

La jubilea 20-a Rusia Esperantista Kongreso, okazinta en Serovo apud Sankt-Peterburgo 05-08.03.2001, pridiskutinte, kun partopreno de estrarano de UEA Kalle KNIIVILÄ kaj LKK-anino de la 86-a UK en Zagrebo (Kroatio) Irina BARAČ, la proponon okazigi Universalan Kongreson de Esperanto en Rusio, rekomendas al la Estraro de REU esplori la eblecon de ĝia efektivigo.

Serovo, 08.03.2001

DUM REK-EoLA KANTIS

Georgo Handzlik

JoMo kun sia filino Marta

Nataŝa Koreneva

Grigorij Arosev kaj Lena Katajeva

Mikaelo Povorin

Elvira Nizamieva

... kaj multaj aliaj...

Garik Kokolija (Moskvo)

En tiu ĉi artikolo estas prezentita mia opinio pri kelkaj gravaj laŭ mi flankoj de E-agado en nia lando. Konforme al tiuj ĉi vidpunktoj mi intencas agadi en la posteno de REU-prezidanto.

1. Pri la nuna stato de E-movado en Rusio. Laŭ mia opinio la stato de la movado en nia lando dum lastaj jaroj pliboniĝis. Ŝajnas, ke la plej profundan punkton de la regreso ni trairis proksimume en 1997-98 kaj nun la movado tamen progresas (kaj tio estas ligita ne nur kun la agadoj de apartaj aktivuloj aŭ organizoj, sed ankaŭ kun la ĝenerala evoluo de la socio en Rusio). La signoj de tiu progreso estas multaj: kreskas la kvanto de E-renkontiĝoj, kreskas la kvanto de la partoprenantoj en tiuj renkontiĝoj, pli multaj rusiaj geesperantistoj partoprenas en eksterlandaj E-aranĝoj, plimultiĝas la provoj (sukcesaj kaj ne tre) entrepreni eldonon de diversaj libroj aŭ periodaĵoj kaj samtempe sukcese daŭrigas sian eldonan agadon ***Impeto*** kaj ***Sezonoj***, aperas esperantistoj aŭ eĉ kluboj en la urboj, kie ili ne estis jam delonge aŭ tute neniam ekzistis, en multaj regionoj la esperantistoj dank' al sia aktivado havas bonajn kontaktojn kun lokaj potencoj kaj aliaj sociaj organizoj k.t.p. Por ke tiu ĉi progreso ne ĉesu kaj la movado fariĝu finfine vere forta kaj prosperanta necesas ankoraŭ multe labori. Kaj ĉefan parton de tiu laboro devas verŝajne fari Rusia Esperantista Unio kaj ĝia Estraro.

2. Pri la Estraro de REU. Laŭ mia opinio la nuna REU-Estraro estas la plej forta dum multaj lastaj jaroj. Ĉiu el la nunaj estraranoj estas jam delonge konata aktivulo, multe jam faris por la movado kaj ne perdis dume la deziron kaj fortojn plu aktivi. Kaj vere gravas la fakto, ke tiuj homoj kapablas kunlabori kaj fari ion komune, la unuaj semajnoj de la laboro tion pruvis. Se al la ses estraranoj, sekretario kaj la Kontrol-revizia komisiono aldoni la komisiitojn, reprezentantojn, klubojn kaj apartajn aktivulojn – membrojn de REU, rezultiĝos Unio, kiu kapablas fari multon. Kaj ankaŭ la aranĝon, kiu povas esti krono de nia progreso, nome Universalan Kongreson de Esperanto.

3. Pri eventuala UK en Rusio. La diskutoj pri la neceso organizi Universalan Kongreson de Esperanto en nia lando ne ĉesas. Sur la apuda kovrilpaĝo vi povas vidi la Rezolucion de nia landa E-kongreso pri la temo, kaj sur tiu ĉi paĝo – negativan opinion pri tio de unu el dumvivaj membroj de REU. Sed la tempo, pasinta post la tendaro, kie unuafoje estis diskutata la ebleco de okazigo de UK en Rusio, montris, ke absoluta plimulto de la esperantistaro arde subtenas tiun ideon. Kaj ekzistas unu pora argumento (krom multaj aliaj, jam diritaj), kiu superas plimulton de la kontraŭaj. Senduba estas la fakto, ke Universala Kongreso de Esperanto estas la plej granda kaj impona E-aranĝo. Partopreni en ĝi almenaŭ unufoje strebas preskaŭ ĉiu konscia esperantisto. Kaj evidentas la fakto, ke plimulto de nialandaj esperantistoj ne havas nun kaj ne havos dum proksimaj jaroj la eblon iri al alia lando por partopreni en UK. Kaj se ni sukcesos okazigi UK-on en nia lando, tio donos al multaj centoj da rusiaj gesamideanoj realan eblon vidi tiun fenomenon kaj partopreni en ĝi. Preferindas unufoje vidi ol multfoje aŭdi. Nur pro tio indas entrepreni la Kongreson en Rusio.

> Ne valoras nun plani UK en Rusio. Unue, tio estas absolute nereala. Due, eĉ se okazus miraklo, kaj UK en Rusio estus realigita, tio estus tute senutila. La popolo simple ne rimarkos ĝin. La Universalaj Kongresoj mem bezonas reformon. Ili jam delonge perdis idean enhavon kaj fariĝis pure turismaj aranĝoj. Ne valoras inviti milojn da senideaj lingvanoj al Rusio. Ne valoras laboregi 7 jarojn por ĝui 7 festajn tagojn. Ekzistas multe pli utilaj kaj multe pli facilaj taskoj. Ŝajnas al mi, ke tiu ĉi rezolucio havas celon nur por elvoki admiron pri la REU-Estraro. Oni nun povas diri: "Kiel aktivega estas la Estraro, ĝi planas UK!". Ke tiu "UK" restos nur kastelo en aero, ne gravas. Gravas bele raporti. Kaj kiu rememoros nunan planon post 7 jaroj?!
>
> ***Nikolao Griŝin (Latvio).***

Por la sukceso gravas pensi nur pri la utilo de siaj agoj por la movado, sed ne pri io alia.

20 REK RUSIA ESPERANTISTA KONGRESO

NOVA JARMILO KOMENCIĜIS PER REK-EoLA

Garik Kokolija (Moskvo)

Mi komencu la rakonton pri la aranĝo per iom da statistiko. La 20-a Rusia Esperantista Kongreso kaj la 13-a festivalo Esperanto – Lingvo Arta okazis de la 4-a ĝis la 11-a de marto 2001 en Serovo apud Sankt-Peterburgo. Entute registriĝis 199 partoprenantoj, el ili 122 inoj kaj 77 viroj. 120 personoj aĝis ne pli ol 30 jarojn, 79 – pli ol 30. Estis prezentitaj 12 landoj (Rusio, Ukrainio, Belorusio, Kazaĥio, Litovio, Pollando, Svedio, Francio, Kroatio, Svislando, Nederlando, Germanio). De Rusio estis 174 partoprenantoj el 37 loĝlokoj. Plej grandan kvanton de la reprezentantoj havis Moskvo – 41, poste sekvas St.Peterburgo (34), Ivanovo (14), Ĉeboksari (12) kaj Kievo (9). La ciferoj laŭ mi estas imponaj. Kaj ili montras, ke la ideo allogi pli da partoprenantoj per kunigo de la aranĝoj estis efika.

Kalle Kniivilä kaj ge-Grigorjevskije

En aliaj partoj de la gazeto vi povas legi pri diversaj rezultoj de REK-EoLA; en la Bulteno de REU – pri la decidoj de la 18-a Konferenco de REU, okazinta dum REK; en REJM-info – pri REJM-konferenco, okazinta dum EoLA; kaj iom pli sube vi trovos la liston de EoLA-laŭreatoj. Sed por ke vi havu impreson pri la etoso de la aranĝo kaj pri la eroj de ĝia programo, mi ĉi-sube rakontos pri kelkaj tiuj.

Dekomence pri la Kongreso. Vere interesaj gastoj venis al ĝi. UEA-estrarano Kalle Kniivilä rakontis pri la nuna stato kaj agado de UEA, partoprenis en la diskutoj pri kunlaboro inter REU kaj UEA kaj pri eventuala UK en Rusio; LKK-anino de ĉi-jara Universala Kongreso en Zagrebo Irina Barač rakontis pri la preparado de la Kongreso, pri la eblecoj partopreni en ĝia programo (ŝi respondecas pri junulara parto de la kongresa programo). Unuafoje en Rusio koncertis la fama pola E-bardo Georgo Handzlik, liaj kantoj certe trovis reeĥon en multaj animoj. Ĝenerale la kultura programo de REK estis ĉi-jare tre abunda kaj diversa, verŝajne ĝi estis ne malpli bona ol tiu de EoLA. Jen estas la listo de artistoj, kiuj koncertis dum la Kongreso: Mikaelo Bronŝtejn (Tiĥvin), Georgo Handzlik (Pollando), la ensemblo de tiĥvina E-klubo, Ljudmila Titova (St.Peterburgo), la ensemblo de peterburga klubo “Amikaro”, lernejana grupo el Kievo sub gvido de Mikaelo Lineckij; kelkaj aliaj niaj kantistoj prezentiĝis nokte en barda kafejo. Por havi pli malpli plenan imagon pri la programo de REK necesas aldoni ankaŭ KGS, gviditan de Mikaelo Lineckij, intelektajn ludojn, organizitajn

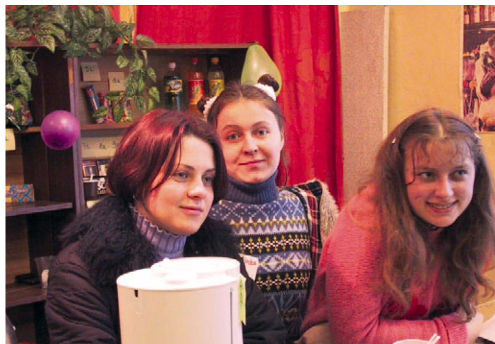
Irina Barač

de Valentin Melnikov, konkurson pri simultana tradukado, komunajn kantojn kaj ludojn, seminariojn por tradukistoj kaj por instruistoj, interŝanĝon de sperto pri kluba laboro, diversajn kursojn, diskutojn kaj rondajn tablojn, ĈALK-ekzamenojn, noktan videohalon kun la filmoj pri diversaj E-aranĝoj.

Stafeton de REK transprenis EoLA, kies inaŭguro okazis la 8-an matene, tuj post la fermo de la Kongreso. La plej grava labora ero de ĝia programo estis REJM-konferenco (same kiel REU-Konferenco dum REK). Grandan parton de la taga programo okupis tradiciaj artaj konkursoj de la festivalo. Tage okazis ankaŭ multaj kursoj, trejnadoj, konkursoj; vere imponis la konkurso pri bela legado BeLego kaj lingva olimpiko por novuloj LONo (pri ili vidu apartan artikolon de Irina Gonĉarova en tiu ĉi REGo). Sukcese pasis ankaŭ la aŭkcio, dum kiu ekzemple estis vendita kontraŭ 500 rubloj la T-ĉemizo de EoLA-10. Dum la vesperoj de EoLA koncertis JoMo (Francio), Maŝa Koĉetkova kaj Maksim Kablukov (Ivanovo), Mikaelo Povorin (Moskvo), Grigorij Arosev (Moskvo), peterburgaj ensembloj ***Blua Ponto*** kaj ***Eterna Muziko***. JoMo, kiu jam la kvaran fojon venis al EoLA, denove entuziasmigis ĉiujn per siaj diverslingvaj kantoj, nur kadavro povis sidi senmove en tiu dancanta halo.

Mikaelo Lineckij kaj Georgo Handzlik

la kafejo funkcias

Ege helpis kaj plaĉis al multaj la ĉambro, kie dum plejparto de tagnokto estis aĉeteblaj la manĝoj por stomako kaj cerbo. En tiu ĉambro funkciis la bufedo (por ĝi ni devas danki Ksenja Koĵevnikova kaj Julja Litvinova) kaj Libroservo, pri kiu zorgis Jurij Karcev, Jelena Ŝevĉenko kaj Mikaelo Ĉertilov.

La lasta tago de REK-EoLA (dimanĉo, kiu tamen estis labortago) estis dediĉita al la ekskursoj en Sankt-Peterburgo kaj komuna koncerto en urba kulturpalaco, al kiu krom la partoprenantoj de REK-EoLA venis ankaŭ multaj aliaj peterburgaj esperantistoj.

Kaj ne eblas por la fino ne mencii la nomojn de ĉefaj lokaj organizantoj, dank' al kies senlaca laboro (antaŭ kaj dum la aranĝo) REK-EoLA rezultiĝis sukcesa kaj donis tiom da plezuro al ĉiuj 199 partoprenantoj – Nastja Koĵevnikova, Sveta Ejst kaj Oleg Ciganov.

P.S. Feliĉaj Interret-uzantoj povas ĉe <http://www.esperanto.spb.ru/rek-eola.htm> rigardi la fotojn de REK-EoLA kaj ĉe <www.andreo.mailru.com> aŭskulti la kantojn.

***

Aljona Aristova(Moskvo)

Ĝenerale al mi plaĉas ĉiuj E-renkontiĝoj (almenaŭ tiuj, en kiuj mi partoprenis) pro sia etoso. Ĉiu renkontiĝo havas ion propran, sed ili ĉiuj havas nekredeblan, mirindan amikec-plenan spiron. Tio koncernas kaj renkontiĝojn en Rusio kaj renkontiĝojn en aliaj landoj.

Ĉi-jare en Serovo apud Sankt-Peterburgo sinsekve unu post la alia okazis du famaj rusiaj E-renkontiĝoj: 20-a REK (Rusia Esperantista Kongreso) kaj 13-a EoLA (Esperanto – Lingvo Arta). Plej ofte tiuj aranĝoj pasas sendepende. REK okupiĝas pri la movado en Rusio, kaj EoLA – pri la arto. Sed nun la programo estis parte miksita. La koncertoj senĉese okazis de la unua tago de REK. Sur podio kaj en nokta barda kafejo sin prezentis nia fama kaj ŝatata Mikaelo Bronŝtejn, ne nia, sed ankaŭ fama kaj ŝatata Georgo Handzlik (Pollando), kantis por ni Mikaelo Povorin (Moskvo), Maŝa Koĉetkova (Ivanovo), Svetlana Usanova (Jaroslavl), kaj multaj aliaj.

la kievanoj manĝas

Laŭ mi EoLA staras aparte de ĉiuj aliaj renkontiĝoj. Nur dum EoLA vi povas spekti tioman kvanton de famaj kantistoj, artistoj, tradukistoj k.s. Nur dum EoLA la kvalito de prezentaĵoj estas tiom altnivela. Nur dum EoLA vi vidas kaj aŭdas tiom da novaj kantoj, versaĵoj, k.a. Nur dum EoLA vi havas eblecon provi sian forton en konkursoj de diversaj branĉoj: en kantado (por novuloj kaj por majstroj), poezio (originala kaj tradukita), legado, teatro kaj kaj kaj.

Kaj oni zorgas ne nur por taksi vin, sed ankaŭ por instrui. Nin atendis diversnivelaj E-lingvokursoj, kurso pri tradukado, dancklasoj, kurso pri fotaĵfarado. Oni faris murgazetojn, fotajn ekspoziciojn (tre plaĉis al multaj "Dormanta galerio", kiun prezentis Garik Kokolija). Tre belajn pentraĵojn montris Daŝa Dolmatova (Jelec).

Hokan Lundberg kaj Katja Burmisova

Riĉa programo atendis ankaŭ pasiemulojn: KGS (Konkurso de Gajaj kaj Spritaj), "Divenu la melodion", intelektaj ludoj, "naduvaloĉka" (mi provu traduki la nomon kiel trompĉjo).

Vaste prezentis sin peterburganoj: liceo № 371 (13-15 jaraj knabinoj bele kantis ĥore); preparis la koncerton klubo de nevidantaj esperantistoj; la ensemblo "Blua ponto" (kun multege da diversaj instrumentoj); la ensemblo "Eterna muziko"; Marija Abolskaja prezentis tre interesan prelegon pri Beethoven. Estis belega koncerto fare de tiĥvinanoj (la urbo apud St.Peterburgo, kie naskiĝis la rusa komponisto Rimskij-Korsakov). Dum nokta barda kafejo du virinoj kun belegaj voĉoj kantis romancojn. La liston eblas daŭrigi kaj daŭrigi.

Mi (kaj ne nur mi, kiel poste okazis) estis absolute ŝokita de la pianludado de Andrej Korobejnikov. Li estas 15-jara, jam studas 3-an kurson en Eŭropa Jura Universitato en Moskvo (kiu estas ligita kun Akademio Internacia de la Sciencoj en San-Marino), partoprenis en diversaj landaj kaj eksterlandaj muzikaj konkuroj, kie okupis nur la unuajn lokojn. Andrej alvenis por

kelkaj tagoj konatiĝi kun esperantistoj kaj ĝui Esperantan etoson. Kvankam li lernis Eon nur dum 24 tagoj, li komprenis preskaŭ ĉion kaj malrapide, tamen povis paroli.

Kaj kiel vera frandemulo por la fino mi lasis la plej bongustan. Jam duan fojon mi havis grandegan plezuron ĉeesti la koncerton (aŭ spektaklon?) de JoMo (Jean-Marc Leclercq, Francio). Nekredeble estas, kiel li sukcesas levi la publikon! Surloke restis preskaŭ neniu!! Eĉ kiam mi rigardis lian koncerton per videomagnetofono, mi ne povis sidi!!! Fakte ne estas facile per vortoj esprimi la etoson. Ŝajnis, ke ĉiuj freneziĝis: oni dancis (surplanke, sur seĝoj…), saltis, kuris laŭ la halo, kunkantis, simple kriis senĉese. Kaj tion faris preskaŭ 200 homoj, imagu!

La aranĝon menciis peterburgaj gazetoj kaj loka televido. Mem esperantistoj ankoraŭ longe priparolos tiujn renkontiĝojn kaj jam komencas prepari sin al sekvaj aranĝoj.

LAŬREATOJ DE EoLA–13

*KANTO originala:

Jelena Katajeva (Tomsk) kun la kanto “Plumoj (Plu-maro)”

*KANTO tradukita/plenumado:

I. Sonja Ŝejnina (Ivanovo) – “Paska hospelo”
II. Sveta Belova kaj Timur Golubencev (Moskvo) – “Bosanovo”
III. Grupo de knabinoj de 271-a gimnazio (Sankt-Peterburgo)

*POEZIO originala:

I. Vadim Ĥmelinskij (Moskvo)
II. Konstantin Viĥrov (Ĉeboksari)

*POEZIO traduktia

Slavik Ivanov (Sankt-Peterburgo) – traduko el la oseta lingvo

*DANCO:

Dancgrupo “Orangutango” (Ĉeboksari)

*TEATRAĴOJ:

I. Junulara klubo “Teamo” (Ivanovo) – “Unikorno”
II. Sonja Ŝejnina kaj Olga Kuleŝova (Ivanovo) – pupteatro “Romeo kaj Julietta”
III. Sergej Tiĥonov (Ĉeboksari) kaj Nataŝa Guseva (Sankt-Peterburgo) – “Mateno”

Maŝa Koĉetkova kaj Maksim Kablukov

*Kroma konkurso: TRADUKU KANTON!

Speciale estis organizita konkurso kun la gratifika fonduso por la plej bona traduko kaj prezento de la plej popularaj nunaj kantoj pri St.Peterburgo. La senduba gajninto (1-a loko) iĝis ***Marija Koĉetkova (Ivanovo)***, kiu krom tradukita kanto prezentis novan ĉarman originalan kanton pri St.Peterburgo kaj ĝojigis festivalanojn per la jam konata “Urbo sur Neva”. 2-an lokon gajnis ***Elvira Nizamieva (Novosibirsk)***

*MURGAZETOJ.

Samegalajn premiojn ricevis 3 kluboj:

Jeleca E-klubo, Ivanova E-klubo, Volgodonska E-klubo

*Fota ekspozicio:
belan “Dormantan galerion” prezentis kaj iĝis laŭreato ***Garik Kokolija (Moskvo).***

*Pentraĵojn prezentis kaj ricevis premion ***Daŝa Dolmatova (Jelec).***
Kadre de la Festivalo okazis pentraĵkonkurso por paperkovrilo de Esperanta Kompakt-Disko “EKD-XXI”. La plej sukcesan kreaĵon vi eble baldaŭ vidos sur la paperkovrilo mem.

Sonja Ŝejnina (Ivanovo) gajnis 1-an lokon en LONo (Lingva Olimpiko por Novuloj).

La titolojn de absoluta gajninto de BeLego (konkurso de Bela Legado) kaj de la plej esperantema junulo ricevis ***Onjo Ĉerniŝova (Moskvo)***.

Speciala premio “Espero” de la ĵurio estis donita al la ***grupo de gelernantoj de Mikaelo Lineckij (Kievo).***

Post-kongresaj meditoj

Pasis la 18-a Konferenco de Rusia Esperantista Unio (REU). Iom longe mi ne partoprenis ĝin, kio, eble, krom manko, permesas pli klare kompari kun la antaŭaj Konferencoj, eĉ kun tiuj de SEJM-1.

La plej unua surprizo estis tio, ke la Konferenco ene de 4 tagoj laboris nur ĉ. 14 horojn. Leonan parton el ĝi okupis la proceduraj kaj raport-reelektaj formalaĵoj. La vere labora cerbo-sturma, ideo-dona parto estis ŝovita al “diversaĵoj”, kiu fine eĉ ne okazis pro “tempomanko”. Ĉu, eble, ĉio estas en ordo ene de nia movado?

Apenaŭ! Ĉu niaj saĝaj gvidantoj ne bezonas ĉies konsiderojn? Mi dubas, kvankam la elektita Estraro estas vere saĝula.

Tio ŝuldiĝas al ial estiĝinta tradicio je tiaj formalaj konferencoj, uzantaj nur duonon de la disponebla tempo, por la alian duonon dediĉi al distroj.

De unu flanko la Konferenco substrekis gravan rolon de E-kluboj, de alia flanko preskaŭ ne temis pri ties enhavo kaj sperto de (mal)sukcesa laboro. La membrojn de REU liveras parte E-kluboj kaj parte ties restaĵoj. Tial la plej unua devo de REU-Estraro kaj la Konferenco (laŭ mia grumbla vidpunkto) estas per komuna spert-interŝanĝo kaj medito trovi la formulon de sukcesa/interesa kluba vivo. Ke la klubkunvenoj estu ne enuaj kaj membro-perdaj, sed interesegaj kaj energidonaj. Ke la klubestroj sciu kiel organizi tion. Sed la eksterkonferenca kunveno pri la kluba laboro disponis nur horon, el kio duono uzitis por rakonti pri lingvaj festivaloj.

Nikolao Gudskov kaj Anatolo Gonĉarov

Ni esperu, ke la estonta Konferenco donos indan tempoparton atenti la klubojn, por ke la klubestroj ne bedaŭru elspezon de valoraj tempo/mono veni tien. Tio sekvigos pli grandan kvanton de klubaktivuloj venontaj al REK-21 kaj la postaj.

Mi tuŝu alian gravan temon. La mondo evoluas ĉiam al individuiĝo anstataŭ komuna laboro. La individuoj ĉiam pli kaj pli ŝatas sole respondeci pri la surprenitaj taskoj. Certe, pro tio la plenumo de tiuj taskoj iĝas pli malfacila. Sed nome la malfacilaĵoj beligas la vivon, ĉar postulas pensostreĉojn solvi la brakumitajn taskojn. La mensostreĉoj instruas, saĝigas, donas helajn

vivmomentojn trovi solvojn, donas plezuron vidi la rezultojn de propra laboro. Ŝanĝi tiun tendencon, komunigi la gvidemajn individuojn rezultigos perdi tempon kaj aktivulojn.

La movado kaj REU devus restrukturiĝi el vertikala respondec-divido je la horizontala, kunlaboro de absolute memstaraj kluboj, grupoj, apartaj aktivuloj. Ĉiu gvidvola aktivulo mem proponas la plenumotajn taskojn kaj mem kompilas teamon: klubon, grupon ene de klubo, interkluban, interurban grupon ktp. Kaj neniu instruu aŭ gvidu alian. Sole okazu inter ili informinterŝanĝo kaj kunlaboro laŭ interkonsentita plano. Kompreni tion brile helpas studi la broŝureton "Kunagadaj sistemoj kaj novtipaj sociaj movadoj", kiu akireblas ĉe la Libroservo de REU.

Entute, jam delonge sciencobranĉoj (E-movado ankaŭas sciencobranĉo) interplektiĝas prunteprenante unu ĉe la alia sciencajn metodojn. Sole E-movado preskaŭ ne uzas teoriojn kaj atingojn de aliaj sciencobranĉoj por la propra evoluo. Mi proponas ene de E-aranĝoj organizi scienc-popularan instruon de tiuj teorioj aŭ artikoloj, kies apliko helpos al ni iri antaŭen. Ekzemple la menciita supre "Kunagadaj sistemoj…", TSIT (Teorio solvi inventajn taskojn), "E-to kaj novtipaj sociaj movadoj", "Psikologio de grupa laboro", kaj ktp-on povas aldoni studentoj, aspirantoj kaj diversaj fakuloj.

Plej altnivele estus organizi entute apartan E-renkontiĝon, dediĉitan al tiu temaro, kie distra parto anstataŭ domini (kiel ĉe ĉiuj nunaj E-aranĝoj) estu nur marĝena. Se troviĝos persono preta surpreni la teknikan parton de simila renkontiĝo, mi pretas surpreni organizon de ties programa parto. Plej oportunas organizi tiun studumon senpere antaŭ kaj surbaze de iu E-tendaro.

En la kongreso REK forestis aktivuloj el la transurala vastega regiono pro multekosta trajnbileto. Mi proponas por la sekvaj eŭropaj REU-aranĝoj malaltigi la partoprenkoston por la siberianoj je tute ioma plialtigo de partoprenkosto de eŭropaj gesamideanoj. Aŭ subvencii apartajn siberiajn REU-aktivulojn, aŭ malfermi la respektivan fonduson por libervolaj mondonacoj.

La kombino de REK kaj EoLA evidentiĝis tute trafa. Tiel necesus ankaŭ estonte fari. Ene de EoLA ĝojigis novaĵoj. Nome la Konkurso de bela legado BeLego, lerte gvidita de Irina Gonĉarova, prezento de Beethoven-arto (ideo de B.Ĉupin, scenaro de M.S.Abolskaja kaj plenumo de M.S.Abolskaja kaj V.Kosarev) kaj la juna Andrej Korobejnikov. Mi esperas, ke troviĝos aliaj muzikantoj, kiuj en sekvaj EoLA-oj konatigos nin al la arto de aliaj famaj muzik-komponistoj.

Anatolo Gonĉarov (St.Peterburgo)

Estontaj aranĝoj

Daŭras aktiva preparado de **OkSEJT-41**, kiu okazos de la 13-a ĝis la 23-a de aŭgusto en bazejo apud la urbo Uljanovsk. En majo, tuj post la subskribo de la kontrakto kun la elektita bazejo estos dissendita la Informletero pri la tendaro, en kiu vi trovos ĉiujn bezonatajn informojn pri la kondiĉoj, kotizoj kaj programo de OkSEJT-41. Prezidanto de Organiza Komitato estas Jurij Karcev <yuka@chat.ru>, pri financoj respondecas Jevgenija Ŝlikanova <jev.sh@usa.net>, proponojn pri la programo sendu al Lena Maslova <albatrosik@mail.ru>. ***(La Organiza Komitato)***

OkSEJT-40: konkurso pri naĝkostumoj – la ĵurio kaj la partoprenantinoj

***

"LETO" – Libera Esperanto-TendarO. Turisme-tendara kunveno, organizata per fortoj de esperantistoj kaj neesperantistoj, por esperantistoj kaj iliaj amikoj-neesperantistoj. Okazos de la 10-a ĝis la 15-a de julio 2001 (tuj post Gruŝinskij festivalo) ĉe u.Dimitrovgrad, kiu situas 82 km norden de u.Toljatti, sur la bordo de la rivero Ĉeremŝan. La tendaro estos plene TENDa. Estu

pretaj al turisma vivo en naturaj kondiĉoj. En la tendara programo estas planataj: psikologiaj trejnoj, lernejo de petveturo, kuro sur ruĝardaj karboj, iro kaj kuŝo sur frakasitaj vitroj, korpodesegnado, Esperanto-kursoj, Esperanto-trejno, teatra trejno, sportaj ludoj, turisma zono de obstakloj, kanotoj, rolludoj, skoltaj trejnoj kaj, certe, suno, arbaro, rivero kaj deklitroj da freŝa aero. Ĉelignofajraj kantoj kun gitaro – certe, ĉu eblas alimaniere?! Aliĝu, laŭeble, pli frue: kvanto de partoprenantoj estas limigita! La tendaro ne estos plene esperantista. Esperanto estos nur parto de la programo. Se vi deziras striktan lingvodisciplinon – LETO estas ne por vi! Sed, se vi kontentiĝos per trejno de malkrokodilado, ekzisto de "verdaj zonoj" kaj kursoj – bonvenon! Kunprenu: deziron labori je via stato kaj ekscii ion novan, tendon, dormsakon, plastan tapiŝeton, KKTT (Kruĉon, Kuleron, Teleron, Tranĉilon), vestaĵon por ajna vetero, kontraŭ-pluvajn kaj -kulajn ilojn. Se vi ne havas ion el turisma ekipaĵo – ne timu! Ĉefe, ne forgesu anticipe komuniki pri tio al ni, por ke ni povu helpi al vi, lue dononte. Sed tio kostos iom da mono. Dume ne certiĝis definitiva aliĝkotizo, sed ĝi estos TRE modesta, ĉar organizaj elspezoj minimumas. Se vi havas sciojn aŭ scipovojn, konvenajn al temo de la tendaro – proponu tion por la programo! Via partoprenkotizo estos malpliigita (aŭ eĉ nuligita), kaj ceteraj tendaranoj ricevos tion, kion povas doni al ili vi! Kontakteblecoj: telefonnumeroj (84235) 5-83-84 ***Denis Rogaĉov***, (84235) 3-70-79 ***Saŝenjka Sudakova***, (84235) 3-95-63 ***Saŝa kaj Lera*** (Ĥrustalerki); retpaĝo <http://leto-en-dimgrad.krovatka.net>, retadreso <leto_en_dimgrad@krovatka.net>;

***

Tendaro de Ukrainia Junularo Esperantista TUJE-1 okazos ekde la 1-a ĝis la 10-a de julio 2001 en jam konata por iuj loko – ripozejo ĉe apudkijiva vilaĝo Puĥivka. En la sama loko jam okazis InterSEJT-2 (1990), LER-1 (1991), KLERo (1998) kaj EoLA-11 (1999). La programo promesas esti riĉa kaj varia, kun la tradiciaj kaj tute novaj programeroj kaj konkursoj, ekskurso tra Kijivo kaj multo alia. Estas proponataj diversaj loĝkondiĉoj – de amasejo ĝis komfortaj 2-3-litaj ĉambroj; ankaŭ la partoprenkosto ege varias – de 30 ĝis 120 dolaroj por la tuta periodo depende de la aĝo, loĝlando kaj restadkondiĉoj. Ekzistas ankaŭ unika ebleco partopreni en la tendaro tute senpage, ĉar por ĉiu via amiko veninta al la tendaro el Okcidenta Eŭropo vi ricevos 20%-an rabaton, kaj por ĉiu amiko el Meza Eŭropo – 15%-an rabaton. Se vi ekinteresiĝis, bonvolu kontakti la organizantojn laŭ la adreso: a/k 91, UA-04201 Kijivo-201, Ukrainio. Eblas uzi ankaŭ la telefonnumerojn: +380-44-4320743 ***Mikaelo Lineckij***, +380-44-5466661 ***Julija Dzjuba***, aŭ la retpoŝton <lineckij@ukrpost.net>.

***

La 74-a kongreso de Sennacieca Asocio Tutmonda (SAT) okazos 14-20.07.2001 en Nagykanizsa, Hungario. En la kongresa programo troviĝas prelegoj, diskutoj kaj fakaj programoj. Kiu volas dumkongrese ekskursadi povas rigardi ne nur la ĉirkaŭaĵon sed preskaŭ duonon de la lando. Pliaj informoj kaj aliĝo ĉe: Sponzor Tours, Sugaru 3, HU-8800 Nagykanizsa, Hungario; rete <sponzortours@matavnet.hu>.

***

8-a Balkana Esperanto-Kongreso (BEK) kaj 7-a Balkana Junurala Konferenco (BAJK) okazos en Vraca (Bulgario), 24-27 de majo 2001. La tradicio de Balkanaj E-Kongresoj komenciĝis en 1947 per la unua tia aranĝo okazinta en Asenovgrad (Bulgario). La Balkanaj Junularaj Konferencoj (BAJK) komenciĝis en 1994 per la unua en Sofio. La demokratiaj ŝanĝoj en la socio fine de la 80-aj jaroj de la 20-a jarcento influegis ankaŭ Esperantion. Estas disputo, ĉu tio estas por bono aŭ por malbono, tamen estas fakto ke la esperantista komunumo ne estas la sama kiel antaŭ dek jaroj. La defioj de la nova 21-a jarcento, la politikaj kaj ekonomiaj realoj, la eventoj en la Balkana regiono stimulis serĉi novajn formojn de kunlaboro, novtipan kunlaboron inter la esperantistoj. Tial la iniciato de Esperanto-Societo "Sukceso" (Vraca) okazigi la 8-an Balkanan E-Kongreson estas admirinda kaj subteninda per aktiva partopreno. La organizantoj celas, krom proponi diskutojn kaj riĉan kulturan kaj ekskursan programon, ebligi ankaŭ renkontiĝon de la nova generacio, per la 7-a Balkana Junulara Konferenco (BAJK), ĉar sen junularo ne estos es-

tonto. La aranĝo estos parto de la programo de tradiciaj kulturaj festoj "Botev-tagoj" en Vraca. La organiza skipo de la 8-a BEK kaj la 7-a BAJK deziras al vi agrablajn tagojn en Vraca. Bonan venon! Pliaj detaloj, programo, kotizo, aliĝilo ktp estas haveblaj ĉe ***Raya Androvska*** <Raia.A@usa.net>. ***(ret-info)***

***

La 3-a Azia Kongreso de Esperanto okazos en Seulo de la 23-a ĝis la 26-a de aŭgusto 2002. La dato estis fiksita en la unua preparkunsido en Seulo kun ĉeesto de 11 personoj. ***(ret-info)***

***

La plej granda kaj populara mez-eŭropa junulara aranĝo ***Internacia Junulara Semajno, IJS*** okazos 13-19 de julio en la urbo Szombathely, Hungario. Krom la kutime interesa programo kaj internacia E-etoso specifaĵo de la ĉi-jara aranĝo estas, ke ĝi okazos "survoje" al la UK en Zagrebo (distanco: 150 km, dato: tuj antaŭ la UK). Slogano de IJS estas: "Juna estas tiu, kiu sentas sin tia..." Pliaj detaloj ĉe <http://www.esperanto.hu/hej>.

***

La 35-a ILEI-konferenco estas organizata ĉi-somere de triesta firmao ORBIS PICTUS de Viŝnja Brankoviĉ, por la 28.07-04.08.2001, tuj post UK en Zagrebo. La organizanto lokis la konferencon proksime al Italio, en pitoreskan marbordan urbeton Lovran/Laurana en Kroatio. Sub la titolo "Dialogo al plifortigo de Esperanto-instruado kaj Interkultura edukado" okazos jenaj laborgrupoj kaj seminarioj: novaj ekzamensistemo kaj instruprogramo kiujn ILEI ĵus aprobigis ĉe UEA-Komitato; novaj iniciatoj pri la universitata agado; trejnkurso por instruantoj kiuj volas diplomiĝi pri Cseh-metodo, gvidota de direktoro de Internacia Esperanto-Instituto, Atilio Orellana Rojas, la populara instruisto de tiu rekta instrumetodo; seminario pri konkludata dujara lerneja projekto "Interkulturo", fare de nuna ILEI-prezidanto, Mauro La Torre (pro kiu li estis proklamita unu el Esperantistoj de la jaro 2000!). Kadre de distraj programeroj okazos ankaŭ ekskursoj, inter kiuj unu tuttaga tra la "Magia Tero" – Istrio. La urbo mem riĉas je someraj kulturaj programoj kiuj kompletigos la esperantkulturajn. Partoprenantoj de UK en Zagrebo povos kunvojaĝi al Lovran per speciala konferenca buso kiu ekiros post la fermo de la kongreso. Pliaj informoj kaj aliĝiloj ĉe: ORBIS PICTUS de ***Viŝnja Brankoviĉ***, Via Leghissa 6, IT-34 131 Trieste; t/f: +39-040-767 875, <orbispictus@iol.it>. ***(ret-info)***

***

– Kial vi ne iris al fiŝkaptado ĉi-semajnfine?
– Ĉar mi legis en la horoskopo, ke estas bonŝancaj tagoj por Fiŝoj. (esperanto-anekdot)

La unua internacia E-renkontiĝo en Azerbajĝano kun la nomo ***I-a KET (Kaspiaj Esperanto-Tagoj)*** okazos inter la 1-a kaj la 7-a de julio 2001 en pitoreska parto de Baku apud Kaspia maro. La renkontiĝon ni planas estonte tradiciigi, ĉefe por aktivigi Esperanto-movadon en la ĉekaspiaj landoj (Azerbajĝano, Rusio, Irano, Kazaĥio, Turkmenio). Tamen bonvenaj estas ankaŭ esp-oj el Kartvelio, Turkio kaj el ajnaj proksimaj aŭ malproksimaj landoj. La ĉefa temo de la 1-a KET estos disputo: "Interŝtata agado por Esperanto. Eksperimenta (paralela) interŝtata korespondado: sperto, perspektivoj kaj problemo". Kompreneble, ke la temo postulas inviton de oficialuloj kaj ambasadoroj. Speciala temo: "Ĉu 'Babela turo' estis konstruita?". Azerbajĝana amatora historiesploristo s-ro Firudin Gilarbejli fantastike asertas, ke la fama "Babela turo" estis... konstruita. F.Gilarbejli pretas ne nur prelegi al ni, esperantistoj, sed eĉ gvidi la ekskurson al la loko (proksimume 350 kilometroj de Baku), kie, laŭ lia opinio, estas kaŝita "Babela turo" en iuj montoj. Krom tradiciaj somera universitato, koncertoj, (sport)ludoj, diskotekoj, lignofajroj, paroligaj kursoj, fiŝkaptado ktp, la dezirantoj havos eblecon lerni kaj ricevi la internacie uzeblan diplomon de profesia akvalangisto. Instruos la fama turka akvalangisto s-ro Hejraddin Barbaros. La instruado estas aparte pagenda. Pri la kotizoj: nur proksimume ni povas averti, ke la taga loĝado kaj manĝado kostos inter 10 kaj 30 USD. ***Shaig BAHRAMOGLU***, la prezidanto de AzerEA, (994 12) 676864 (t), (994 12) 926470 (f), retadreso <shaig@box.az>.

KIO ESTAS LONO KAJ BELEGO?

Homoj! Ĉu vi ne scias, pri kio okupiĝi en la kluboj? Ĉu vi ne scias, kiel altigi lingvan nivelon de la klubanoj kaj scion pri E-literaturo? Ĉu vi ne scias, kiel levi prestiĝon de via klubo? Ni scias! Amase partoprenu LONojn (Lingvajn Olimpikojn por Novuloj) kaj BeLegojn (Konkursoj de Bela Legado) dum rusiaj E-aranĝoj kaj okazigu en viaj kluboj LOKojn (Lingvajn Olimpikojn Klubajn) kaj BLoKojn (Belajn Legadojn Klubajn)!

Ekde OkSEJT-40 en Ivanovo (aŭgusto 2000) kaj EoLA-13 en Serovo (marto 2001) estas provataj la Regularoj de ambaŭ konkursoj. La praktiko montris, ke por sukceso de la aranĝoj dezirindas anticipe prepari la partoprenontojn. Kaj nun venis tempo por bone prepariĝi al la regionaj konkursoj (EtaLONOj kaj BELoj), kiuj pasos dum la printempaj regionaj renkontiĝoj.

Kio por tio necesas? Nur okazigi la samajn konkursojn inter la klubanoj – kun la samaj taskoj kaj kun la samaj postuloj. Do, vi jam havas du programerojn en via klubo!

Mi ripetas, kion devas scipovi ties partoprenontoj. Dum BLoKo (Bela Legado Kluba): parkere deklami ajnan fablon; parkere deklami ŝatatan poemon, prefere NE memverkitan (minimume 8-linian); bele legi ajnan fragmenton el belarta prozaĵo (1/4-1/3 de p. A4). Limigoj por la partopreno forestas. 5 deklamantoj jam estas taŭga kvanto por la kluba konkurso. Se la konkurson partoprenas pli ol tri flue parolantaj esperantistoj, eblas juĝi iliajn rezultojn aparte de tiuj, kiuj ankoraŭ ne flue parolas. Partoprenintoj de BloKoj rajtas kun la samaj verkoj partopreni BELojn kaj BeLegojn, kaj ili sentos sin pli certe, ol la rivaloj sen la kluba sperto!

Dum LOKo (Lingva Olimpiko Kluba): prononci langrompilon (laŭ lotuma elekto); skribi vortojn laŭ difinita tasko (ekzemple, komenciĝantaj je PO); skribe traduki tri frazojn en Esperanton kun la gramatikaĵoj el la grupo “nekoincido kun la rusa lingvo” (vd la lernolibron de I.Gonĉarova “Esperanto por studentoj, sed ne nur”); monologi dum 1 minuto pri la lotumita temo (kun anticipa preparado). LOKon vi povas organizi laŭ propraj reguloj. Por EtaLONOj validas samaj reguloj, kiel por LONoj.

Konsideru: organizo de la konkursoj kaj partopreno en ili portas por via klubo poentojn en la interkluba konkurado! La Regularojn, samkiel ajnajn klarigojn kaj konsilojn vi povas ricevi ĉe la kunordiganto de LONoj kaj BeLegoj. Ĝojon kaj progreson surkampe de novaj aktivadoj!

Kunordiganto de LONoj kaj BeLegoj Irina Gonĉarova <mirina@online.ru>.

SUPLEMENTOJ

1. La konkursaj langrompiloj:

Petro, la permeson de la patro prenu por partopreni entreprenon.
Ĉiuj ĉasistoj ĉiam kaj ĉie senĉese ĉasu la ĉamon.
Ne plu ploru, plorulino, pro propra plezuro.
Tri tre tristaj turistoj trafis trotuaran truon.
Mandarenoj maĉe manĝas mandarinojn.
Naŭ aŭstraj astronaŭtoj alvenos en aŭtoj aŭ hodiaŭ, aŭ aŭguste, aŭ aŭtune.
Ŝi serĉis ŝercojn saĝajn por interŝanĝi.

2. La konkursaj temoj (por 1-minuta monologo):

Kial Eŭropo bezonas komunan lingvon?
Kio estas la interna ideo?
Kial ne necesas lerni Esperanton?
Kial necesas legi librojn en Esperanto?
Kial mi partoprenas la Lingvan Olimpikon?

Kial en Esperanto-kluboj pli multas knabinoj?
Ĉu dormi aŭ ne dormi nokte dum Esperanto-aranĝoj?
Kio estas etoso?
"Se estus mi pentristo..."
Ĉu oni amas pro, por aŭ malgraŭ?
Ĉu petveturado estas danĝera?

3. Rezultoj de LONo-2 (EoLA-13, 10.03.2001, Serovo/St.Peterburg):

Partoprenis 8 personoj, 4 el Moskvo (MASI), 2 el Ivanovo ("Teamo"), po 1 el Voroneĵ kaj Kievo.

La 1-an premion gajnis Julija Dzjuba (Kievo, klubo "Spilka") pro 1a 1-a loko kaj la flua parolado (17 poentoj), la 2-an – Sofja Ŝejnina (Ivanovo, "Teamo") pro la 2-a loko kaj plej konvinka parolado (15 poentoj), Specialan Premion ricevis Sergeo Ogurcov (Voroneĵ, "Vekiĝo") pro la nomumo de la ĵurio "La unua inter la plej fruaj" (18 poentoj) kaj Laŭdan Premion gajnis Olga Iljenko el Moskvo (MASI) pro la rapida progreso (13 poentoj). Ĉiuj gajnintoj ricevos Diplomojn.

Konvene al LONo-Regularo senescepte ĉiuj partoprenintoj gajnis po 10 poentojn por siaj kluboj pro la fakto de la partopreno. Rezulte MASI (Moskvo) riĉiĝis je 43 poentojn, "Teamo" (Ivanovo) – je 25 poentoj, "Vekiĝo" (Voroneĵ) – je 18 poentoj, "Spilka" (Kievo) – je 17 poentoj.

Rezultoj de BeLego-1 aperos iom poste.

LA MOTIVARO LERNI ESPERANTON

En OkSEJT-40 dum unu el rondaj tabloj la partoprenintoj cerbo-sturme kolektis motivojn lerni Esperanton. Mi speciale ne "kombas" ilin kaj ne vicigas laŭ graveco-grado por ke ĉe legantoj aperu aldonaj ideoj pri la temo:

– pli rapida plena ekposedo de alia (ol la gepatra) lingvo;

– formiĝo de alilingva pensokosmo, alia lingvo estas aldona instrumento de la pensado (asertas sciencistoj);

– akiro de konsiderinda kvanto da novaj geamikoj enlande kaj eksterlande;

– lerninte Esperanton oni trafas la specifan eliton de la homaro, dum la E-aranĝoj formiĝas interesa specifa etoso;

– pli facile vidi la mondon, vojaĝante al E-amikoj aŭ laŭ la Pasporta servo (detale rakonti pri ĝi);

– ekposedo de Esperanto plifortigas la memorkapablon, kiel ĉiu logika sistemo;

– por kolektantoj kaj hobiuloj pli facilas kontaktoj kun kolegoj eksterlande;

– por sciencemaj homoj akiro de sciencaj faktoj en E-lingvaj konferencoj, sesioj de AIS (San-Marino), pli detale rakonti pri AIS;

– en Interreto troviĝas multege da interesaj E-paĝoj kaj informoj;

– legante E-lingvajn librojn oni pli profunden mergiĝas en specifaĵojn de la respektiva nacio, ĉar E-tradukoj multe pli bone ilin transdonas;

– interkomunikado en amaso da neordinaraj homoj (ordinaruloj ne bezonas E-n) evoluigas la personecon, ofte oni subite komencas versumi aŭ verki en Esperanto, ne farinte pli frue tion en sia nacia lingvo;

– oni aliĝas al interesa kaj specifa internacia kulturo, komponiĝanta en Esperanto;

– per lernado de Esperanto oni fakte konatiĝas al teknologio lerni fremdajn lingvojn;

– evoluigas, altigas la komunikemon (коммуникабельность) kun fremdaj kaj eksterlandaj homoj;

– Esperanto estas la plej facila vojo al internaciaj kontaktoj;

– esperantumado edukas toleremon al ajnaj nacioj;

– flua posedo de dua lingvo post la gepatra plialtigas la intelekton (multe pli realas flue ekposedi E-n ol fremdan lingvon);

– Esperanto, kiel nova progresiva afero havas multajn oponantojn kaj kritikantojn, spertante ĝojon de diskutovenkoj kaj malĝojon nevenki burokratojn, oni fortiĝas kiel aganto kaj gvidanto;

– permesas pli bone kompreni la gepatran lingvon (internacidevenajn vortojn), komparante ambaŭ lingvojn;

– partoprenas lingvokreadon (в языкотворчестве), en Esperanto estas senlimaj eblecoj krei novajn vortojn, fojfoje ne havantajn ekvivalentojn en la nacia lingvo;

– peresperanta turismo estas multe pli efika ol la kutima grupa, ĉar korespondamikoj pli da atento donos al la gasto, montrante sialandajn belaĵojn, krome loĝante en eksterlanda familio, oni, krom la eksteraj belaĵoj, komprenas la nacion kvazaŭ de interne, la Pasporta servo prezentas tre malmultekostan turismo-eblon.

Anatolo Gonĉarov (St.Peterburgo)

IVANOVA E-KLUBO LIME DE LA JARMILOJ

La nova lernojaro komenciĝis en Ivanova E-klubo per preparado al la 2-a Lingva festivalo. Ĝi okazis oktobre en la lernejo № 21. Pri la Festivalo rakontis "La ondo de Esperanto" en unu el siaj numeroj. La artikolo en "Uĉitelskaja gazeta" de la 11-a de novembro 2000 ankaŭ priskribis ĝin. Okaze de la Ago-Tago nia klubanaro partoprenis en la regiona Foiro-Ekspozicio de sociaj nekomercaj organizaĵoj. Estis ornamita la stando pri la agado de la klubanoj kaj farita prelego por la neesperantistaj partoprenantoj de la aranĝo. A.Obrezkov prezentis kelkajn E-kantojn. En decembro sukcese pasis la Zamenhofa Tago, en kiu partoprenis ĉirkaŭ 30 personoj: kvar novicoj spertis la solenan ceremonion de la klubaniĝo. Post la serioza prelegeto de la prezidanto S.Maksimova pri la vivovojo de la Majstro sekvis gaja konkurado de du teamoj. Teumado en amika rondo kaj komunaj kantoj kronis la agrablan vesperon. Fine de la jaro 7 klubanoj veturis al Germanio, kie du el ili ĉeestis IS-on kaj aliaj – partoprenis en IFo (ĉirkaŭ 230 geesperantistoj el 16 landoj), gvidante E-kurson, prelegante kaj prizorgante la infanojn. Dum IFo estis prezentita la videofilmo pri IvERo kun komentoj. Maja Loskutova estis gajninta la trian lokon en konkurso de la legado de porinfanaj fabeloj kaj la unuan lokon – en la tablotenisa turniro inter junulara partoprenantaro. En Berlino la klubanoj vizitis la "ĵaŭdan rondon", kie vigle konversaciis kun germanaj gesamideanoj. Fine de januaro finiĝis kurso por komencantoj (gvidita de A.Obrezkov). Al personoj, sukcese ekzameniĝintaj, la prezidanto de la klubo enmanigis atestojn.

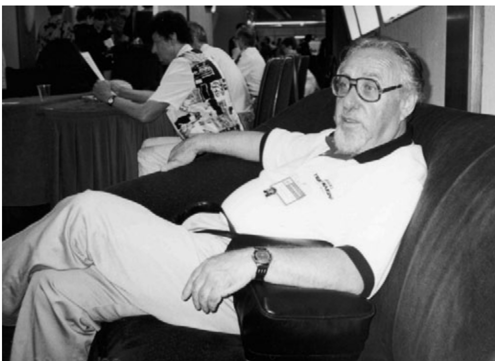
Daŭrigas sian funkcion la kurso por gelernejanoj (gvidas L. kaj T.Maleĵ). Fine de januaro grupo de diversaĝuloj eklernis la internacian lingvon laŭ la legolibro de M.Bronŝtejn "Mamutido Miĉjo" (instruas T.Loskutova). Nun la klubanoj prepariĝas al IvERo-2 (por mezaĝuloj, gejunuloj kaj por infanoj), kiu estas planata en komenco de julio. Ni invitas ĉiujn, kiuj deziras bonnivele praktiki la lingvon, ĝui E-etoson kaj ripozi en amika rondo.

Tatjana Loskutova (Ivanovo)

P.S. Dezirantoj ricevi la informon pri IvERo-2 kontaktu: Svetlana Maksimova (153003, Ivanovo, ul.Krasniĥ Zorj 4a – 45; rete <brovcev@yahoo.com>); Irina Galicina (153009, Ivanovo, ul.Kudrjaŝova 82a – 37; rete <irga67@yahoo.com>; h.t. +7-0932-230116); Tatjana Loskutova (153013, Ivanovo, pr.Stroitelej 112 – 5; rete <lota@iptu.ivanovo.ru>; h.t. +7-0932-265418).

ANTAŬ DUDEK JAROJ MI FORLASIS SOVETAN UNION

La 2-an de decembro 1981 franca LA MONDE sciigis, ke Alexandr Harjkovskij, konata esperantisto kaj scienca ĵurnalisto veturas al Francio, kie li petos rifuĝstaton. Tamen tio ĝustis nur parte. Mi forlasis Moskvon por Vieno laŭvoje al libera mondo kun israela enirvizo enpoŝe. Kien mi veturu mi ankoraŭ ne decidis. En Viena flughaveno min atendis reprezantantoj de Usono, Israelo kaj kelkaj esperanistoj. Mi hezitis, kiun landon elekti. Eble Francion? Tamen la apuda Aŭstria policano klarigis, ke mi povus peti enirvizon de ajna lando. Iome poste la esperantistoj helpis al mi fari la certan decidon. Sed tio jam okazis, kiam post kelkaj semajnoj mi venis al Romo. Unue mi vizitis preĝejon, kie servo okazis en Esperanto, poste al mi venis Renato Corsetti kaj Anna Brennan (Löwenstein). Renato montris al mi Romon kaj apudurbon, rakontis pri la vivo en sia lando kaj forte malkonsilis ekloĝi en Italio. Anna akompanis min al E-radiostacio en Vatikano, kie mi amikiĝis kun kelkaj samideanoj. Ŝi konsilis al mi veturi al Usono. Anna kuraĝigis min pri mia angla lingvo. Kiam mi laŭdis la ŝian (ne sciante, ke ŝi naskiĝis en Britio), ŝi respondis, ke mia angla, nebona por Britio, sufiĉas por Usono. ("Ĉu vi opinias, ke en Usono oni parolas bonan anglan?"). Ŝi malkuraĝigis min elmigri Brition, kaj Michel Duc Goninaz, profesoro pri la franca kaj la rusa, Akademiano de E., mia bona amiko de Moskva Festivalo en 1957, diris la samon pri Francio.

Post tio telefonis al mi Isaj Dratwer, iam pola kaj tiam jam israela E-isto. (Li E-igis biografian libron pri Z.). "Venu al Israelo, vi, kiel judo, jam havas nian enirvizon". "Tamen ĉe mi mankas mono". Sed okazis miraklo, unu E-isto transdonis al mi frankojn, honorarion pro miaj francaj artikoloj, kaj mi flugis al Jerusalemo. Bone akceptis min, kaj varmigis post turmentoj de mia forveturo (ankoraŭ furiozis KGB) israelaj E-istoj Dvojra Shor (Natanja), Isaj Dratwer, geedzoj Murzhan, Volf Moskoviĉ – Profesoro de la Hebrea Universitato, eksa moskvano, mia delonga amiko (Natanja), konata verkisto, eks-moskvano Felix Roziner. Al mi plaĉis en Israelo, mi eksentis min hejme, tamen kiam mi volis tie ekloĝi, Isaj Dratver forte malkuraĝigis min: "Vi povus elmigri en Usonon kaj ne volas. Multaj israelanoj revas pri tio. Vi estas freneza kaj nekuracebla." Kaj iu arabo aldonis: "Via Juda Dio estas bona. Li liveras al vi Usonan enirvizon. Alaho ne estas tiom bona". Tiuj homoj helpis al mi fari ĝustan solvon. Kiam jam en Romo franca ambasado, laŭ mia antaŭa peto, proponis al mi enirvizon al Franco, mi konsultis Michel Duc Goninaz. Li malkonsilis al mi, ĉar enmigrintoj ne estis tie tiom bonvenaj kiel en Usono. Similon pri siaj landoj diris italaj, britaj, germanaj E-istoj. Do, mi konsentis veni Francion nur por vizito.

La 11-an de marto 1982 mi alflugis Usonon kaj atingis Jersey City, kie atendis min preskaŭ senpaga duĉambra apartamento, salajrata deĵorado ĉe "Novij Amerikanec", kiun ĉefis Sergej Dovlatov. Mi ricevis la postenon de la Scienca Redaktoro, salajrata 300 dolarojn semajne. (En USSR mi, fininta la Ĵurnalistan Fakultaton de MGU estis nur "vneŝtatnij korrespondent" (eksteretata korespondanto) – malhelpis mia judeco kaj nepartianeco.)

La unua, kiu telefonis al mi en Usono, estis Marc Starr, (mi konatiĝis kun li en '69 en Leningrado), li invitis min hejmen. Post tio mi vizitis miajn delongajn konatojn gesinjorojn Manson, Julius Balbin (mi renkontis ilin en 1978 dum la UK en Bulgario, la sola, en kiu KGB permesis al mi partopreni).

Tuj post alveno en Novjorkon mi vizitis E-klubon en Freedom House, en 41 strato, kie mi vere eksentis min hejme. Veturoj al E-elurbiĝoj en Tarritown, paroloj kun Moŝe Levin, Leonardo Dzelzitis, Bill Or kaj aliaj E-istoj helpis perfektigi mian anglan, kuraĝigis min. Julius kaj Betty

Manson kontaktigis min kun homoj en judaj organizaĵoj, donis materialan helpon, kostumon, ĉemizojn ktp. Mi ekstudis ĉe CUNY, ankaŭ lekciis ĉe MIT, A&M University (Teksaso). Dume mi estas "plena Profesoro" pri Historio, Lingvoj kaj Ekonomiko ĉe Touro College, fondita de judoj kun helpo de G.Washington, kaj preskaŭ senpage malferma al la publiko. Kaj mi, rusa homo, instruas la anglan (kaj ne nur tion) al ĉinoj, albanoj kaj... al tiuj, kiu naskiĝis en Usono. Pri profesorado ĉe mia "alma mater" mi povis nur revi. Nenie mi sentis min tiom bone kiel en mia kara Novjorko. Kaj pro tio mi ŝuldas al miaj usonaj amikoj, al esperantistoj. Kiel mi redanku ilin?

Alex Karkovsky (Aleksandr Ĥarjkovskij), New York, <alexk@skyweb.net>

SOLA ŜANCO DE ESPERANTO: LAŬDO AL IDO-KRIZO.

Historio scias okazojn, kiam eventoj, aspektantaj de unua rigardo tragediaj, esence estas feliĉaj. Kaj rememorante viktimojn de la eventoj ni devas ankaŭ ne forgesi, ke aliŝance la viktimoj povus esti nekompareble pli multaj. Aplikante al E-o ni devas konfesi, ke Ido-krizo estis dolora kaj multekosta, sed plej verŝajne sola ebleco savi nian lingvon, movadon kaj ĝenerale la ideon de artefarita lingvo. Retrorigardu ni la pasintecon.

En la fora jaro 1887 en Varsovio aperis la Unua libro de L.Zamenhof. Verdire estas tre admirinde, ke la libro ne perdiĝis en bruo de volapukismo. Dum 6-9 de aŭgusto de tiu jaro okazis la plej granda – la 2-a universala kongreso de volapukistoj. Dum la kongreso estis elektita lingva komitato, analogio de nia Akademio de Esperanto. (Tiu instanco fakte nomiĝis Internacia Akademio – ***Kadem bevünetik volapüka***. – La red.) En 1889, post nur 10 jaroj de la vivo de Volapuk, en la mondo jam ekzistis 283 volapukistaj societoj kaj 26 gazetoj. Tiuj kaj ankoraŭ aliaj faktoj diras, ke Esperanto aperis en tre maltaŭga momento. Interalie mem E-o en 1898, post 11 jaroj de ekzisto, havis "apenaŭ 2 gazetojn" (laŭ E. Drezen "Historio de la mondolingvo"). Sed dum sekvaj 9 jaroj E-movado kreskis eksplodforme: 1902 – 44 societoj kaj 12 gazetoj; 1907 – 756 societoj kaj 64 gazetoj. Klarigoj de tiu fenomeno estas kelkaj.

La unua, certe, estas la skismo de Volapuk komenciĝinta en 1888 kaj jam en 1900 preskaŭ nuliginta la movadon. Komence de la 20-a jarcento en volapukista adresaro estis indikitaj nur 159 familnomoj. En 1908 pereis la lasta volapukista gazeto. Plej multa parto de volapukistoj amase venis al E-o, kaj poste aktive influis al ĝi. Ni povas rememori nomojn de L.Einstein, A.Grabowski ka. Sed tiuj "novicoj" tute ne estis novicoj en "lingvofarado". Ilin eblas kompari kun iu sovaĝa besto (lupo aŭ tigro), kiu jam gustumis homan sangon kaj plu ne povas forgesi ĝin. Volapukistoj neniam forgesis kiel ili plibonigis volapukon kaj "sciis" kiel eviti erarojn. Reformemo – tio jam estis diagnozo.

La dua estas migrado de centro de E-movado el Rusio al Francio. Ve, ruslandanoj ĉiam tre alte taksis spiritan valoron de E-o kaj pro tio dum Ruslanda periodo la movado iĝis spirite tre profunda, sed finance malriĉa kaj internacie malvasta. Ekzemple la unua esperantista gazeto "La Esperantisto" en 1892 havis 544 abonantojn el kiuj 335 loĝis en Rusia imperio. En 1895 la eksterrusia parto de la legantaro estis eĉ pli malgranda – nur 172 abonantoj. Kaj mallanĉo de "La Esperantisto" estis pli danĝera por la juna E-movado ol la fama Ido-krizo. Tamen al tiu tempo jam aperis nova kaj pli praktikema forto en E-mondo, kiu lanĉis francan periodon de E-historio. La persono kiu verŝajne savis tiaman beban E-movadon estis L.de Beaufront.

Dum E-o faris siajn unuajn paŝojn, Volapuk rapide disfalis. La ĉefa kaŭzo de disfalo de la volapukista movado estis la troa volo de la posedantoj plibonigi sian lingvon. Sed la estintaj volapukistoj venintaj al la vicoj de esperantistoj ne lasis sian deziron plibonigi ĉion kion ili posedis. Certe nenio estas sen mankoj kaj E-o ne estas io ekskluziva. La unua ŝanĝo (kaj feliĉe la lasta) en la lingvo estis farita jam post unu jaro de ĝia ekzisto. L.Zamenhof ŝanĝis la finaĵon de korelativo "-ian" al "-iam". Verdire mi ne komprenas kial la majstro mem ne rimarkis la malavantaĝon (interese estas, ke tio estas spuro de frua E-versio de 1881) kaj nur post konsilo de E.von Wahl, li faris tiun ŝanĝon. Sed li kelkfoje provis realigi pli profundajn rekonstruojn de la lingvo. Kaj li ne estis sola.

La unuan provon reformi E-on L.Zamenhof lanĉis sub premo de W.H.Trompeter en 1894. W.H.Trompeter estis tiama mecenato de E-o: li subvenciis eldonon de "La Esperantisto" kaj pagis salajron al la redaktoro. Tiaman rolon de W.H.Trompeter ilustras jenaj vortoj de L.Zamenhof: "...s-ro Trompeter sciigis min, ke, se mi ne elpaŝos persone kun radikalaj reformoj, li ĉesos eldonadi la gazeton... Tiam alpremita al muro kaj vidante nenian helpon mi vol-ne-vole devis cedi kaj elpaŝi kun propono de radikalaj reformoj". Kaj en la 1-a numero de 1894 L.Zamenhof lanĉis la reformprovon. Tamen la esperantistaro kontraŭis la reformojn. Rezultoj de la voĉdonado estis jenaj: kontraŭ ajnaj reformoj – 157 abonantoj de "La Esperantisto"; por Zamenhofaj reformoj – 11; por tute aliaj reformoj – 3; por ŝanĝoj en la reformproekto de L.Zamenhof – 93. Por ni ankaŭ gravas, ke por reformoj plejparte voĉdonis reforminfektitaj eksterrusiaj eksvolapukistoj (plej multaj el ili estis germanoj), kaj la plej malreformema parto de esperantistoj loĝis en Rusio. Rimarkindas, ke 42% de esperantistoj malgraŭ ĉio ŝatis reformojn. Kaj tiuj similis pafilon, kiu, laŭ teatraj leĝoj, iam devos finfine pafi.

Daŭre, ĝis 1907 ĉio aspektis kvazaŭ trankvile, ĉar problemoj de rilatoj inter L.Zamenhof kaj la eldonejo "Hachette" estis bruaj, sed verdire ne seriozaj. Plej akra momento estis la Unua kongreso en Boulogne-sur-Mer. "La demandon pri la supersignoj decidos la kongreso. Mi mem volonte akceptos ĉion, kio havos por si la plimulton da voĉoj" – kun tiuj vortoj L.Zamenhof prepariĝis al la kongreso. Sed pri eventualaj ŝanĝoj revis ne ĉiuj. Unu el la plej aktivaj kontraŭuloj estis L.de Beaufront. El la programo de la kongreso estis forigitaj ĉiuj spuroj de iuj lingvoŝanĝoj. Ankaŭ dum la Dua kongreso ne estis iu parolo pri reformoj. Kaj denove problemoj estis ne solvitaj, sed forŝovitaj al iu fora estonto.

Kaj la estonto venis. Venis la jaro 1907. Dum unu el lastaj kunsidoj de la Komitato de la Delegitaro por akcepto de la lingvo internacia devis elpaŝi L.de Beaufront. Necesas klarigi, kial la prelegon faris ne mem L.Zamenhof, sed L.de Beaufront. Vidu, ke L.de Beaufront, pro atingoj en E-movado, tiutempe estis titolita "la dua patro de E-o". Kaj ĝenerale li estis persono al kiu, pro rimarkinda fundamentemo, L.Zamenhof plene konfidis kaj fidis. Tamen L.de Beaufront preparis al L.Zamenhof kaj al la tuta movado grandegan surprizon. Kaj multaj tiun surprizon rekte nomis kaj nomas perfido. Revenu ni al la elpaŝo. Dekomence mi devas iom rakonti pri la Delegitaro. La Delegitaro estis organizita en 1900 kaj ĝia celo estis akcepto de la internacia helpa lingvo. Ĝis 1907 la Delegitaro alvokis eminentulojn el sciencaj rondoj partopreni ĝian laboron. Dum la longa periodo al ĝi aliĝis multaj societoj (sciencaj, apudsciencaj, kvazaŭsciencaj kaj tute ne sciencaj nombre 310) kaj 1250 scienculoj. Certe, la vastega amaso ne kapablus "verki poemon" kaj por finfine lanĉi laboron estis elektita la Komitato de la Delegitaro konsistanta el 12 personoj. Mi opinias grava nomi ĉiujn komitatanojn: prof. Otto J.H.Jespersen, prof. Ivan Aleksandroviĉ Boduen de Kurtene, prof. Barrios, prof. Bouchart, rektoro Emile Boirac, prof. Eotvos, prof. Edward P.Forster, prof. Wilhelm Ostwald, Hugo Schuchardt, Lambros, Lepaige, George Harvey. Krome ĉeestis sekretarioj Leopold Leau kaj Louis Couturat. Poste estis alelektitaj William T.Stead, Giuseppe Peano kaj Rados anstataŭ Eotvos. Reprezentantoj de lingvo-proektoj konkurantaj E-on opiniis la tutan Komitaton komedio kaj aŭguris senprobleman venkon de la kreaĵo de L.Zamenhof. Estis prezentitaj jenaj projektoj: "Spoki" (1889-1904) far A.Nicolas, "Bolak (Lingvo blua)" (1899) far L.Bollack, "Parla" far C.Spitzer, "Idiom-Neutral" prezentita de Monseur kaj "Esperanto" "prezentita" de L.de Beaufront.

Tamen L.de Beaufront anstataŭ defendi E-on proponis sian idon, lingvoproekton poste ricevintan la nomon "Ido". Rezulte la Komitato, la 24-an de oktobro, konkludis, ke E-o certe principe estas bona lingvo, sed akceptebla nur en Ido-formo. Daŭre la skandalo disvolviĝis pli kaj pli akre. Fin-fine L.Zamenhof en "Cirkulera letero al ĉiuj esperantistoj" (de 18.01.1908) disŝiras rilatojn kun la Komitato, la Delegitaro kaj Idistoj. La elpaŝo de L.Zamenhof nur oficialigis skismon en E-movado. Kaj de la jaro 1907 la historio konas E-movadon kaj Ido-movadon.

Malgraŭ forta bato al E-movado, Ido-krizo estis tre utila por ĝi kaj por interlingvistiko (tiam oni diris kosmoglotiko) ĝenerale. Sed la plej grava kaj ne tre konsciita ĝis nun rezulto de la krizo

estis foriro el la E-orbito de amaso de la plej reformema parto de E-istoj. Ido iĝis savanta valvo, tra kiu deziroj, voloj kaj emoj reformi ĉion ajn forfluis ekster E-on.

Mi proponas iom fantazii. Provu imagi, estimata leganto, kio okazus, se la fama "perfid-elpaŝo" de L.de Beaufront okazus ne dum iu eksteresperantista komisiono, sed dum la 3-a Universala Kongreso en Cambridge. Kial do ne? "Tute ne mirinde estis, se reformuloj konsideris, ke kongreso estas taŭga proponejo por reformoj. Ankaŭ ne mirinde estis, se ne-reformemuloj opiniis, ke, se la kongreso fariĝus reforma diskutejo, la esperantista unueco pereos". Tion en letero diris P.Corret. Kaj, kvankam temis pri la 1a Universala Kongreso, en la jaro 1907 nenio principe ŝanĝiĝis. Certe jam dum du jaroj funkciis la Lingva Komitato, kies rolo estis zorgi pri la lingvo, sed ĝi pro sia grandeco kaj aliaj kaŭzoj ne plenumis sian taskon kaj fin-fine, post Ido-krizo, estis fondita la Akademio de E-o.

En la programo de Cambridge-a kongreso iuj prilingvaj punktoj mankis, sed tiom potenca aktivulo, kiel L.de Beaufront povus enŝovi siajn proponojn en la programon. Rememorigante lian surprizan elpaŝon en la Komitato, ĉu ni ne povas supozi same surprizan elpaŝon dum la kongreso? Kio okazus post la elpaŝo? Se ni rigardos reeĥojn de esperantistaro al la decidoj de la Komitato, ni tuj rimarkos, ke ĉiujn ofendis provo de iu fremda, eksteresperanta organizaĵo reformi E-on. Mi substrekas: oni plejparte kontraŭis ne la reformojn proponitajn de Ido, sed la manieron de ĝia prezento. Jen kion skribis A.Zakrzewski: "Mirinde estis, ke la komisiono povis supozi, ke la esperantistoj konsentos, laŭ simpla invito, akcepti ŝanĝojn, faritajn de ia ekstera, de ili ne rajtigita, institucio". Do, se la ŝanĝoj estus proponitaj en nomo de Universala Kongreso (la plej alta, plej internacia kaj plej fama esperantista organo), ili estus akceptitaj plej favore.

Post la elpaŝo la esperantistaro estus dispecigita: iu por klasika E-o; iu por Ido; iu por ŝanĝoj kompromisaj; iu por propraj proponoj. En tiu okazo tro multe dependus de la Komitato kaj de mem L.Zamenhof. La Komitato estis malkapabla ion fari. Sed pri L.Zamenhof, plej verŝajne li provus trovi iun kompromison, certe per la Komitato. "Se iu el vi trovas, ke ni devas fari tion aŭ alian, prezentu vian deziron al la Lingva Komitato... pli bone estas, ke la komitato faru tro malmulte, ol ke ĝi facilanime faru ian paŝon, kiu povus malutili al nia tuta afero" – per tiuj vortoj L.Zamenhof elpaŝis dum Dresdena Universala Kongreso en 1908. Al la komitato tuj ekfluus proponoj de reformo, reformeroj, reformetoj ktp. La movado similus al Volapuk post 1889. Aperus Akademio de Esperanto, kiu kontraŭstarus al la Lingva komitato. Ktp, ktp, ktp. Vasta esperantistaro diskurus el E-"komunloĝejo" al propraj kabanetoj de dialektoj. Klasikuloj, fundamentistoj, veraj zamenhofistoj (adeptoj de reformoj de 1894), certe idistoj, saussureistoj (de 1907), antidistoj (veraj saussureistoj de 1910), konkordistoj (plej veraj saussureistoj de 1913), brandtistoj, kornerupistoj, jaministoj, duthilistoj, esperantuistoj, esperantuistoj-ileistoj, italicistoj, klasikaj adjuvantistoj, nuvesperantistoj, idididistoj, lapontistoj, stabilistoj, romanalistoj... Tiuj kaj multaj aliaj frakcioj aperus en eksE-movado. La fama Nürnberga klubo aliĝas al Ido (reala fakto). 20% de E-ĉefoj iĝas Idistoj (reala fakto) kaj ilia kvanto plu kaj plu kreskus. V.Majnov kaj E.von Wahl elpaŝus kun la ideo, "ke ne Akademio, sed la verkistoj faras la lingvon, ĉar la leĝoj de Akademio ne ricevas obeon, dum nerimarkeble kaj tute nature transformiĝas ĉiuj vivantaj lingvoj en sia ĉiutaga literaturo". Do, la pafilo pafmortigus.

Verŝajne, la plej stabiligan forton rolus la pariza eldonejo "Hachette", kiu jam havis bonan E-monon kaj certe ne volus ĝin perdi. (Interalie en la reala historio "Hachette" estis plej fundamentisma kaj faris tre multe por ke la klasika E-o sukcese trairu Ido-krizon). Gravan stabiligan rolon havus ruslandaj e-stoj. Sed tutegale E-movado disfalus je kelkaj E-dialektoj, kaj pereus en internaj bataloj. Post la Unua Mondmilito pri E-o oni rememorus nur en anekdotoj kaj karikaturoj.

Do, rezulte mi volas demandi: kion malbonan faris al ni Ido? Nian movadon ĝi plifortigis. UEA aperis dank' al ĝi. Sciencan bazon de E-o kaj interlingvistiko ĝi fondis. Mem la lingvo E-o multe pliriĉiĝis per diversaj elementoj. Kaj eĉ apero de pure E-lingva revuo "Esperanto" okazis dank' al ĝi. Kial ni ĝis nun rememoras pri Ido nur kun fisentoj? Laŭdu ni la Ido-krizon!

P.Fiŝo (Koroljov)

DECIDOJ de la 18-a Konferenco de REU

okazinta dum la 20-a Rusia Esperantista Kongreso en Serovo, 05-08.03.2001

1. Taksi la laboron de la Estraro kontentiga.
2. Aprobi la raporton de la Kontrol-revizia komisiono.
3. Elekti la Estraron de REU en la konsisto: G.Kokolija – Prezidanto, A.Grigorjevskij – Vicprezidanto, A.Blinov, I.Gonĉarova, N.Gudskov, J.Karcev.
4. Elekti la Kontrol-revizian komisionon de REU en la konsisto: V.Seguru – Prezidanto, S.Maksimova, V.Melnikov.
5. Elekti G.Kokolija Komitatano A de UEA.
6. Elekti komisiitojn pri: Libroservo – J.Karcev, literaturo – V.Melnikov, dokumentaro – V.Aroloviĉ, specialaj aferoj – O.Kuznecov. Konsideri vakaj la postenojn de komisiitoj pri turismo, librotenado kaj Interreto kaj komisii al la Estraro trovi koncernajn respondeculojn.

la nova REU-Estraro (mankas nur A.Blinov)

7. Esprimi dankon al Elena Ŝevĉenko pro la plurjara laboro pri librotenado kaj impostaj dokumentoj de REU.
8. Akcepti tri amendojn en la Ĝenerala Regularo de REU.
9. Akcepti Regularon pri la Libroservo de REU.
10. Komisii al la Estraro prepari por aprobo en la sekva Konferenco Regularon pri lokaj reprezentantoj, konsidere ke la reprezentantoj estu membroj de REU kaj ilian liston aprobu la Estraro kun publikigo en organo de REU.
11. Rekomendi al la Estraro entrepreni aranĝojn por aliĝo de pliaj E-kluboj al REU kaj por plifirmigo de enkluba laboro.
12. Aprobi kaj publikigi la rezultojn de la enketado pri aktivecoj en la jaro 2000.

DECIDOJ de la Estraro de Rusia Esperantista Unio

faritaj dum la kunsidoj 07.03, 10.03 kaj 24.03.2001

1. Dividi la agadterenojn inter la estraranoj: Kokolija – reprezentiĝo, REGo, kaso, Jarlibro, kunlaboro kun E-organizoj de KSŜ-landoj, kunordigo; Grigorjevskij – regiona agado, instru-aferoj, EKI, reta informado; Blinov – kontaktoj kaj kunlaboro kun eksterlandaj E-organizoj; Gonĉarova – instru-aferoj, kontaktoj kun REJM kaj aliaj enlandaj E-organizoj, LONo kaj BeLego; Gudskov – publikaj rilatoj, regiona agado, Jarlibro; Karcev – libroservo, retpaĝaro.
2. Elekti M.Ĉertilov kiel sekretario de REU, A.Osokin kiel komisiito pri Interreto, P.Volkov kiel komisiito pri medicinista agado.
3. Komisii al O.Kuznecov ordigi la financajn dokumentojn de REU.

4. Permesi al la Libroservo elspezi 10% de la vendokostoj por reklamo kaj sendado de la libroj sen detala raporto pri tio.
5. Aprobi minimuman sortimenton de la Lokaj Libroservoj de REU.
6. Eksigi el dumvivaj membroj Popova Raisa (Buguljma) surbaze de ŝia informo pri forlaso de Esperanto. Al dumvivaj membroj, kiuj ne reeĥis al pasintjara peto pri konfirmo de la adreso, sendi la saman peton per registrita letero kun pagita respondo; al tiuj membroj, kiuj denove ne reeĥos, ne plu sendadi REGon kaj aliajn materialojn de REU, konsiderinte la adreson nevalida.
7. (decido farita komune kun REJM-komitato) Okazigi sekvajare REK kaj EoLA denove en la sama loko sinsekve, kiel la unua kandidato por loko de la aranĝo elekti Kostroma.
8. Komisii al M.Ĉertilov laŭbezone kunlabori kun G.Ŝilo pri partoprenigo de esperantistoj-fakuloj en la pedagogia simpozio.

Per poŝta voĉdonado la Estraro aprobis ankaŭ jenan decidon: akcepti la Regularon pri la regionaj kunordigantoj de REU kaj la Regularon pri REU-reprezentantoj kiel provizoraj ĝis la aprobo far la Konferenco. La interesiĝantoj povas ricevi la tekstojn de tiuj Regularoj, sendinte la peton al Andrej Grigorjevskij aŭ Nikolaj Gudskov.

REU nomumis la "AKTIVULOJN de la jaro 2000"

Antaŭ REK-EoLA estis okazigita reta voĉdonado por la titolo "Aktivulo 2000", en kiu partoprenis estraranoj, komisiitoj kaj lokaj reprezentantoj de REU. La rezultoj estis konfirmitaj de la REU-Konferenco dum REK. Kaj do, aktivuloj por la jaro 2000 estas anoncitaj:

Kategorio "Progresigo de la movado":

– Jurij Karcev (Uljanovsk) – pro okazigo de "etaj eldonoj" (kantaroj, "Legu aktivulo", vortaretoj) kaj Bokarev-vortaro;
– Garik Kokolija (Moskvo) – pro funkciigo de nova E-revuo REGo kaj eldonado de ties unuaj numeroj;
– Nikolaj Gudskov (Moskvo) – pro okazigo de SAT-kongreso en Moskvo, pro libro pri Esperanto, gvidlibro pri Moskvo, elsendoj en la tutrusia televido;
– Irina Gonĉarova (Odincovo) – pro la funkciigo de E-movado en Roslavl, pro novtipa StRIGo, pro nova instrumetodo "Faru la rondon" kaj aliaj atingoj;
– Gennadij Basov (Tomsk) – pro la refunkciigo de OrSEJT.

Kategorio "Stabila agado":

– Aleksander Korĵenkov kaj Halina Gorecka (Jekaterinburg) – pro la eldonado de "La Ondo de Esperanto";
– Jurij Finkel (Uljanovsk) – pro interreta agado: ttt-ejo <www.esperanto.mv.ru>;
– Junulara E-Asocio de Ĉuvaŝa Respubliko (Ĉeboksari) – pro la Lingvaj Festivaloj.

Jurij Karcev

Ekzamenoj de ĈALK

Dum REK-EoLA en St.Peterburgo okazis ekzamenoj de Ĉefa Atesta kaj Lingva Komisiono de REU. Pri la supera (C-nivela) ekzameno, instrurajtiga por ĉiunivelaj kursoj, sukcesis kun la poento "bone" Aleksandr Osokin (St.Peterburgo). Pri la B-nivela ekzameno, instrurajtiga por elementaj kursoj, sukcesis Bronislav Ĉupin (Iĵevsk) kun la poento "perfekte", Sergej Paĥomov (Kirov), Oleg Izjumenko (Volgodonsk), Nina Zueva (Jelec) kaj Olga Kiseljova (Jaroslavlj) – ĉiuj

kun la poento "bone". Pri la A-nivela ekzameno sukcesis kun la poento "perfekte" Vadim Solovjov (Vladimir) kaj kun la poento "kontentige" tri gimnazianinoj el Peterburgo – Natalja Parŝina, Anna Tokareva kaj Tatjana Lepeŝinskaja. ***Nikolao Gudskov, prezidanto de ĈALK***

Nova dumviva membro de REU restas akademiano

Fine de februaro nia eksa samlandano, membro de la Akademio de Esperanto ekde 1992, loĝanta nun en Usono Boris Kolker decidis fariĝi dumviva membro de REU kaj pagis koncernan kotizon. Kaj komence de aprilo 2001 estis anoncitaj la rezultoj de la reelektoj en la Akademio de Esperanto. Inter aliaj kandidatoj por plia 9-jara periodo estis elektita ankaŭ Boris Kolker. Korajn gratulojn al li kaj grandan dankon en la nomo de REU! Multaj rusiaj gesamideanoj bone konas tiun elstaran esperantiston. Laŭ lia lernolibro lernis Esperanton tre multaj ruslingvaj esperantistoj en la 70-aj, 80-aj kaj 90-aj jaroj. Kaj aliĝo de Boris Kolker al REU montras, ke malgraŭ lia aktivega agado en la internacia movado li ne perdas intereson al la rusia E-vivo.

Ankoraŭ 5 kluboj kaj 42 personoj pagis REU-kotizojn por 2001:

Ivanova E-klubo (17 membroj), Moskva E-klubo "Lev Tolstoj" (10), Roslavla E-klubo (5), Samara E-klubo (10), Volgograda E-klubo (4), Bakurova Marija (Novosibirsk), Basov Gennadij (Tomsk), Burgar Lilija (Rostova reg.), Edelŝtejn Vladimir (Moskvo), Gajvoronskaja Valentina (Rostova reg.), Galicina Irina (Ivanovo), Gorŝkov M.N. (Niĵegoroda reg.), Jaĥina Alla (Krasnojarsk), Jaroŝenko Jelena (Rostova reg.), Jegorov Valerij (St.Peterburgo), Juĉajk Vladimir (Tverskaja reg.), Jusupova Marina (Dimitrovgrad), Kandalinskij Viktor (Tiĥvin), Kazakov Anatolo (Moskvo), Konjaŝova Svetlana (Ĥabarovskij kr.), Kovalenko Tamara (Soĉi), Kuljkov Jevgenij (Vladimir), Lisova Viktorija (St.Peterburgo), Lobanov Ivan (Tula reg.), Loskutova Tatjana (Ivanovo), Makarenko Valerij (Tverj), Mironova Irina (Moskvo), Morgun Timur (Moskvo), Muraŝev Aleksandr (St.Peterburgo), Nizamieva Elvira (Novosibirsk), Odarĉenko Natalja (Novosibirsk), Paĥomov Sergej (Kirov), Paseĉnikov Jurij (Tomsk), Povorin Mikaelo (Moskvo), Ribak Eleonora (St.Peterburgo), Ribak Nikolaj (St.Peterburgo), Ribin Gleb (Voroneĵ), Roĵdestvenskij Vjaĉeslav (Ĉeljabinsk), Sahibgareev Salovat (Baŝkirio), Sanaeva Jelena (Perma reg.), Staricina Jelena (Novosibirsk), Ŝevĉenko Aleksandr (Moskvo), Ŝevĉenko Jelena (Moskvo), Ŝmakov Vladimir (Novosibirsk), Terjoĥin Vladimir (Jekaterinburg), Titova Ljudmila (St.Peterburgo), Turkov Gennadij (Ĥabarovsk)

REU-kotizoj por la jaro 2001:

- 60 rub. – individua membro (inkluzivas la membrokarton, REGon kaj aliajn informojn, voĉdonrajton dum REU-konferenco, rabatojn ĉe uzo de REU-servoj kaj en E-aranĝoj);
- 1500 rub. – dumviva membro (ĉio la sama dum la tuta vivo);
- 20 rub. – familia membro (la membrokarto, voĉdonrajto dum REU-konferenco);
- 60 rub. + 20 rub. por ĉiu membro – kolektiva membro (la membrokartoj, REGo kaj aliaj informoj de REU por la klubo, voĉdonrajtoj dum REU-konferenco);
- 10 eŭroj – individua membro, loĝanta ekster Rusio.

REU dankas

Jen estas la listo de la personoj kaj kolektivoj,
kiuj faris donacojn al Rusia Esperantista Unio en la jaro 2000:

Gennadij Basov (Tomsk), Aleksandr Gluĥov (Kaliningrad), Jurij Jakovlev (Pskova reg.), Vladimir Bespalov kaj E-klubo de la urbo Soĉi, Jelena Ŝevĉenko kaj la eldonejo Impeto.

Koran dankon al ili ĉiuj!

REJM-info

redaktas Vitalik Malenko

Saluton, karaj legantoj de REGo kaj REJM-info. Unue mi volas min prezenti – mi estas Vitalik Malenko. Multaj jam konas min, sed ne multaj scias, ke ekde nun mi estas redaktoro de REJM-info. Dum la lasta REJM-konferenco mi iĝis eksprezidanto de REJM. Sed ne eblas lasi la movadon kaj mi decidis preni redaktadon de REJM-info (des pli, ke ĝi lamis lastatempe). Mi jam delonge volis redakti iun E-ĵurnalon aŭ retdissendon. Kiel ajna amatoro mi sentas min sufiĉe talenta pri redaktado kaj nun persiste strebos fari REJM-info-n (kaj REGon) pli interesa por junularo kaj ne nur, pli vaste skribi pri aferoj en REJM kaj TEJO. Krome mi estas tute malfermita por viaj reagoj, ideoj, materialoj ktp – bonvolu sendi leterojn al la redaktejo aŭ rekte al mi. REJM-info kaj REGo estas viaj kaj por vi. Ek!

REJM-konferenco.

Ĉiu REJMano dum tuta jaro atendas benitan tagon – tagon kiam komenciĝas REJM-konferenco. Ĉi-jare REJM-konferenco okazis samtempe kun EoLA kaj pro tio kompatindaj konferencanoj suferis sen manĝaĵo, provludoj kaj foje eĉ sen konkursa parto. Sed dum la lasta jaro akumuliĝis multe da diversaj gravaj aferoj por decidi, sed tempo ja ĉiam mankas – do, ni laboris kiel ĉevaloj. Tamen se vi ĉeestus niajn kunsidojn al vi ŝajnus, ke nenio grava okazas kaj decidas ni pri simplaj ĉiutagaj aferoj (kompare kun ardaj kunvenoj de REU). Sed la programo de la konferenco estis ege interesa kaj riĉa: REJM-statuto, raportoj de la komitatanoj, pridiskutoj de celoj kaj streboj por 2001, reelektoj de la komitato, OkSEJT-41 – certe la tempo tute ne sufiĉis!

Dum unuaj tagoj la plej serioza problemo estis manko de kvorumo. Komitatanoj faris multon por aranĝi kvorumon pere de sistemo – transdono de la voĉo de neĉeestanta persono, sed egale ni havis maksimume 19 voĉojn anstataŭ 26. Sed dum lastaj konferencaj tagoj la problemo estis solvita kaj dum la plej gravaj decidoj voĉdonis jam 30 personoj. La konferenco sukcese akceptis REJM-statuton (vidu la antaŭan numeron de REGo), aprobis laboron de la REJM-komitato dum 2000 (detaloj ĉe la redaktoro) kaj elektis novan komitaton. Ĉi-sube mi listigas nomojn kaj postenojn, sed pli detala informo pri la komitatanoj troviĝas en la sama numero.

Nataŝa Grigorjevskaja (Ivanovo) *– prezidanto (kunordiganto) <grina@inbox.ru>;*
Slavik Ivanov (St.Peterburgo) *– informado, Interreto <amikeco@mail.ru>;*
Julinka Litvinova (Tiĥvin) *– eksteraj rilatoj <litvin@karelia.ru>;*
Ĵenja Ŝlikanova (Ĉeboksari) *– sekretario, financoj <jev.sh@usa.net>;*
Sonja Ŝejnina (Ivanovo) *– arta sekcio <sonjo@rambler.ru>;*
Ljoŝa Kuznecov (Kostroma) *– interkluba agado <ka2pink@iname.com>;*
Nataŝa Nazariĉeva (Nab.Ĉelni) *– instruado <salamandro@necc.inftech.ru>.*

Komisiitoj:

Vitalij Malenko – pri REGo <malenko@pt.comcor.ru>;
Onjo ĈernIŝova – pri projekto EKI kaj kunlaboro kun REU <onjo@mail.ru>;
Katja Burmisova – pri seminarioj kaj trejnadoj <enjo@mail.ru>;
Oĉjo Dadaev – varbado kaj novaj membroj <esperanto@online.ru>;
Maŝa Terjoĥina – pri OkSEJT <leontodo@yandex.ru>;
Irina Gonĉarova – kunordiganto de la konkursoj <mirina@online.ru>;
Katja Ignatjeva – pri registriĝo de REJM <katido@usa.net>.

Bedaŭrinde preskaŭ ĉiuj REJM-komitatanoj de 2000 decidis iom flankiĝi de la komitata laboro, sed certe ili neniel foriros de laboro de REJM, kaj tio plej gravas. Ni nur esperu, ke dank' al novaj fortoj REJM riĉiĝos, kreskos kaj iĝos la plej forta landa sekcio de TEJO. Sed ni ne pigru – laboro sufiĉos por ĉiuj!

REJM-komitato sin prezentas

Nataŝa Grigorjevskaja

Mi naskiĝis 11.09.1974 en ĉuvaŝia urbeto Ŝumerlja. Jam estinte lernantino aŭdis mi radioelsendon pri Esperanto kaj kelkajn lecionojn en "junulara kanalo". Tiam la lingvo ŝajnis al mi tiom bonega kaj la ideo tiom plaĉa ke kiam mi vidis anoncon pri E-kurso en Ĉuvaŝia Pedagogia Instituto, mi iris al la kurso kiun gvidis Saŝa Blinov. Tio okazis en 1993. Poste mi komencis aktivi kaj en 1995-96 iĝis prezidanto de ĉeboksara (ankoraŭ) klubo "Ĉeno". En 1996 mi finstudis, iĝis ruĝdiplomita specialisto. Laŭ diplomo mi estas instruisto de la franca lingvo kaj praktika psikologo. Mi laboras kiel interpretistino pri la franca, instruas Esperanton (oficiale) en Infan-Junulara Centro en Ivanovo, foje okazigas psikologiajn trejnadojn en Esperanto. Kunorganizis multajn E-aranĝojn, konstante gvidas kursojn de Esperanto. Mi estis SEJManino kaj ankaŭ nun ŝategas REJMon, kies nuna prezidanto mi estas. En la antaŭa komitato mi respondecis pri trejnadoj kaj seminarioj, okupiĝis pri pasintaj OkSEJT kaj EoLA. Mi vidas REJMon unuiga organizo por junaj aktivuloj ne nur de Rusio, sed ankaŭ de aliaj junularaj E-organizoj, por interŝanĝo de sperto, malfermiĝo al ekstero, komuna aktivado kun landaj junularaj organizoj. Tradicie ni planas okazigi ĉefajn aranĝojn: OkSEJT kaj EoLA (kunlabore kun REU), ATS-ojn, subteni lokajn aktivulojn kaj strebi disponigi al REJManoj diversajn servojn kaj okupojn.

Julija Vasiljevna (Julinka) Litvinova

Kiam mi naskiĝis (27 majo 1980), mi ricevis la nomon "Julinka". Kiam alvenis tempo ricevi la pasporton, evidentiĝis ke mia nomo "Julinka" iomete ridinde sonas kun la patronomo, do mi decidis laŭ pasporto esti "Julija". En Esperantujo mi preferas esti "Julinka". Laŭ etna deveno mi estas duonkomiino-duonrusino. Mi studas en Leningrada Regiona Ŝtata Universitato. Post du jaroj mi esperas ricevi la diplomon "instruisto de la angla kaj la germana". Mi laboras en lernejo kiel instruisto de la angla por 6-jaraj infanoj. Mi sufiĉe bone pentras (mi finis Art-lernejon). Mi ŝategas infanojn. Plaĉas al mi organizi festojn por amikoj (kaj ne nur) kun ludoj, amuzi. Hobioj multas: legado, dancado, korpopentrado, kolektado de veluraj ludiloj, kuirado de dolĉaĵoj... La plej lasta – Interreto. Mi esperantistiĝis en 1999, dank' al mia instruisto Bronŝtejn. Mi estas en REJM-komitato, ĉar mi emas labori per Esperanto kaj por Esperanto, tio interesas min kaj mi volas provi fari ion utilan. En REJM-komitato mi intencas, laŭeble, daŭrigi laboron, kiun faris Katja Ignatjeva (eksteraj rilatoj) t.e. kunlabori mem kaj instigi aliajn kunlabori ĉefe kun diversaj ekster-Rusiaj junularaj E-organizoj, sciigi ilin pri REJM, partopreni seminariojn, konferencojn.

Ĵenja Ŝlikanova

Mi naskiĝis 21.02.1979. Nun multe da miaj fortoj restas en Ĉeboksara Kooperativa Instituto, ĉar mi estas studentino de 5-a kurso. Mi sufiĉe multe scias pri rusia ekonomio kaj ne nur, ĉar mia fako estas Monda ekonomio. Multe da jaroj de mia vivo estis dediĉitaj al lernado de lingvoj, sed bedaŭrinde mi scias nur la anglan, iomete la germanan, iomete la ĉuvaŝan lingvojn kaj Esperanton. Mi tre volus, ke mia laboro estu ligita kun lingvoj, kun vojaĝoj (ĉar mi tre ŝatas vojaĝi), do – kiu scios kio estos? Mian unuan ŝtupon en Esperantujo mi faris antaŭ 6 jaroj, kiam mi iris al la kurso de Lena Saldirkina; la dua ŝtupo estis antaŭ 3 jaroj (1997), kiam mi venis al la dua Lingva Festivalo, precize al la prezentado de Esperanto farita de Irina Gonĉarova, kaj poste venis al la kurso de Sonja Basova. Mi esperas, ke REJM pruvos sian nomon kaj estos tutrusia organizo. Laŭ mia opinio REJM devas esti iu informcentro, kiu disdonas informon kaj kolektas ĝin, aranĝas seminariojn, kunvenojn kaj per tio helpas al lokaj organizoj. Nun mi estas financisto kaj sekretario kaj mi esperas, ke mi kiel REJM-komitatanino sukcesos fari ion utilan kaj por REJM kaj por ĝiaj membroj, kaj por lokaj E-organizoj (inkluzive JEAĈR), kaj ankaŭ por mi, ĉar laborante ĉi tie mi ricevas bonan sperton kaj bonegajn amikojn.

Sonja Ŝejnina

Saluton! Mia nomo estas Sofja Ŝejnina, aŭ simple Sonjo. Kaj fakte mi ege ŝatas ĉi-sonantojn. Mi estas foje meditema, foje petolema. Mi ĝojas ludi gitaron, kanti kaj aktori. Mi interesiĝas pri diversaj kulturoj kaj pri antikvaj rusaj tradicioj. Mi naskiĝis en Ivanovo en 1981. En 1996-97 mi vivis unu jaron en Usono laŭ kulturinterŝanĝa programo. Nun mi studas en la Ivanova Ŝtata Universitato en ĵurnalistika fakultato. Mi estas ankaŭ en teatra studio de Ivanova pupa teatro. Mi esperantistiĝis en 1999 hazarde, ĉar tute ne planis lerni Esperanton. Sed mi ne bedaŭras. En la REJM-komitato mi respondecas pri arta sekcio. Mi planas helpi organizi la sekvan EoLAn kaj ankaŭ okupiĝi pri koncertoj kaj artaj programeroj. Mi kunlaboros kun Irina Gonĉarova pri la BeLego-konkurso.

Vjaĉeslav (Slavik) Ivanov

Mi naskiĝis la 20-an de majo, 1978, en ĉemontara urbo Orĝonikidze sur bordoj de Terek. Mi memoras, kiel hodiaŭaĵon, ke tio okazis frumatene, la vetero estis grizeta, pluvetis, ktp. Post tio pasis jaroj, mia naskiĝurbo ŝanĝis la nomon al Vladikavkaz, mi iĝis aspiranto de Peterburga Ŝtata Universitato kaj forveturis. Nun mi planas okupiĝi pri lingvoscienco. Verdire interlingvistiko (ne nur pri-Esperanta, sed ankaŭ pri-Loglana ka.) interesas min pli multe ol ajnaj aliaj fakoj de scienco, sed verŝajne en nia lando ne eblas (aŭ malfacilas) verki tezon pri planlingvo. Kvankam mi eklernis Esperanton jam en 1996, la unuan fojon mi trovis min ene de la movado nur en 1999 dum Tiĥvina OkSEJT-39 (pro kio mi dankegas Oĉjon). Tamen jam antaŭ tiu tempo mi verkis paĝaron en la reto, kie siatempe estis fakte la sola ruslingva priskribo de Esperanto-gramatiko en Interreto. Krome mi, dum mi ankoraŭ loĝis en Vladikavkaz, laŭeble propagandis Esperanton inter miaj amikoj kaj konatoj, mi ankaŭ sukcesis publikigi kelkajn artikoletojn en lokaj amaskomunikiloj. Jam preskaŭ jaron mi okupiĝas pri REJMa politiko en Interreto. Mi estas unu el instruistoj ĉe retpoŝta E-kurso (por komprenigi la gravecon de tiu kurso por la enlanda movado inter niaj lernantoj sufiĉas nomi voroneĵanon Sergeon Ogurcov). La samon mi intencas fari estonte (laŭeble pli kaj pli aktive). Nu kaj krome –

ĝenerale helpi al la movado dum diversaj aranĝoj kaj agadoj. Perspektivojn de REJM mi vidas plejparte en propagando de Esperanto inter Rusia junularo. Kun tio ligitas propagando de pli bonaj idealoj (internaciismo, toleremo, ktp.), pli bela kaj sana vivo, pli justa mondordo – do la celoj de nia ekzisto estas tre noblaj. Krom tiu ĉefa celo REJM certe devas igi pli interesa la vivon de siaj anoj – t.e. okupiĝi pri aferoj de jam ekzistantaj kluboj, organizi diversajn aranĝojn (ne timante fari tiujn plejparte amuzaj), krei eblecojn por diversmaniera aplikado de Esperanto ktp. Same kiel plejparto de niaj E-samlandanoj mi estas finvenkisto. Kaj mi strebos ĉiam por la plej bona estonto de l' homaro.

Aleksej Kuznecov

Mi naskiĝis 06.10.1976. Nun mia laboro estas vendado de komputilaj programoj (KonsultantPlus kaj similaj). Laŭ profesio mi estas inĝeniero pri aŭtomatigo de teknologiaj procesoj. La jaro de mia esperantistiĝo – 1999. En tiu jaro nian urbon vizitis Andreo Ananjin kaj kreis nian teamon. Lasttempe mi interesiĝas pri E-populariga agado, sana vivmaniero, jogo, eldonado de periodaĵoj, kantado. Fakte al REJM-komitato min invitis Oĉjo Dadaev, sed mi pretas labori ankaŭ kun Nataŝa Grigorjevskaja. En la pasinta jaro mi kun klubanoj okazigis kelkajn sukcesajn E-aranĝojn en Kostroma (festivalo de kluboj, vespero de internaciaj kantoj). Mi intencas plue okupiĝi pri interkluba agado; mi pretas ankaŭ plenumi iun taskon retpoŝte: krei iun datumbazon por diversaj celoj, eldoni bultenon, kajerojn, librojn. Ĝenerale mi celas krei fortan E-klubon en Kostroma, kolekti materialojn pri la historio de E-movado en Kostroma, eki E-kursojn ktp.

Nazariĉeva Natalja Valerijevna

Naskiĝdato 21.11.1978. Studas en N.Ĉelni-a Patenta Instituto pri pentrado kaj dezajno. Interesoj en la vivo: gitarludi. En la movado mi estas ekde la pasintjara printempo. Kial – mi simple decidis provi: ĉu povas mi fari ion bonan, kaj ekscii – kio estas vivo de REJMano. Aldone: eksa ivanova aktivulino. Nun mi instruas Esperanton al la studentoj en la ekonomik-konstruista lernejo de Nab.Ĉelni. En la lernejo funkcias 30-persona E-klubo. Mi verkas en Esperanto kantojn (unu el ili fariĝis himno de Ivanova junulara teamo) kaj versaĵojn.

Kelkaj impresoj post la EoLA-13

Ni jam multe legis pri EoLA en ĉi tiu numero de REGO, sed bonvolu legi ankoraŭ kelkajn impresojn de junaj gastoj:

Sergej Ogurcov (Voroneĵ)

– Kial vi decidis viziti EoLAn?
– Nu, mi komencis lerni la lingvon pere de Interreto novembre, poste okazis kurso por studentoj, kiun gvidis Onjo. Dezirante scii pli multe pri la movado, praktiki la lingvon kaj konatiĝi kun aliaj esperantistoj mi venis al EoLA.
– Kiam por vi estis plej malinterese?
– Eble, kantado kaj instrumentludo (fakte, la koncerto kiu okazis la 8-an) de la grandaĝaj partoprenantoj.
– Ĉu al vi plaĉis la konkursa parto?
– Ĝenerale, jes. Kvankam, verdire, ne ĉiuj numeroj estis egale interesaj.
– Viaj konsiloj al organizontoj de EoLA?

– Estus pli bone se iu renkontus kaj iomete gvidus la novulojn. Mi, feliĉe, konis Onjon kaj poste konatiĝis kun aliaj homoj. Sed imagu iun komencanton kiu konas neniun, ne parolas bone Esperante ktp... Mi fartus malkomforte.
– Ĉu vi venos sekvontjare?
– Mi esperas, jes

Katja Burmisova (Ĉeboksari)
– Kial vi decidis ĉi-jare viziti EoLAn?
– Estis kelkaj kialoj – unue mi ĉiam strebas partopreni E-aranĝojn, kaj ĝuste EoLAn, ĉar EoLA estis mia unua E-aranĝo kaj min ege impresis kiam ĝi estis en Ivanovo. Due – ĉe ni aperis kelkaj interesaj novuloj kaj mi volus, ke ili vidu la plej indan kaj interesan aranĝon. Trie – JoMo.
– Ĉu al vi plaĉis la konkursa parto?
– Al mi ne plaĉis nivelo de kelkaj partoprenantoj kaj mi proponas, ke ne ĉiuj havu rajton partopreni en la konkursa parto, sed nur tiuj, kiuj pasos antaŭkonkurson.
– Ĉu al vi plaĉis la sistemo de EoLA+REK?
– Al mi ne plaĉis la sistemo, ĉar serioza parto de REK tro koincidis kun EoLA kaj ne videblis, ke EoLA estas kultura aranĝo, ĉar mankis kursoj, trejnadoj. Pro tio homo, kiu venis al EoLA ne havis eblecon por sinesprimo.
– Viaj konsiloj al organizontoj de EoLA?
– Estu komisiito pri novuloj. Ankaŭ indas antaŭe reklami la aranĝon sur loka nivelo, antaŭe organizi partoprenontojn de ĝuste konkursa parto. Kaj ankaŭ gravas diplomoj por gajnintoj, kiuj ege mankis ĉi-jare.
– Ĉu vi venos sekvontjare?
– Certe!

Ĉi-foje Rusio estas la tria

Aperis la ĉi-jara adresaro de la plej fama servo de TEJO, Pasporta Servo, kiu enhavas 1161 gastigantojn el 80 landoj kaj estas per tio rekorde ampleksa. En 2000 la reto de gastigantoj konsistis el 1075 adresoj en 76 landoj. En du jaroj la reto kreskis preskaŭ je unu kvarono, ĉar en 1999 ĝi ampleksis 945 adresojn. Francio okupis la unuan lokon kun 103 gastigantoj kaj Germanio – la duan kun 94. Rusio, kie en 2000 estis plej multe da adresoj, havas 87 gastigantojn. Aliaj landoj kun multaj adresoj por vojaĝantaj esperantistoj estas Pollando (63), Britio (52), Usono (49), Ukrainio (48), Brazilo (46), Japanio (41), Nederlando (36), Hungario (35), Bulgario kaj Irano (po 34). En la bele presita 198-paĝa poŝlibro troviĝas, krom la adresoj kaj aliaj informoj pri la gastigantoj, ankaŭ mapoj kun indikoj pri ĉiuj lokoj kun gastigantoj, tiel ke eblas facile plani sian vojaĝon. Enestas ankaŭ reguloj kaj konsiloj pri la uzo de la servo kaj aliaj utilaj adresoj. Esperantistoj, kiuj membras en la Pasporta Servo, rajtas senpage tranokti ĉe la gastigantoj. Membro de Pasporta Servo estas ĉiu kiu posedas la adresaron. Gastigantoj ricevas la libron senpage, aliaj povas aĉeti ĝin. La ideon pri Pasporta Servo, tiam sub la nomo Programo Pasporto, prezentis argentinano Ruben Feldman Gonzalez en 1966. La unua adresaro laŭ la nuna sistemo, kun 40 gastigantoj, aperis en 1974 sub la gvido de Jeanne-Marie Cash el Francio. Ambaŭ pioniroj troviĝas inter la gastigantoj ankaŭ en la plej nova eldono. La nuna administranto de la servo estas Derk Ederveen el Nederlando. La adresaro estas aĉetebla ĉe la libroservo de UEA. La prezo estas 10,80 eŭroj plus afranko. Ekde 3 ekz. oni ricevas trionan rabaton. ***(ret-info)***

La Internacia Junulara Kongreso serĉas kunlaborantojn

La organizantoj de la venonta Internacia Junulara Kongreso de TEJO (okazonta en Strasburgo (Francio) de la 29-a de julio ĝis la 5-a de aŭgusto 2001) serĉas kunlaborantojn por la programo (dancoj, E-kursoj, teatrumado, prelegoj, pentraĵoj, kuirado, aktivaĵoj por infanoj). La kunlaborantoj povos ricevi rabaton. Sendu viajn proponojn al Celin <celinbernar@free.fr>. Retpaĝo de IJK <http://purl.org/net/ijk2001>.

TEJO lanĉis retrevuon

En februaro ekfunkciis ***TEJO-aktuale,*** semajna reta revuo de TEJO. Oni povas ekricevi ĝin senpage per mesaĝo al <majordomo@esperanto.org> kun la enhavo “subscribe tejo-aktuale”. Se vi volas kontribui al la revuo per novaĵoj, bv. direkti ilin al <tejo-aktuale-red@esperanto.org>. Estas des pli agrable, ke ĝin kunordigas nia REJManino – Katja Ignatjeva. Jen kion ŝi informas: “TEJO-aktuale havas proprajn apartaĵojn:

– Ĝi ne publikigas longajn artikolojn aŭ diskutojn, sed nur mallongajn informojn kaj adresojn de retpaĝoj kie troveblas pli da materialo.
– Ĉiusemajne ĝi dissendas nur kelkajn, elektitajn novaĵojn, interesajn por la junulara E-movado.
– Ĝi aboneblas senpage kaj ĝia tuta enhavo troveblas ĉe <http://www.esperanto.org/tejo/publikajh oj/aktuale/pagxo.html>.

TEJO-aktuale bezonegas vian helpon! Vizitu la retpaĝon: <http://www.esperanto.org/tejo/publikajhoj/aktuale/koncepto.html> kaj pripensu, ĉu vi ŝatus iom kunlabori kun ni. Kaj kompreneble sendu al ni ĉiajn informojn pri esperantaj junularaj okazaĵoj! TEJO-aktuale estas ankoraŭ eksperimenta, sed ni decidis komenci la aperigon kaj iom post iom plibonigi la servon. Ni atendas viajn rimarkojn kaj proponojn, pri la enhavo kaj pri la aspekto. Antaŭdankon! La teamo de TEJO-aktuale estas: Katja Ignatjeva (kunordiganto), Giuseppe Castelli, Emilia Pruszinska.”

TEJO okazigis la seminarion

TEJO-seminario “La lingva ĉielarko – ponto al kulturaj trezoroj” okazis inter la 25-a de marto kaj la 1-a de aprilo 2001 en Eŭropa Junulara Centro (Budapeŝto, Hungario). La seminario estis dediĉita al Eŭropa Jaro de Lingvoj kaj celis trejni pri organizado de Lingvaj Festivaloj.

La seminario koncentriĝis ĉe Lingvaj Festivaloj – sukcesa internacia projekto, kiu montras diversecon kaj unikecon de lingvoj en la mondo, interkulture edukas, stimulas intereson al lingvoj kaj kulturoj. Lingvaj Festivaloj sub diversaj nomoj okazas en diversaj landoj kaj urboj: en Francio, Rusio, Finnlando, Usono, Svedio, Ukrainio. La kerno de la Lingvaj Festivaloj estas lingvaj prezentoj (fulmrapidaj kursoj). Nun ni povas konstati, ke rapide kreskas la intereso al tiu ĉi projekto, plifortiĝas kontaktoj inter diversaj Festivaloj kaj evoluas internacia movado de Lingvaj Festivaloj. La projekto disponas vastan kampon por aktivado de naciaj, internaciaj, kulturaj organizoj, kiuj celas interkulturan lernadon. TEJO konsideras la projekton kiel tre perspektivan por agado de lokaj junularaj Esperanto-organizoj kaj aktive subtenas ĝian evoluon.

La organiza teamo de la seminario konsistis el TEJO-aktivuloj el 5 landoj: Hungario, Svedio, Ukrainio (Ĵenja Zvereva), Rusio (Jekaterina Jevlampieva), Jugoslavio. En la seminario partoprenis 37 reprezentantoj de junularaj organizoj el 23 landoj: Argentino, Belgio, Britio, Bulgario, Francio, Germanio, Grekio, Hispanio, Hungario, Jugoslavio, Kanado, Kartvelio, Kroatio, Latvio, Nederlando, Norvegio, Pollando, Portugalio, Rumanio, Rusio, Svedio, Ukrainio, Venezuelo. Ili estis studentoj, instruistoj, aktivuloj pri porlingvaj-kulturaj aferoj, lingvemuloj, kiuj interesiĝas kaj okupiĝas pri lingvistiko, lingva lernado kaj instruado, interkultura edukado, estas aŭ planas esti engaĝitaj en la projektoj, kiuj rilatas al lingvoj kaj kulturoj. La du laborlingvoj de la seminario estis Esperanto kaj la angla. Oni organizis simultanan tradukadon. Partoprenantoj estis plej parte Esperanto-parolantoj, 10 venis el ekster la Esperanto-movado.

En la seminario partoprenis Dennis Keefe (Usono / Francio), “patro” de Lingvaj Festivaloj en Tours (Francio) kaj Illinojs (Usono), Mauro la Torre (Italio), kunordiganto de la projekto “Interkulturo”.

Dum la seminario okazis: “Teorio de la deveno de etnoj” (prelego, Aleksandr Blinov), “Kulturo kaj lingvoj” (laborgrupoj, Adrienne Englert), “Kio estas lingva/kultura projekto” (enkonduko kaj laborgrupoj, Sonja Petrović, Enĉi Barković), “Kio estas Lingva Festivalo” (prelego, Jekaterina Jevlampieva), vidigo de videofilmoj pri Lingvaj Festivaloj en Ĉeboksari (Aleksandr Blinov), “Kiel prezenti lingvojn dum Lingva Festivalo” (prelego, Dennis Keefe),

“Proverbejo” (prezento de subprojekto de “Interkulturo” kaj laborgrupoj, Mauro La Torre), vidigo de videofilmoj pri Lingvaj Festivaloj en Tours, Francio (Dennis Keefe), “Kiel reklami pri Lingva Festivalo” (prelego, Dennis Keefe), “Kiel varbi novlernantojn por lingvaj kursoj dum kaj post Lingva Festivalo” (prelego, Dennis Keefe), “Lingvorevolucio” (prelego, Atilio Orellana Rojas), “Projekto “Interkulturo”” (prezento, Mauro La Torre), “Europa Jaro de Lingvoj” (prezento, Anna Ritamäki), “Enkonduko pri financa mastrumado” (prelego, Ilja De Coster), Esperanto-kurso por neesperantoparolantoj (Anna Ritamäki), “Projekto “Indiĝenaj dialogoj”” (prezento, Atilio Orellana Rojas).

Apartan atenton dum la seminario ricevis la preparado al Lingva Festivaleto. Ĝi okazis fine de la seminario en Eŭropa Junulara Centro kaj estis vera pinto de la trejna semajno. Dum ĝi estis prezentitaj pli ol 20 lingvoj. La Festivalon partoprenis ankaŭ 10-15 budapeŝtanoj.

Distra parto de la seminaria programo konsistis el Interkona vespero, Internacia vespero (prezento de naciaj manĝaĵoj), Arta vespero (prezento de talentoj de la partoprenantoj: kantoj, dancoj, hobioj, ludoj...), Ekstercentra vespero (vizito al urba restoracio), Konkursa vespero (konkursoj por lingvemuloj), Hungara vespero (konkurso pri Hungario, vingustumado).

Jekaterina Jevlampieva (Ĉeboksari)

… kaj planas la novan seminarion “Homaj rilatoj interkulture”

La lingvo Esperanto estas brila ilo, kiu en tute unika maniero ebligas al ni havi internaciajn, interkulturajn homajn rilatojn. Ĝi funkcias – je sennombraj okazoj ĉiujare homoj de plej diversaj fonoj renkontiĝas, interkonatiĝas kaj amikiĝas. En tiu maniero malgrandskale plenumiĝas unu el la idealoj de Esperanto: interkompreniĝo inter popoloj.

Por multaj junaj Esperanto-parolantoj la internaciaj renkontiĝoj ludas tre specialan rolon en la vivo. La renkontiĝoj estas momentoj de malkovro – malkovro de si mem, de siaj sentoj, sed ankaŭ malkovro de tio, kio estas alia homo. Multnombraj estas la enamiĝoj, kreiĝas amikecoj kaj amrilatoj inter homoj el malsamaj landoj, kun malsamaj kulturoj kaj lingvoj. Kelkaj el tiuj rilatoj ne daŭras pli longe ol la renkontiĝo mem, sed aliaj estas ĝiseterne nerompeblaj. Internaciaj renkontiĝoj estas okazoj de fortegaj interhomaj spertoj.

Sed krom lokoj de interhoma amo, la renkontiĝoj estas ankaŭ scenejoj de interhomaj dramoj. Scenejo kun fermitaj kurtenoj cetere, ĉar multo okazas inter du homoj sen ke aliaj rimarkas kio okazas je kelkaj metroj de ili. Ne temas nur pri amrilatoj kiuj finiĝas, pri homoj kiuj sentas sin trompitaj kiam la amato amas iun alian. Temas ankaŭ, en ekstremaj kazoj, pri tio ke iu per sia konduto grave vundas alian homon, perfortas iun mense aŭ fizike, konscie aŭ nekonscie. Iuj opinias ke ne ekzistas problemoj, ĉar ĉiuj povas defendi sin mem aŭ foriri de tiuj kiuj ĝenas. Mi spertis ekzemplon ke pluraj knabinoj okaze de novjarfesto antaŭ la noktomezo foriris el la publiko por eviti la kisojn de tro altrudemaj knaboj. Mi konas ankaŭ ekzemplon de knabo kiu tre ŝokiĝis pro tio ke knabo lin kisis, publike. Kiam homoj renkontiĝas, kaj speciale se temas pri junuloj, grava demando estas kiel interrilati. Kiel esprimi siajn sentojn, entute kiujn sentojn oni esprimu? Des pli malfacilas se oni mem ne plene certas pri siaj sentoj... Imagu, oni renkontas iun personon, ĉu de alia ĉu de la sama sekso, kaj ekhavas iujn specialajn sentojn. Ĉu temas pri amo, ĉu eble tio ĉi estas la unika persono kiun oni jam ĉiam atendis? La renkontiĝo daŭras nur kelkajn tagojn kaj pli ol cent aliaj homoj potenciale konkurencas pri la atento de la elektita. Necesas agi tuj! Sed kiel sin esprimi? Kiel komuniki siajn sentojn, tiom konfuzitajn kaj necertajn sed tamen konvinkitajn kaj intensajn? Kiel konvinki, konfesi, sed ne ofendi? Kiel kompreni la signalojn de la alia, ĉu silento signifas jes aŭ ne? Kiel ekkoni la sentojn de la alia, kiel kompreni ĉu la alia afablas pro ĝentileco aŭ pro amo? Kaj kiel kompreni ĉu la alia same seriozas aŭ eble nur serĉas amanton por la daŭro de la renkontiĝo, aŭ de kelkaj horoj?

Ĉio ĉi estas eĉ pli malfacila pro la fakto ke la homoj kiuj renkontiĝas ne apartenas al sama kulturo. Sama gesto povas signifi ĉion inter “mi eterne vin amos” kaj “vi estas ĉarma (sed morgaŭ mi estos ĉe iu alia)”. Se ene de sia propra kulturo jam malfacilas ĝuste sin esprimi, kiom

malfacilas se du homoj venas de tute aliaj flankoj de nia planedo? Jes, Esperanto nin kunigas, sed ĉu vere ĝi faciligas niajn vivojn? Foje, feliĉe malofte, ies konduto estas tiom maltaŭga ke aliaj ne nur sin sentas tre malbone sed ankaŭ sentas ke la konduto trapasis la limon de akcepteblo, kaj plendas ĉe organizantoj. Kiel la organizantoj reagu en tiu situacio? Pri tiuj temoj ni ŝatus okazigi TEJO-seminarion. Parto de tiu temaro aperis jam en konkreta propono por seminario, verkita de Leon Rooijen. Lia propono kun la titolo "seksa egaleco – seksa orientiĝo" venis ĝuste kiam la estraro plejpleje konsciiĝis pri la problemo, sed nur ne havis la forton kaj maturecon por ĝin trakti tuj. Nun ni ŝatus plulabori por pretigi subvencipeton por seminario en la dua duono de la jaro 2002. Tiu subvencipeto devos esti preta je la 1-a de oktobro 2001. Dum la seminario, kiu konsistu el prelegoj, laborgrupoj, rolludoj, diskutoj kaj personaj kontaktoj, oni povus ekzemple trakti la jenajn konkretajn temojn:

– diversaj salutmanieroj kaj esprimo de sia aprezo al alia persono – manieroj komuniki inter viroj kaj virinoj (ekz. propono al virino akompani ŝin ĝis la hejmo);

– kiel konsciiĝi pri sia propra seksa orientiĝo kaj kiel komuniki tion al alia persono – de sia propra kultura rondo, de alia kultura rondo;

– kiel eviti konfliktojn kaŭzatajn de tiaj miskomprenoj kaj kiel pace solvi ilin;

– kiel subteni aŭ helpi viktimojn de perforto;

– diferencoj en percepto: persono perceptas iun agon kiel perforton, dum la alia ne konscias pri perforteco de sia ago;

– kiel samtempe respekti sin kaj aliajn.

Por realigi la seminarion, ni nun serĉas kunlaborantojn por ellabori programon kaj subvencipeton, kaj por konsistigi organizan teamon. Se vin interesas la temo, se vi havas sugestojn aŭ proponojn, aŭ se vi volas kunlabori, bonvolu kontakti Vladka Chvátalová, ĝenerala sekretario de TEJO <vchvatalova@hotmail.com>. Ni ŝatus kunigi ĉiujn interesitojn (retpoŝte) por kune krei seminarion kun granda valoro por la partoprenantoj, la organizantoj kaj TEJO! Atendante vian reagon, nome de la estraro, ***Sjoerd Bosga Prezidanto de TEJO.***

SE VI ESTAS JUNA KAJ DEZIRAS AKTIVI EN JUNULARA MOVADO, ALIĜU AL REJM! Pliajn detalojn vi povas ricevi ĉe <rejm@euro.ru> aŭ sendinte viajn demandojn laŭ la adreso 153034, Ivanovo, str.Smirnova, 87-16, al Grigorjevskaja Natalja (por REJM). Membroj de REJM en la jaro 2000 povas konfirmi sian membrecon: bv. sendi konfirmon al supremenciitaj adresoj. La aliĝkotizon jaran (50 rub. – kun REGo, 20 – sen, ne malpli ol 150 – por la patronoj) vi povas transdoni al REJM-komitatano en via urbo aŭ sendi perpoŝte al financisto de REJM-komitato Ŝlikanova (Шлыканова) Jevgenija Valerianovna (428012, Ceboksari, str.Algeŝevskaja 25A). Bv. ne sendi la monon se vi ankoraŭ ne aliĝis al REJM, ĉar por REJM-membriĝi vi bezonas trapasi REJM-ekzamenon.

Aktualaj REJM-membroj:

Akimova Jelena, Baranov Miĥail, Baŝlikova Nastja, Burmisova Katja, Ĉerniŝova Onjo, Dadajev Oĉjo, Fridman Alla, Gonĉarova Sveta, Grigorjevskaja Nataŝa, Ignatjeva Katja, Iljenko Olja, Ivanov Slavik, Kamiŝnikova Ljuda, Kapitonov Danil, Koĉetkova Marija, Kuznecov Aleksej, Litvinova Julinka, Maslova Lena, Morozova Vika, Nazariĉeva Nataŝa, Strojnov Jevgenij, Sudakova Saŝa, Ŝejnina Sonja, Ŝlikanova Ĵenja, Torgunova Marina, Turkina Julija, Viĥrov Kostja, Volkov Paŝa.

Patronoj: Irina Gonĉarova, Bronŝtejn Mikaelo

P.S. de la redaktoro: Kvankam mi estas homo kuraĝa kaj foje eĉ aroganta mi tamen bezonas vian subtenon. Estu bonkora skribi al mi – ĉu plaĉis al vi mia unua provo? Eble mi ion forgesis? Mi estos dankema ricevi viajn impresojn. Mi komencis atendi!

Eksciu, ke...

Novaĵoj el Ĉeboksari

1. JEAĈR (Junulara Esperanto-Asocio de Ĉuvaŝa Respubliko) ricevis bankan konton (post tiom da jaroj de volado)! Mi pensas ke tio fakte estas la unua kaj sola esperantista junulara organizo en Rusio kiu havas tion!

2. Meze de marto okazis fonda konferenco de la ronda tablo de junularaj organizoj de Ĉuvaŝa Respubliko. Fakte la afero startis en septembro 1999 laŭ iniciato de nia Asocio (!) kiam reale 4 organizoj: ni, ekologoj, arkeologoj kaj ĵurnalistoj – ekis kunlabori kaj nun ni ekinvitis pli vastan rondon – estis iom da flamaj diskutoj, sed esence ĉio finiĝis bone! Kiel prezidanto estis elektita Dima Fedorov (junulara ekologia organizo). Du vicprezidantoj – Natalja Berezina (junaj arkeologoj) kaj Ĵenja Ŝlikanova (nia Asocio). Mi memorigas ke ekde la fondo de la Ronda Tablo la Asocio intense kunlaboras kun la organizoj de la Ronda Tablo (kaj ne nur!) kaj tiu helpis ekzemple al ni dum la lasta Lingva Festivalo! Amike kaj ne sen ĝojo kaj entuziasmo, ***Aleksandr Blinov.***

Tri festenoj dum unu vespero.

La 16-an de marto en Ivanova junulara E-klubo "Teamo" oni devis festi tri eventojn samtempe. Unue, tio estis la preterlasita Tago de Virinoj (pluraj el la aktivuloj forestis pro REK-EoLA). Due, estis la dua datreveno de la klubo (la naskiĝdaton oni decidis kalkuli ekde la unua kurso el kiu komencis formiĝi la klubo). Trie, la gratulado al niaj laŭreatoj de EoLA kaj la novelektitoj al la REJM-komitato.

Okazis kelkaj ceremonietoj, poste sekvis la "laŭreata koncerto": kantis Maŝa Koĉetkova kaj Maks Kablukov ("la plej bona traduko de kanto pri Peterburgo"), ili plenumis ankaŭ la belegajn novajn kantojn de Maŝa, kantis Sonja Ŝejnina ("la plej bona tradukita kanto"), poste estis prezentita la teatraĵeto "Unikorno", gajninta la unuan lokon en la teatra konkurso – kaj ni denove admiris la plenuman talenton de Nastja Kirillova kaj Sonja Ŝejnina. Por la dualoka pupteatraĵeto de la sama Sonja kaj Olja Kuleŝova jam ne restis tempo. Aplaŭde ni gratulis Nataŝa Grigorjevskaja, kiu elektiĝis la prezidanto de REJM, Sonja Ŝejnina kaj Nataŝa Nazariĉeva (nia klubanino, kiu nun aktivas en Nab.Ĉelni) – pro la elektiĝo al la REJM-komitato.

Kunvenis ĉ.27 personoj – i.a. 5 "dekomencaj" (la forestintaj nun loĝas en Nabereĵnije Ĉelni, Niĵnij Novgorod, Moskvo, Apudmoskvo, Germanio aŭ havas ne malpli gravajn vivoŝanĝojn ĉi tie en Ivanovo).

Se vi deziras kontakti la klubon, bonvolu uzi la retadreson <iv_teamo@mail.ru>. ***Andrej Grigorjevskij***

LF-movado atingis Berdjanskon

17-18 marto 2001 en la urbo Berdjansk (Ukrainio) okazis Lingva Festivalo. Estis prezentitaj 24 lingvoj: azerbajĝana, angla (klasika), angla (usona), belorusa, bulgara, greka, hebrea, Interligua, hispana, itala, latina, latva, germana, pola, rusa, serbo-kroata, slovaka, turka, ukraina, franca, ĉeĥa, Esperanto, japana, gesto-lingvo. Lingvoprezentojn faris profesiaj instruistoj kaj amatoraj lingvosciuloj el 3 institutoj, 1 faklernejo, 8 lernejoj, 1 kulturdomo kaj domo de junulara arta kreado.

La plej popularaj lingvoprezentoj laŭ informo de junulara sociologa klubo (kiun gvidis esperantistino Viktorija Novickaja) iĝis tiuj de la franca, hispana, germana kaj turka. Ankaŭ al Esperanto oni esprimis intereson, 6 ĝiajn prezentojn vizitis ĉirkaŭ 150 homoj (el kiuj 15 tuj poste esprimis deziron viziti baldaŭan E-kurson).

Entute laŭ proksimuma kalkulo lingvoprezentojn faris ĉirkaŭ 150 homoj. Specialajn LF-poliglotajn diplomojn ricevis proksimume 170 homoj (tiuj, kiuj vizitis maksimume eblan kvanton da diversaj lingvoprezentoj – 6).

Kadre de LF okazis 2 poliglotaj konkursoj (inter lernejaj kaj studentaj teamoj).

La 18-an de marto okazis solena fermo de LF kaj internacia koncerto, kiun faris minimume 300 homoj en sufiĉe alta nivelo. Dum la du tagoj de LF ĝin vizitis minimume 1000 homoj.

LF-kunordiganto en Berdjansko (Ukrainio) ***K. Demjanenko.***

La renkontiĝo Strelka-3

okazis de la 30-a de marto ĝis la 2-a de aprilo 2001 en Niĵnij Novgorod, en la mezlernejo №154. Registriĝis por la partopreno 69 personoj el 6 urboj (Moskvo, Jaroslavl, Uljanovsk, Dimitrovgrad, Ivanovo kaj Niĵnij Novgorod) (en la 2-a kaj 1-a Strelka estis respektive 83 kaj 40 partoprenantoj). La plej juna partopreninto Jan Golubencev aĝis nur 3 monatojn. Al la programo kontribuis junulara klubo de praktika psikologio "Lad" kaj Instituto de evoluigo de kariero. Unio de Studentoj de NN helpis en kelkaj gravaj momentoj de organizado. La plej interesaj eventoj de la renkontiĝo estis: urba bloko – ekskurso en la Kremlo kun kunligitaj piedoj, manifestado laŭ la strato Bolŝaja Pokrovskaja por la gloro kaj plivastiĝo de E-movado en Niĵnij Novgorod, Rusio kaj la tuta mondo kaj porurba koncerto apud Drama teatro; la trejnado Tandemoj; "Sufijskije kruĵenija"; kaj ĉiuj estis absolute ĉarmitaj per la spektaklo "Dom" de la kluba teatro "Ombro". Organiza komitato dankas ĉiujn pro aktiva partopreno en Strelka kaj por la kune kreita etoso de gastama kaj varma domo. La aranĝon vizitis ĵurnalistoj de 3 lokaj gazetoj kaj 2 TV-kanaloj. Kun granda deziro vin vidi en Strelka-4 – ***E-klubo "Ĉapelo".***

Klingona lingvo – triumfonta?

Klingona lingvo – elpensita lingvo de agresemaj aliplanedanoj el kulta okcidenta seriaro "StarTrek", – vere furoras, tiel asertas aŭtoro de iu letero ĵus aperinta en konata usona gazeto "New Sciencist".

En la unua "Trek"-filmo estis tri aŭ kvar mallongaj frazoj, tute sensistemaj. Por la tria filmo, Paramount dungis lingviston, Marc Okrand, por krei pli 'realecajn' Klingonajn frazojn. Li kreis tutan artlingvon, kun propra sonsistemo, gramatiko kaj vortaro. Oni povas aĉeti libron ("The Klingon Dictionary") pri ĝi. Do ĝi ja estas planlingvo, kvankam la unua kreita precipe por profito.

Jen estas traduko el la letero: "Klingon rapide kreskas kiel lingvo. Oni asertas ke estas pli da spertaj Klingon-parolantoj ol spertaj Esperanto-parolantoj".

Post kiam tiu informo atingis retforumon 'soc.culture.esperanto' tuj troviĝis pluraj ekspertoj pri la temo. Yves Bellefeulle trovis alian citaĵon: "Ĉiuj fluaj Klingon-parolantoj komforte povus kune tagmanĝi", gaje konfesas direktoro de la Instituto de Klingona Lingvo.

> La polickomisaro pridemandas unu el siaj subuloj:
> – Tion mi ne komprenas! Kiamaniere la suspektato sukcesis forlasi la grandan halon de la stacidomo? Ĉiu elirejo estis kontrolata de unu policisto!
> – Hum, sinjoro komisaro, – respondas la viro, – povas esti, ke li fuĝis tra unu el la enirejoj! (LA INFORMILO)

Kaj jen estas citaĵo el la letero de Don Harlow: "Interese, en la lasta numero de "National Review" (usona dekstra politika revuo) aperis artikolo, en kiu oni ripetis la saman konatan urban legendon (pri la nombro de parolantoj de la klingona lingvo kompare kun Esperanto). Ankaŭ interese, la menciitaj tradukoj okazis jam antaŭ 6-7 jaroj. Kio estas nova? Nu, en sia TTT-ejo la Klingonlingva Instituto ("Klingon Language Institute", <http://www.kli.org>) proponas la klingonajn tradukojn de Hamleto (antaŭlonge promesita traduko de "Multa Bruo Pri Nenio" de la

sama verkinto jam ne estas menciata) kaj (tute nova por mi) Gilgameŝ, kaj rekomendas, ke oni aĉetu tiujn pere de la vendopaĝo; sed sur la vendopaĝo mem ili ne estas menciitaj, nur malnovaj numeroj de la klingonista revuo kaj sufiĉe multaj anglalingvaj libroj (ĉefe romanoj). Ankaŭ ekzistas literatura revuo en la klingona lingvo; meze de la 90aj jaroj ĝi ŝajne aperis jare, sed nun dujare (la lasta menciita numero estas de 1999). Alia interesaĵo ĉe la KLI-ejo estas la paĝoj pri pasintaj jarkongresoj. Oni eĉ havas grupfotaĵojn, kaj evidente la nombroj de ĉeestantoj ĉe tiuj ekvivalentoj de UK estas: 1997 – 37 homoj, 1998 – 22 homoj, 1999 – 27 homoj, 2000 – 20 homoj (oni aldonu ankaŭ la fotinton, kiu ne aperis en la bildoj). Nu, ŝajne pli bona komparo estus kontraŭ ne UK sed TKEK (Tut-Kalifornia Esperanto-Konferenco), kies partoprenantaro estis, por la tri lastaj jaroj en la listo, proks.30, 70, respektive 30 ... (Tamen, estas konfesinde, ke laŭ kelkaj aliaj fotaĵoj en la reto, la klingonaj jarkongresoj supernombras tiujn de la idistoj ...)” ***(esperanto-rus-informoj)***

Esperanto en ĝemelurbaj kontaktoj

Baldaŭ post la ĝemeliĝo de Tiĥvin kun la franca urbo Herouville el la urbaro de Caen – ĉefurbo de Malsupra Normandio, tiĥvinaj esperantistoj trovis tie la samideanojn. De tiu tempo ne ĉesas viglaj interŝanĝoj de tiĥvinaj kaj normandiaj e-istoj. En la decembro la Herouville’a urbestraro sendis eksperton-fakulon pri neformalaj organizaĵoj por studi la situacion en Tiĥvin cele helpi establon de interŝanĝoj inter diversspecaj neformalaj unuiĝoj de ambaŭ urboj. Sinjoro J.-C.Goricket vizitis kunvenojn de amatoraj kantistoj, ŝatantoj de loka historio, sportistoj kaj dekon da aliaj. Reveninte Francion li prezentis al la urbestraro sian raporton kun la konkludo, ke realaj interŝanĝoj konstantaj havas nur la anoj de E-klubo. Tial la esperantistoj, laŭ lia opinio, povas helpi al pluraj tiĥvinaj kluboj kaj amatoraj unuiĝoj realigi komunikadon kun samtipaj kluboj de la franca ĝemelurbo. Verŝajne tiu favora konkludo de la eksperto igis la vicurbestrinon, respondecan pri civitanaj unuiĝoj, renkontiĝi februare kun tiĥvinaj esperantistoj kaj mem konvinkiĝi ke ili pretas peri kontaktojn inter asocietoj de la ĝemelurboj. Sur la fotaĵo vi povas vidi la anojn de Tiĥvina E-klubo dum la renkontiĝo kun la franca vicurbestrino.

Letervesperu en 2750-jara Samarkando

Samarkandaj esperantistoj preparas la internacian letervesperon, okazontan aŭguste 2001, dediĉitan al la 10-jariĝo de proklamo de sendependeco de la Respubliko Uzbekistano. Ĉiuspecaj tiutemaj materialoj (salutleteroj, reeĥoj, vojaĝimpresoj, nacilingvaj gazetartikoloj, libroj, turismaj broŝuroj, kantoj, poemoj, dokumentoj, fotoj, desegnaĵoj ktp) pri Uzbekistano, fakte ĉio ajn pri la temo (eĉ fotoj de vialandaj vendejoj/restoracioj kc portantaj la nomon “Samarkando”, “Buĥara” ks!) estas TRE BONVENAJ KAJ ATENDATAJ. Koran antaŭdankon por via partopreno!

ĈIUJ senditaĵoj estos eksponataj en la speciala muzea ekspozicio. La plej interesajn materialojn ni publikigos ankaŭ en nialanda nacilingva gazetaro. Krome, la plej aktivaj kontribuantoj ricevos specialajn uzbekiajn memoraĵojn, la noveldonitan esperantlingvan broŝuron “Samarkando por turistoj” kaj la unuan uzbeklingvan E-lernolibron (kun du vortaretoj kaj konversacilibreto utilaj ankaŭ por eksterlandanoj!). Bonvolu adresi ĉion JAM NUN al: ***Internacia Muzeo de Paco kaj Solidaro, P.O. Box 76, UZ-703000 Samarkando, Republiko Uzbekistano.*** Retadreso por urĝaj kontaktoj estas <peacetur@samarkand.uz> (mesaĝu en teksta formato!). La adreso de la retpaĝo estas <http://www.friends-partners.org/~ccsi/nisorgs/uzbek/peacemsm.htm>.

KURTE

La 3-a Festivalo de Interesoj, okazis en Ivanovo la 17-18 de februaro. Dum du tagoj ĝin vizitis pli ol 500 personoj, kiuj konatiĝis kun diversaj hobioj kaj interesoj. Unuatage tio estis alpinismo, petveturado, astrologio, arkeologio, aŭtora kanto, paraplanismo, radiosporto, pentrado, teatro, fotado, tatuado, rokdancado kaj, certe, Esperanto. Ilin kaj kelkajn aliajn interesojn prezentis plejparte reprezentantoj de la kluboj, kiuj ilin praktikas. Finis la unuan tagon bonega koncerto de novaj talentaj bardoj kaj rokmuzikistoj. Duatage unuafoje enkadre de la festivalo la programo konsistis ne el prezentoj (rakontado kaj iom da montrado), sed el veraj malgrandaj kursoj pri la elektita temo. Tiuj kursoj daŭris po unu horon. Estis prezentitaj i.a. aktora trejnado, artterapio, Ericson-hipnotado, aerobiko, poezia metiejo, rokdancado, rolludo, ekstremkondiĉa turismo – kaj intensaj kursoj de Esperanto. Preskaŭ ĉiuj programeroj vere furoris kaj ege entuziasmigis la publikon. La festivalo estis reklamata per pluraj urbaj amaskomunikiloj kaj forte subtenita de la urba komitato pri junularaj aferoj. Ĝi pasis en unu el la centraj kulturpalacoj de Ivanovo – kies gvidantaro jam invitis nin organizi sekvan festivalon en la sama ejo. Preskaŭ la tutan organizan kaj teknikan laboron de la Festivalo plenumis la membroj de Ivanova junulara E-teamo, kunordigataj de Sofja Ŝejnina, studentino pri ĵurnalistiko, kiu mem venis al ni nur antaŭ jaro kaj duono post simila aranĝo. ***(Andrej Grigorjevskij)***

***

Universala Esperanto-Asocio estas kandidato por la ĉi-jara Pacpremio de Nobel. Laŭ provizoraj informoj, UEA estis kandidatigita de membroj de registaroj aŭ parlamentoj almenaŭ el Francio, Korea Respubliko, Kroatio kaj Litovio, kaj de proponrajtaj universitataj profesoroj almenaŭ el Ĉeĥio, Hispanio, Korea Respubliko, Kroatio kaj Usono. ***(ret-info)***

***

La 24-25 de februaro la prezidanto de la Akademio Internacia de la Sciencoj (San Marino) gastis en Ivanovo kaj gvidis la seminarion pri "Propedeŭtika valoro de Internacia lingvo vidpunkte de kibernetika psikologio". La seminarion partoprenis ĉ.25-30 personoj, i.a. 15 tutan tempon. Krom ivanovaj esperantistoj – membroj de la junulara E-klubo "Teamo" – ĉeestis tri aktivuloj de Kostroma E-teamo, Aleksandr Blinov de Ĉeboksari kaj akompanantoj-kunlaborantoj de la profesoro el Moskvo – Irina Gonĉarova kaj Katerina Bebenina. La seminario montriĝis ege informriĉa kaj universitatece streĉa. Sed samtempe la parola talento de la preleganto komprenigis lin al ĉiuj, eĉ al komencantaj esperantistoj. Parto de la labortempo estis dediĉita al pridiskuto de la fondata Subtena Asocio de AIS en Rusio. Oni planas ankaŭ veran Studan Sesion de AIS en Rusio (Aleksandr Blinov proponis okazigi ĝin en februaro 2002 en Ĉeboksari). Min persone profesoro Frank kaj senpera komunikado kun li vere ravis kaj la prezentita de li seminario – ĝuigis. Krom la seminario sabate okazis renkontiĝo de prof. H.Frank kun reprezentantoj de tri ivanovaj altlernejoj – du vicrektoroj kaj unu katedestro. La renkontiĝo daŭris multe pli longe ol estis planite – tiom interesa ĝi estis por la ivanovaj partoprenintoj. Iuj konkretaj interkonsentoj ne estis faritaj, sed verŝajne iuj rezultoj estos. ***(Andrej Grigorjevskij)***

***

La 29-an de marto 2001 okazis en Budapeŝto elektoj de inspektoroj por Hungara Radio kaj Televido. Ankaŭ reprezentantoj de sociaj organizaĵoj rajtis kandidatiĝi. Laŭ la komisio de la estraro de Hungaria Esperanto-Asocio kandidatiĝis ankaŭ Oszkár Princz, ĝenerala sekretario de HEA. Pro la granda nombro de la kandidatoj la koncernuloj decidis elekti el in-

ter la kandidatoj per lotumado. Bonŝance Oszkár Princz estis elektita al la inspektoraro de Hungara Radio. La unua tasko de la nova inspektoraro estos elekti novan prezidanton por la Hungara Radio. La inspektoraro traktas kaj decidas pri ĉiuj gravaj, principaj aferoj de la landa Radio, kiu havas plurajn landajn kaj regionajn programojn kaj redaktejojn. ***(ret-info)***

***

Kantoj de Ĵomart kaj Nataŝa estas aŭdeblaj kaj kopieblaj en mp3-formato en la retpaĝo <www.mp3.com/JomartNatasha>.

***

Ekde februaro 2001 la nordbohemia urbo Most (Ĉeĥio) havas siajn oficialajn paĝojn <http://www.mumost.cz> ankaŭ en Esperanto dank' al esperantistoj el loka klubo Jiri Rada kaj Frantisek Bina. Se vi vizitos la paĝon, ĝi aperas unue ĉeĥlingve, sed en la dekstra supra angulo estas angla kaj germana flagetoj kaj simbolo de Esperanto, tra kiuj vi povas veni al angla, germana kaj esperanta versioj de la paĝoj. Most estas la unua ĉeĥa urbo, kies oficialaj TTT-paĝoj havas ankaŭ Esperantan version. ***(ret-info)***

***

En la reto aperis nova informriĉa ruslingva paĝaro pri Esperanto. Ĝi apartenas al Rostova E-centro kaj plene konsistas el diversaj publikaĵoj kaj informmaterialoj de Aleksandr Melnikov, aŭ pri li. Estas artikoloj, raportoj pri vojaĝoj, rakontetoj el E-vivo, internacia kalendaro de E-aranĝoj ktp. Nepre vizitinda! La adreso estas <www.rostov-esper.narod.ru>. ***(Andrej Grigorjevskij)***

***

La 24-25 de februaro en Voroneĵ okazis gasta E-kurso. La kurson gvidis Onjo Ĉerniŝova el Moskvo, surloke organizis Sergej Ogurcov, kiu lernis la lingvon perrete. Partoprenis 17 personoj – ĉiuj estas studentoj de Voroneĵa universitato. Fine estis fondita E-klubo. La gratulojn kaj kunlaborproponojn bonvolu sendi al la gvidanto de la klubo Sergej Ogurcov <sogurtsov@mail.ru>. La kurso okazis kadre de la programo EKI (E-kluba Iniciato) kaj estis financita de REU kaj REJM. ***(Andrej Grigorjevskij)***

***

1070 kongresanoj el 50 landoj aliĝis al la 86-a Universala Kongreso de Esperanto ĝis la 5-a de februaro. Francio, Germanio kaj la gastiganta lando Kroatio pintas en la statistiko, kun respektive 129, 122 kaj 115 registritaj aliĝintoj. Pli ol 20 kongresanoj aliĝis ankaŭ el Japanio (68), Italio (49), Pollando (45), Nederlando (41), Belgio (35), Britio (32), Hungario (32), Svislando (29), Svedio (26), Brazilo (25), Ĉeĥio (24) kaj Usono (22). ***(UEA)***

***

Ukrainia gazeto "Zagranica" (analoga al la rusia "Inostranec" – temanta pri eksterlandaj kulturo, laboro kaj vojaĝoj) ekde la unua ĉijara numero komencis publikigi mian konatigan kurson de Esperanto "Izuĉajem esperanto", aperintan pasintjare en reta dissendo "Novosti E-dviĵenija". La eldonkvanto de "Zagranica" estas 25 mil ekzempleroj. Kun la enhavo de la gazeto oni povas ankaŭ konatiĝi rete (http://www.zagran.kiev.ua/). La kurso (kaj aliaj priesperantaj materialoj) aperas en "Zagranica" dank' al la fakto, ke unu el ĝiaj redaktoroj estas aktiva ukrainia e-istino Ĵenja Zvereva. ***(Andrej Grigorjevskij)***

***

Boris Kolker trovis jenan tekston en la retpaĝo <http://eluxury.ru/prezent/1-22.html>:
Компания Movado имеет значительный вес на рынке швейцарских часов уже более столетия. Компания была основана в Швейцарии в 1881г. Ее имя "Movado", которое на международном языке Эсперанто означает "всегда в движении", было одобрено в 1905г. Сегодня часы компании Movado продаются в более чем 85 странах по всему миру. За последние сто лет компания Movado выиграла более 200 наград за инновации в области часового дизайна и часовых технологий. Часы Movado, сделанные высококвалифицированными мастерами, производятся только из высококачественных материалов и компонентов. Сделаны ли часы Movado из 18K золота или нержавеющей стали, качество деталей и механизма остается непревзойденным.

***

La 24-an de februaro en Vraca forpasis konata bulgara esperantisto, iama aktivulo de SEJM, organizinto de SEJT-13 apud Kievo Kiril Velkov. ***(Boris Kolker)***

LIBRA REVUO

Akileo reeldonis Aeliton

Rusiaj esperantistoj povas aĉeti la libron "Aelita" kontraŭ 75 rubloj. La prezo inkluzivas sendokoston. Nur antaŭpago, la libro ne vendatas pagoŝarĝe. Bonvolu sendi monon al: ***Igorj Valentinoviĉ Simonov, a/k 572, 603105 Niĵnij Novgorod-105.*** Konsideru, ke ĉiu rusia aĉetanto kune kun "Aelita" senpage ricevos iun alian libron en aŭ pri Esperanto.
Alilandanoj povas ekscii pri la prezo kaj kondiĉoj ĉe la adreso <simonov@akileo.bizland.com>.

A.N.Tolstoj. Aelita. Fantasta romano. *Elrusigis E.Pill. Dua esperantlingva eldono. – Akileo, Niĵnij Novgorod, 2000, 143 paĝoj.*

1. Dank' al helpo de Andreo Alaskin mi finfine sukcesis ricevi la jam delonge ofertatan kreaĵon de rus-sovetia klasikulo Alekseo Tolstoj. AELITA!!! Do, kiom multe aŭdas ni en tiu sono... Sed mem la volumo far Niĵnij-Novgoroda eldonejo "Akileo" seniluziigis min. Kaj ĉiun, al kiu mi prezentis la libron. Al neesperantistoj mi eĉ hontas ĝin montri. Grizeta stoko da maldensa papero ornamita per blueta kovrilo rememorigis postperestrojkan tempon. Verdire "Akileo" sukcesis superi eĉ "Sezonojn", kiu lastatempe rimarkinde plibonigis kvaliton de libra eksteraĵo. (Tamen desegnaĵo sur la kovrilo estas sufiĉe alloga: se ĝin eldoni pli bele, do estus unu el la plej belaj kovriloj de la pasinta jaro.) Sed, se la jekaterinburganoj kompensas eksteran kvaliton per riĉega interna enhavo (malmultas preseraroj, mistajpoj kaj rimarkblas severa redaktora laboro), do la niĵegorodanoj ne tro ŝarĝis sin pri tio. Igorj Simonov jam en antaŭparolo konstatis mankojn de la traduko de malkonata s-ro E.Pill. (Interalie ĉu iu povas malkovri la arkanon de ĉi nomo? Kiu estas la tradukinto, kie li loĝis k.t.p.?) Por sin pravigi la eldonanto sufiĉe ĝuste montris tradukajn deviojn de la originalo. Estas ankaŭ preseraroj, kelkaj eĉ amuzaj (ekz. p.25).

Do, la ĝenerala konkludo estas malagrabla por novico: la libro ne kongruas al 75 rubloj, kiujn mi pagis. Eĉ "senpaga" aldono ("En fremda urbo" de Arvo Valton) ne savas la situacion, ĉar la dumsovetia libro aspektas nekompareble pli bela ol la moderna eldono de "Aelita".

Tamen mi ĝojas, ke la libro reaperis en E-mondo. Ankaŭ esperigas apero de nova eldonejo, kiu interalie promesis eldoni novan originalan krimromanon. Mi esperas, ke sekva paŝo de la eldonejo "Akileo" kaj s-ro I.Simonov estos (malgraŭ ĉio, eĉ mia grumblado) pli sukcesa.

2. La dua parto aperis pli frue ol la unua, sed mi opinias, ke la rakonto pri "Aelita" estas antaŭparolo por malsupraj pensoj.

En E-librokulturo (kaj historio de E-o ĝenerale) rolo de tradukoj estas tre granda kaj, se paroli pri literaturo (distra, nekleriga legaĵo), la rolo enorme pli grandiĝas. Ni memoras okazojn, kiam ĝuste tradukoj de mondfamaj verkoj iĝis etapaj, turnaj eventoj por E-o. "Hamleto", esperantigita dank' al Zamenhof en 1894, montris al ekstera mondo la literaturajn kapablojn de juna lingvo. "Ifigenio", ankaŭ tradukita de Zamenhof, levis la lingvan nivelon ĝis la grado neniam atingita de Ido, tiama ĉefa minaco al E-o. En Sovetio ofte tradukoj estis solaj eblecoj rememorigi al la socio pri E-o. Kaj hodiaŭ, kiam ni komencas rakonti al novicoj pri riĉeco de E-literaturo, ni tuj rememoras famajn aŭtorojn. Originalaĵoj en E-libraro certe ĉeestas, sed plejparte tio estas aŭ versaĵoj aŭ mallarĝtemaj verkoj (plejofte esperantologiaj).

Por ekzemplo ni povas esplori agadon de du plej famaj kaj internacie konataj eldonejoj "Impeto" kaj "Sezonoj". Rezulto estas klara: sume verŝajne tri libroj estas ne poezio, ne esperantologio, ne tradukita sed originala beletro. Kaj en eldonplanoj ne eblas trovi originalan beletron. Nur la tre nebula eldonejo "Akileo" anoncis eldonon de originala romano.

La stato estas des pli stranga kompare kun la abundega torento de originala poezio. La fenomeno aspektas kvazaŭ Esperanto estas bona lingvo por versi kaj traduki prozon, sed ne verki la lastan. Tio estas psikologia baro: nunaj esperantistoj, same kiel antaŭ 100 jaroj, perdas fortojn por montri al la mondo tradukkapablojn de la lingvo kaj tradukas, tradukas, tradukas. Sed ĉu jam ne sufiĉas? Necesas pensi pri mem esperantistaro.

Tamen mi vidas ankoraŭ unu psikologian baron: eldonantoj eldonas tradukojn ĉar la aŭtoroj estas konataj kaj legantoj la librojn aĉetas; tradukistoj tradukas ĉar eldonantoj eldonas; eldonantoj ne eldonas originalajn librojn ĉar aŭtoroj mankas; aŭtoroj mankas ĉar tradukas. La ĉeno rondas.

P.Fiŝo (Koroljov)

"Malvivaj animoj" en Esperanto

"Malvivaj animoj" de Nikolaj Gogol estas unu el la plej fierindaj verkoj de la rusa literaturo. Post la Zamenhofa traduko de "La Revizoro", finfine ankaŭ "Malvivaj animoj" aperis en Esperanto. Ĝin tradukis Vladimir Viĉegĵanin. "Sezonoj" (Jekaterinburg) eldonis ĝin kiel la 32-an volumon en la prestiĝa serio "Oriento-Okcidento". Pli frue "Sezonoj" eldonis en ĉi tiu serio du librojn: "La majstro kaj Margarita" kaj "Krimo kaj puno" – ili jam delonge estas disvenditaj. La 224-paĝa libro kun bela kromkovrilo (jako) estas mendebla ĉe la eldonejo ***(Галина Романовна Горецкая, 620014, Екатеринбург-14, аб.ящик 162).*** La esperantistoj en Ruslando povas aĉeti ĝin kontraŭ 75 rubloj (prezo 69 rubloj plus sendokosto 6 rubloj). ***Halina Gorecka***

Aktoro malliberigita

Sub la signo de Liro kaj Verda Stelo. *Memorlibro pri aktoro Nikolaj Rytjkov. Kompilis M.Abolskaja. Eld. Impeto, Moskvo, 1999. 48 paĝoj vinktitaj. Fote ilustrita. ISBN 5-7161-0060-0.*

Kiam en 1979 mi ekvidis en Libroservo de Universala Kongreso diskon kun deklamaĵoj de Nikolaj Ritjkov, mi havis fortan tenton aĉeti ĝin. Sed unue, mi ne havis sifiĉe da mono; due, se sovetiaj doganistoj trovus la diskon, mi perdus por ĉiam eblon vojaĝi eksterlanden, ne parolante pri alispecaj malagrablaĵoj.

Se vi konas la libron de Ulrich Lins "La danĝera lingvo", sciu, ke impulson verki la parton pri persekutoj de Esperanto en Sovet-Unio donis al la aŭtoro renkontiĝo kun Nikolaj Ritjkov. Magnetofona registraĵo de intervjuo kun la aktoro estas la ĉefa enhavo de la prezentata libro, kiun ame kompilis Maria Abolskaja el Peterburgo. La ceteron konsistigas rememoroj (inter ili, de Marjorie Boulton kaj Eli Urbanová), komentoj kaj unikaj fotoj.

Nikolaj Ritjkov, profesia aktoro de teatro kaj aktiva esperantisto, estis arestita en marto 1938. Post torturado dum esplordemandadoj, li, same kiel aliaj esperantistoj, estis akuzita, ke li estas aktiva membro de la internacia spiona organizaĵo, kiu kaŝas sin sur la teritorio de USSR sub la nomo de Sovetrespublikara Esperantista Unio (SEU).

Li pasigis ok jarojn en sovetia koncentrejo ĉe la fifama Kolima. La ceteron de sia vivo li devis pasigi en la ekstrema Nordo kiel ekzilito. Tamen post dek jaroj (post la morto de Stalin) li estis rehabilitita kiel senkulpa.

Nikolaj Ritjkov revenis en Moskvon kaj plu laboris kiel aktoro. Li estis unu el la motoroj de Moskva Esperanto-klubo. Esperanto estis ĉefa parto de lia vivo. Kiam ajn mi venadis en Moskvon, mi vidis lin en klubaj kunvenoj. Li ofte partoprenis koncertojn kaj brile deklamis. Li ŝatis deklami precipe poemojn de Kalocsay kaj Majakovskij. Li estis perfekta stilisto kaj ĉiam pretis doni trafajn lingvajn konsilojn: ankaŭ mi ŝuldas al li unu.

Li estis samaĝulo de miaj gepatroj kaj rilatis al mi patrece. Kiam en 1962 en Unio de Sovetiaj Societoj de Amikeco kun Eksterlando (konata sub la rusa mallongigo SSOD) aperis vakanta posteno de oficisto pri Esperanto (!), Nikolaj Ritjkov rekomendis min. Ha! Mi imagas nun, kiel "plaĉis" al superuloj rekomendo de la politika malliberulo (ili ĉiam restis sub suspekto pri nelojaleco)! Kompreneble, oni dungis ne min (lingviston), sed direktorinon de parko de kulturo, kiu ne sciis, kio estas Esperanto.

En 1963 ni ambaŭ partoprenis en la 48-a UK en Sofio, kie Nikolaj Ritjkov estis tre aktiva kaj feliĉa, ke li povis komunikiĝi kun samideanoj diverslandaj.

Li tre amis sian landon, sed kun la tempo li venis al la konkludo, ke li ne plu povas vivi tie: ja la periodon de "degelo" iom post iom anstataŭis "frosto"; li perdis sian optimismon pri perspektivoj de Esperanto en Sovet-Unio; kaj ankaŭ lia familia vivo ne estis feliĉa. Kaj li decidiĝis pri tre riska solvo. En 1965, post la fino de Esperanto-konferenco en Vieno, li petis politikan azilon. Pri tio skribis ĉefaj gazetoj de Okcidenta Eŭropo.

La vivo de la enmigrinto, kies profesio estas ligita al la rusa lingvo, estis tre malfacila. Kelkaj esperantistoj laŭeble helpis lin, ĝis li trovis laboron de parolisto kaj lingva redaktoro en la rusa sekcio de la brita radiostacio BBC. Nun oni povis aŭdi en Sovet-Unio lian specifan voĉon tra muĝado de radio-malhepiloj: ja la sovetia gvidantaro ĉefe timis la Vorton kaj tial ne enlasis en la landon eksterlandajn gazetojn kaj malhepis aŭskulti eksterlandan radion.

Nikolaj Ritjkov trovis eblojn ankaŭ profesie aktori. Lia plej granda sukceso estis la rolo de Lenin, kiun li ludis germanlingve en Okcidentgermana televida filmo "Intercivitana milito en Rusio".

Sed ĉefe li estis feliĉa, ĉar li povis libere esperantumi. Li partoprenis Universalajn Kongresojn kaj aliajn movadajn aranĝojn, en kiuj li deklamis kaj komunikiĝis.

Sed lia vivo daŭris nelonge: en 1973 li mortis pro kancero. Li vivis por Esperanto, kaj lia nomo restu al ni konata!

Boris Koker (MONATO, Februaro 2001)

Nova libro en malnova stilo

István Nemere. Vizito sur la Teron. *Eld. Impeto, Moskvo, 2001. 168 p. ISBN 5-7161-0084-8*

István Nemere estas la plej fekunda verkisto – kaj en la hungara literaturo, kaj en la originala Esperanta. Ĝenerale, li apartenas al la plej produktivaj verkistoj en la tutmonda literatura historio – li estas aŭtoro de ĉirkaŭ 300 libroj! Do, apero de lia nova libro en Esperanto ne estas mirinda afero – jam ĉirkaŭ 20 libroj, verkitaj en la verda lingvo aperis! Ankaŭ en Rusio unu lia libro – detektivaĵo "Nesto de viperoj" – estis pli frue eldonita far la sama moskva eldonejo Impeto.

Nemere verkas en diversaj ĝenroj: psikologia romano, filozofia eseo, akra aventuro, detektiva rakonto, scienca fantazio, esploro pri "flugantaj teleroj" – elekto de la ĝenro dependas, verŝajne, de la momenta humoro de la aŭtoro. Ĉi-foje ni tenas en la manoj klasik-karakteran scienc-fantazian romanon, verkitan kun streĉa enhavfadeno.

El fora kosmo sur la Teron trafis – cetere, hazarde – sendita de iu altevoluinta civilizo aŭtomata objekto, produkto de supera teknologio. Ĝi ne volas ke la homoj ĝin malkovru, kaj strebas kiel eble plej rapide forlasi la Teron, kiu ja ne estis ĝia celo, sed hazarde mortigas homon, pro kio ĝin komencas persekuti polico. Kaj la libro rakontas pri la persekutado kaj aperanta kompreno inter kelkaj homoj kaj la kosma estaĵo.

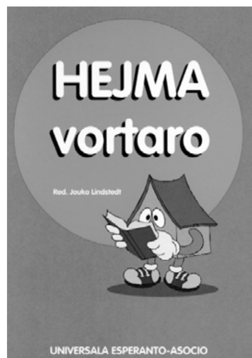
La ideoj kaj la enhavo de la libro ne estas tro originalaj – tia originaleco ĝenerale ne karakterizas verkojn de Nemere, kaj aperas en scienc-fantaziaj verkoj ne ofte. Tamen la libro estas fortike ĉarpentita, atentokapta kaj leĝere legebla por esperantistoj de ĉiuj lingvoniveloj – de spertuloj pri E-literaturo ĝis komencantoj-progresantoj, por kiuj ĝi povas fariĝi la unua legita Esperanto-libro. Eraroj, pro bona laboro de la redaktintoj, preskaŭ forestas, same preskaŭ ne estas strangaj kaj nekompreneblaj esprimoj. Do, la legaĵo ne elstara, sed agrabla kaj rekomendinda por ĉiuj – kaj speciale por ŝatantoj de sciencaj fantaziaĵoj de la 60-aj-70-aj jaroj, kies stilon ĝi bone imitas.

Tamen, leginte la libron, oni ekhavas la impreson, ke ĝi ne nur stile similas tiaspecajn ver-

kojn de tiu epoko, sed ankaŭ estis verkita tiutempe! En la romano estas menciataj uson-sovetiaj rilatoj, eksplodoj en Bejruto ks. aktualaĵoj por 1980-a jaro, plej malfrue – por 1986! Samtempe, ne estas mencioj pri Interreto, porteblaj telefonoj ktp. ordinaraĵoj por la 1990-aj, necesaj por la enhavo de la libro, se ĝi estus verkita nuntempe. Do, mi opinias, ke la aŭtoro simple trovis sian malnovan manuskripton el komenco de la 80-aj, ial tiam neeldonitan, ordigis ĝin sen zorge prilabori kaj decidis aperigi ĝin nun. Ĉio tio neniel malvalorigas la verkon – ja ni kun plezuro legas malnovajn verkojn – sed simple atentigas ŝatantojn de Nemere-verkado pri tio, ke oni ne taksu ĝin por sekvi evoluon de la verkmetodo kaj stilo de la preferata aŭtoro. Oni nur komprenu, ke temas pri romano el la frua periodo de lia verkado.

Nikolao Gudskov (Moskvo)

Kio furoris en la Esperanta libromerkato en 2000?

"Hejma vortaro" sukcesis esti en 2000 la sama raraĵo kiel "Monumente pri Esperanto" en 1997: la unua loko en ambaŭ furorlistoj de la libroservo de UEA, tiu de totalaj kaj tiu de unuekzempleraj vendoj. Ĉisube aperas ambaŭ statistikoj por doni pli bonan bildon pri la vera debito de diversaj titoloj. En la listo de totalaj vendoj ĉefe pezas la vendoj al aliaj libroservoj, kiuj siavice revendas parton de la akiritaj stokoj al individuaj klientoj nur en postaj jaroj. Plejmulto en tiu listo estas eldonaĵoj de UEA (17 el 20), tiel ke la listo de unuekzempleraj vendoj al individuaj klientoj donas pli fidindan ideon pri tio, kiuj titoloj vere estis la plej popularaj sur la Esperanta merkato. La unua nombro montras la kvanton de venditaj ekzempleroj, en la krampoj etas indikita la kosto en eŭroj.

Vendoj entute:

485 Hejma vortaro, red. Jouko Lindstedt (7,50)
477 Pasporta Servo, listo de gastigantoj de TEJO (10,80)
349 Esperantaj sinonimoj, Jaan Ojalo (7,20)
275 Paĉjo, kio estas rasismo? Tahar Ben Jelloun (6,30)
221 Internaciaj Ekzamenoj de ILEI/UEA, gvidilo (3,00)
179 Saluton! lernolibro, Audrey Childs-Mee (10,80)
173 Lito apud la fenestro, rakontoj, Betty Salt (4,80)
164 Kio estas demokratio? D. Beetham & K. Boyle (9,90)
129 Zamenhof, hodiau, A. Chiti-Batelli (2,15)
128 Diccionario de bolsillo, poŝvortaro hispana (6,00)
118 Faktoj kaj fantazioj, Marjorie Boulton (16,35)
114 La nigra insulo, aventuroj de Tinĉjo (10,20)
113 Metodiko de la Esperanto-instruado, R. Rakusha (6,00)
107 Monumente pri Esperanto, Hugo Röllinger (7,50)
105 La laboro de UEA por pli paca mondo, Ulrich Lins (2,10)
102 Asteriks ĉe la olimpiaj ludoj, Goscinny/Uderzo (9,00)
102 Kio ni estas kaj kion ni celas? Pri Praga Manifesto (5,50)
100 Strategio de Esperanto en la nova jarmilo, G.C. Fighiera (2,25)
96 Asteriks kaj Kleopatra, Goscinny/Uderzo (9,00)
91 De tajgo al minaretoj, A.Fighiera-Sikorska/J.Gibczynska (3,00)

Unuopaj vendoj:

106 Hejma vortaro, red. Jouko Lindstedt (7,50)
102 Esperantaj sinonimoj, Jaan Ojalo (7,20)
74 Paĉjo, kio estas rasismo? Tahar Ben Jelloun (6,30)

68 Pasporta Servo, listo de gastigantoj de TEJO (10,80)
62 Kio estas demokratio? D.Beetham, K. Boyle (9,90)
58 Lito apud la fenestro, rakontoj de Betty Salt (4,80)
38 La ŝtona urbo, romano de Anna Löwenstein (24,00)
36 Apartaj mondoj: verboj kaj participoj, Geraldo Mattos (6,00)
32 Masko, kompakta disko de Kajto (12,00)
31 Gramatiko de Esperanto, Miroslav Malovec (15,00)
31 La ĉefaj principoj de fremdlingva instruado, A. Melnikov (9,00)
31 Alico en Mirlando, infanklasikaĵo, Lewis Carroll (6,00)
29 Ĉu ŝi mortu tra-fike? seksa-krima romano, J. Balano (9,90)
29 La laboro de UEA por pli paca mondo, Ulrich Lins (2,10)
29 Cent ĉinaj fabloj, komp. Gao Jingmin (6,90)
29 La vort-teorio de Esperanto, R. de Saussure (6,00)
29 Saluton! lernolibro, Audrey Childs-Mee (10,80)
28 Lingva arto, festlibro Auld/Boulton, red. V. Benczik (16,50)
27 Surklifa, romano de S. Elgo (13,50)
26 Nomoj, noveloj de J.H. Rosbach (7,80)

(CO de UEA)

***

Jam dum kelkaj jaroj peterburgaj gesamideanoj eldonas dulingvan revueton "Вестник эсперанто" ("Kuriero de Esperanto"). La revueto estas destinita por komencantoj kaj por ĉiuj, kiuj deziras perfektiĝi en la lingvo. Plimulto da artikoloj havas paralelajn tekstojn (la rusan kaj E-an). La revueto havas konstantajn rubrikojn: praktikumo de tradukisto, modela E-o, kantaro, Helpu al vi mem (pri sanprotektado), historio, lekcioj por instruantoj. Krome, estas publikigataj diversaj informoj k.a. Informiĝi pri la abono eblas (aldoninte afrankitan koverton por respondo) laŭ la adreso: ***197022, Санкт-Петербург, а/я 381, Абольской М.С.***

***

Igor Galiĉskij. Esperanta-rusa tema vortaro. *Eld. REU, 2000. 64 p.*

"Tiu ĉi vortareto estas destinata unuavice por komencantaj esperantistoj, kiuj preferas lerni vortojn laŭteme, pli plane". Per ĉi tiuj vortoj Igor Galiĉskij komencis sian "Esperanto-rusan teman vortaron por komencantoj kaj progresantoj" eldonitan en Moskvo antaŭ dek jaroj. La vortaro estis unu el la plej interesaj vortaroj por vasta publiko. Ĝi konsistis el 75 temoj kiuj enhavis proksimume 2200 vortojn. La eldonkvanto estis sufiĉe granda, neimageble granda por hodiaŭ: 2000 ekzempleroj. La aŭtoro konfesis: "La eldono de la vortaro estas prova". Sed nun ni scias, ke la provo estis sukcesa kaj jam la tria reeldono de la vortaro estas senduba agnosko de tiu fakto. Kompare kun la eldono de 1991, la tria eldono estas pli riĉa en ĉiuj sencoj. La temkonsisto kaj vortenhavo pligrandiĝis preskaŭ duoble (133 temoj kaj proksimume 4200 vortoj). La aŭtoro aldonis sufiĉe grandan frazaron, kiu prezentas temojn en la uzo. Kaj kompare kun la unua eldono, la frazaro ŝanĝiĝis (komparu ekz. la temon "vetero": "La suno lumas brile" (en la 1-a eld.) kaj "La suno brilas hele" (en la nuna eld.)). Eĉ pli, ekzemple la temo "Stiri aŭton" konsistas nur el frazoj. En la temo "Geografio" aperis listo de geografiaj kaj historiaj nomoj, en la temo "Popolo" – popolnomoj kaj en "Matematiko" estas ekzemploj de simplaj aritmetikaj formuloj. Sed mi opinias, ke la lastan eblus pligrandigi ĝis la prezentita en PAG. Tamen ne eblas en malgranda vortaro prezenti ĉiun temon en ĉiuj formoj. Kaj tio ankaŭ estas grava trajto de la vortaro – ĝi ne pretendas superfluan vastecon. La vortaro estas "rekomendata al instruistoj de Esperanto kaj ankaŭ al personoj kiuj faras la unuajn paŝojn al posedo de tiu lingvo". Mi konsilas uzi la rekomendon. Mi opinias, ke estus bone, se ĉiu komencanto havus la vortaron. ***P.Fiŝo (Koroljov)***

Saluton el Peterburgo!

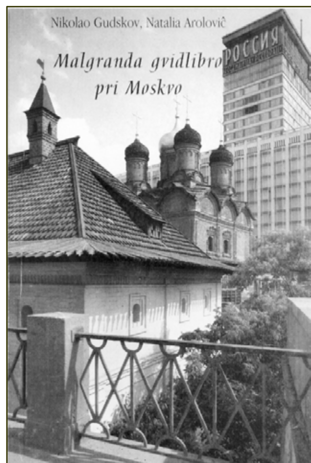
La artikolo de S.Beznosko en la februara numero de REGo trafis la tiklan punkton de la ruslanda E-movado: mankon de modernaj grandaj vortaroj. Mi plene konsentas kun Beznosko. Tiaj vortaroj estas necesegaj, kaj ĝuste pri ilia kompilado mi okupiĝas jam pli ol ses jarojn. Mi eĉ ne certas, ĉu estas ĝusta la decido de la REU-Estraro reeldoni la E-rusan vortaron de Bokarev. Ja en ambaŭ Bokarev-vortaroj abundegas eraroj kaj malĝustaĵoj, mankas multaj necesaj vortoj. Mi tute ne akuzas nian faman leksikografon. Vere, “liaj vortaroj estis giganta paŝo antaŭen, sed…”. Mi donos nur kelkajn ekzemplojn. Jen kio estas skribita en la E-rusa vortaro pri la vorto “abutmento”: *стр., тех.* ***упор, подпорка; упорный подшипник;*** ~ de ponto ***устой, опора моста, бык;*** ~ de tranĉeo ***бруствер.*** Tiu ĉi difino estas preskaŭ tute erara. ***Упорный подшипник*** estas “piedlagro”; ***опора, бык моста*** estas “kolono aŭ piliero de ponto”; ***бруствер*** estas “(tranĉea) parapeto”. Fakte, el la tuta difino pli-malpli taŭgas nur ***устой т.е. береговая опора моста.*** Jen estas la ĝusta difino laŭ PIV: abutmento 1. *стр.* ***контрфорс, упор, упорный элемент сооружения; устой, береговая опора (моста);*** 2. *тех.* ***контрфорс, упор, упорный элемент оси.*** Alia ekzemplo. La vorto “agrimonio” estas tradukita per ***репейник,*** tamen la ĝusta traduko estas ***репейничек.*** Oni povas demandi, ĉu tiu diferenco gravas. Jes, tre gravas, ĉar ***репейник*** kaj ***репейничек*** estas absolute malsamaj plantoj (***репейник*** en Esperanto estas “arktio”). Ankoraŭ ekzemplo. En la E-rusa vortaro estas la vorto “akvomuelilo” ***(водяная мельница),*** kvankam devas esti “akvomuelejo”. En la rusa-Esperanta vortaro la vorto ***итальянец*** estas tradukita per la vortoj “italo” kaj “italiano” (?), ***честное слово*** estas tradukita per “honorparolo” (en la E-rusa estas eĉ pli erara formo “honesta vorto”), kvankam devas esti “vorto de l’ honoro”; mankas eĉ la ofte uzata vorto ***радуга.*** Ktp, ktp. Kaj en ambaŭ vortaroj tre malmultas ekzemploj kaj klarigoj. Laŭ mi, tiuj vortaroj povas servi nur kiel suplemento por PIV: komence oni povas uzi ilin, sed poste nepre devas konsulti PIV-on aŭ alian seriozan vortaron. Mi komprenis tion dum la Rusa sesio de AIS, kiam mi devis traduki sciencajn artikolojn. Ĝuste tiam mi decidis ion fari ĉi-rilate. Mia unua ideo estis modernigi kaj pliperfektigi la Bokarev-vortarojn. Tamen baldaŭ mi komprenis, ke tio estas neefektivigebla kaj ke estas necesaj principe novaj grandaj vortaroj. Komence mi decidis fari E-rusan vortaron. Nur post iom da tempo, eble post duonjaro, mi komprenis, kian malfacilegan taskon mi metis sur min. Tiam mi havis nenian sperton pri leksikografio, ne scipovis labori kun la informfontoj. Pro tio la unuaj tri literoj de mia vortaro estas kompilitaj ne tre bone, kvankam pli bone ol en la vortaro de Bokarev. Iom post iom venis sperto kaj mi komencis labori pli rapide kaj pli profesie. Nun mi okupiĝas pri la litero “P”, kaj en mia E-rusa vortaro jam estas 30000 vortoj. Por fini tiun laboron mi bezonas ankoraŭ 3-4 jarojn, kaj entute la E-rusa parto enhavos ne malpli ol 40000 vortojn kun multaj ekzemploj, klarigoj kaj rimarkoj. Poste mi ekokupiĝos pri la rusa-Esperanta vortaro, materialo por kiu jam estas plejparte kolektita. Mi planas kompili ĝin dum 4 jaroj aŭ eĉ pli rapide. Bedaŭrinde mi ne havas komputilon kaj faras manuskripton. Do, estos necesa tempo por enkomputiligi ĝin. Kompreneble, mi povus plirapidigi la laboron, sed tio negative influus la kvaliton. Ja kompilado de granda vortaro estas same malfacila kiel verkado de granda romano aŭ pentrado de granda bildo.

Interalie pri “kredenco”. Mi donas la jenan difinon: 1. ***небольшой буфет, небольшой посудный шкаф, крѐденца*** (la lasta arkaika vorto iam estis en la rusa lingvo); 2. ***церк. Жертвенник (столик в алтаре).*** Sed kiel traduki ***тумбочка***? Eble, “ŝranketo”?…

Boris Kondratjev (St.Peterburgo)

Estas mendeblaj la produktitaj ĉi-jare en Ivanovo E-kasedoj: “Revas mi” de la grupo “Ekvinokso”, “Vento” de Maŝa Koĉetkova, “Kantoj de EoLA-2001” (antaŭmendebla). Ĉiuj tri kasedoj estas unuhoraj kaj kostas po 35 rub. plus sendokostoj. “Kantoj de EoLA-2001” estas mendeblaj ankaŭ kompakt-diske (antaŭvidebla prezo – 50 rub.). La mendoj estu sendataj al la retadreso <iv_teamo@mail.ru> aŭ al la poŝtadreso: ***153034, Ivanovo, str.Smirnova 87 – 16, Andrej Grigorjevskij***

Granda vojaĝo kun malgranda gvidlibro

Nikolao Gudskov, Natalia Arolovič: Malgranda gvidlibro pri Moskvo. *Eld. Impeto, Moskvo, 2000. 88 paĝoj glue binditaj. ISBN 5-7161-0071-6. (Haveblas en la Libroservo de REU)*

Kiam vi planas vojaĝi al alia urbo aŭ eksterlanden, vi komencas serĉi gvidlibron. Tre ofte oni ne sukcesas trovi la bonan: iu estas tro triviala, iu ne havas bildojn, iu jam malnoviĝis. Aliflanke, ankaŭ kiam vi deziras akompani tra via urbo eksterlandajn amikojn, vi bezonas gvidlibron. "Malgranda gvidlibro pri Moskvo" perfekte taŭgas kaj por turistoj kaj por moskvanoj. En la libro vi memkompreneble trovos priskribojn de moskvaj vidindaĵoj. Se vi jam vidis (eĉ plurfoje) la Moskvan Kremlon, la Ruĝan placon kaj la straton Arbat, vi povos elekti aliajn interesajn vojplanojn. La aŭtoroj konsilas, kien iri kaj kion rigardi. Certe, ĉiu vojaĝanto dezirus havi gvidlibron en sia gepatra lingvo. Samtempe la plej bonaj priskriboj de urbo estas kreitaj de la indiĝenoj en la loka lingvo. Tial estas bonege, ke "Malgranda gvidlibro pri Moskvo" estas verkita de moskvanoj en Esperanto. Ni aparte rimarkigas, ke en tiu ĉi libreto esperantisto trovos tion, kion li ne povas ekscii el ordinaraj gvidlibroj: informojn pri lokoj, ligitaj kun la antaŭa kaj nuna historio de Esperanto.

Traleginte tiun ĉi verkon, ĉiu povos saĝe aranĝi sian moskvan vojaĝon. Tre grave estas decidi, kiujn muzeojn kaj lokojn el grandega multo oni nepre devas ekvidi kaj kiuj atendu ĝis sekvantaj fojoj. La libro donas negrandan liston de "videndaĵoj" – stratoj, placoj, domoj – kaj sufiĉe detale priskribas sep muzeojn. Se vizitanto havas pli multe da tempo, li povas pririgardi belegajn apudmoskvajn bienojn, ankaŭ pri kiuj rakontas la libro. Ili estas ĉefverkoj de la rusa arkitekturo, situas en tre belaj lokoj, muzeoj en eksbienoj posedas riĉajn kolektojn de pentraĵoj kaj artaĵoj.

Por tiuj, kiuj jam konas Moskvon, la libreto proponas vojaĝon al apudmoskvaj urboj. La aŭtoroj indikas, kiel atingi la urbojn kaj kiom da tempo forprenas la vojo. Krom priskriboj de vidindaĵoj, la gvidlibro enhavas faktojn pri geografia situo kaj historio de Moskvo, kelkajn informojn pri arkitekturaj stiloj en Rusio. Ankaŭ la ĉapitro pri rusaj preĝejoj estas tre interesa (ĝi klarigas, ekzemple, la kanonikan ordon de ikonoj en ikonostazo). Krome, tiu informo taŭgos dum vizitado de bazilikoj en monaĥejoj, pri la plej famaj el kiuj temas en aparta ĉapitro.

Por eksterlandanoj utilas konsiloj pri tio, kiel uzi metroon, telefoni, ŝanĝi monon kaj aĉeti ion en Moskvo. La gvidlibro havas ankaŭ ĉapitreton pri la rusa alfabeto kaj prononco kun malgranda frazaro por turistoj. Interalie, ruslingvanoj povas amuziĝi, divenante rusajn nomojn, kaŝitajn en la Esperantaj, ekzemple: Armila Ĉambro – "Oruĵejnaja palata", Triunuo – "Troica".

Oni tre facile kaj kun plezuro tralegas la libron, sed ĝiajn bildojn oni pririgardas ne tre komforte. La gvidlibro enhavas multe da bone selektitaj fotoj, tamen, bedaŭrinde, ne ĉiuj estas sukcese reproduktitaj. Restas veni al Moskvo kaj ekvidi ĉion per propraj okuloj. Sendube, "Malgranda gvidlibro pri Moskvo" helpos al moskvanoj esti bonaj gvidistoj tra la urbo kaj permesas al aliurbanoj ĝui (eĉ memstaran) ĉeeston en Moskvo.

Anna kaj Mati Pentus (Monato, aprilo 2001)

LIRO-2001

Urala Esperantista Societo (UES) kaj la redakcio de "La Ondo de Esperanto" invitas ĉiujn dezirantojn partopreni en tradicia literatura konkurso Liro-2001. Liro-2001 havas ses branĉojn.

1. ORIGINALA PROZO: ne pli ol 30 mil literojn longa.
2. ORIGINALA POEZIO: la amplekso ne estas limigita.
3. TRADUKA POEZIO el la rusa lingvo: la poemo de Nikolaj Gumiljov "Шестое чувство".

4. TRADUKA PROZO EL LA RUSA LINGVO: la fabelo de P. Baĵov “Серебряное копытце”.
5. TRADUKA PROZO EL LA ANGLA LINGVO: la novelo de O.Henry “The Cop and the Anthem”.
6. RECENZO de “Rusaj amnoveloj” (senpaga suplemento al “La Ondo de Esperanto” en 2000).

En ĉiu el la originalaj konkursoj oni rajtas partopreni per ne pli ol tri verkoj. Bonvolu sendi tri tajpitajn, komputile kompostitajn aŭ tre klare skribitajn ekzemplerojn de la konkursaĵo al la sekretario de Liro-2001 ***(RU-620077, Екатеринбург-77, аб.ящ. 67).*** La konkursaĵoj devos atingi la organizantojn antaŭ la 15a de septembro 2001. Subskribu vian konkursaĵon per pseŭdonimo kaj aldonu slipon kun indiko de la pseŭdonimo, aŭtenta nomo kaj poŝta adreso de la konkursanto. Oni ne rajtas sendi verkojn, kiuj jam estis publikigitaj aŭ premiitaj en aliaj konkursoj. Konkursaĵoj senditaj rete ne estas traktataj. La originalajn tekstojn de la tradukendaj verkoj petu ĉe la sekretario poŝte kontraŭ afrankita koverto (por Ruslando) aŭ internacia respondkupono (alilandanoj), aŭ rete <sezonoj@mail.ru>. Ili estas konsulteblaj ankaŭ en nia ret-paĝaro <http://www.sezonoj.itgo.com/Liro2001.htm>.

La laŭreatoj de Liro-2001 ricevos diplomojn kaj libropremiojn. La rezulto estos anoncita je la Zamenhofa Tago. La organizantoj rezervas al si la rajton ĝis la 31-a de decembro 2003 publikigi la ricevitajn konkursaĵojn en “La Ondo de Esperanto”, libroforme kaj elektronike, kondiĉe ke ili avertos pri tio la aŭtoron ĝis la 1-a de marto 2002.

Halina Gorecka, sekretario de Liro-2001

---

maltaŭgaj pensoj: Novaj gravaj vortoj

Antaŭ nelonge ni subite eksciis, ke fare de unu esperantisto el Sankt-Peterburgo estas preparataj la grandaj Esperanta-Rusa kaj Rusa-Esperanta vortaroj, kies leksikono ĉefe baziĝos sur la vortoj el PIV (Plena Ilustrita Vortaro).

Hura! Ni decidis iom priesplori la enhavon de la eldonotaj libroj, kaj kion ni trovis? Ke tie mankas amaseto da gravaj kaj utilaj vortoj! Foje ni jam dediĉis nian eseon al solvo de unu lingva problemo (vd. “Kredenco”, REGo N 2, 2000). Nun – denove, ni volas iom kompensi la eventualan mankon de la ontaj vortaroj. Ĉi-sube estas listigitaj kelkaj vortoj, rilatantaj al rusia E-movado, sen kiuj ne eblas imagi la modernan Esperanton. Parenteze estas indikitaj ekzemploj.

1. ***ananjini*** – fari tre multajn aferojn samtempe, ofte kun neideala rezulto. (La ruslingva dissendolisto “Novosti E-dvíĵenija” estas eldonata ege malregule, ĉar ties eldonanto longan tempon estis okupita pri prezidado en REU, kaj ĝenerale li ananjinas.)
2. ***aroloviĉo*** – senriproĉa fakulo pri statutoj, regularoj kaj datoj. (En ĉiu estraro nepre devas esti sia aroloviĉo.)
3. ***bronŝtejni*** – esti animo de ĉiu kolektivo. (Vladimir Samodaj bronŝtejnas en moskva E-klubo.)

4. ***ĉebokso*** – ŝatanto de Lingvaj Festivaloj. ***Ĉeboksaro*** – klubo de ŝatantoj de Lingvaj Festivaloj. ***Ĉeboksari*** – krei kaj aktivigi ĉeboksecajn klubojn. (Estas iom danĝera tendenco, ke lastatempe tro multaj E-kluboj en Rusio komencis ĉeboksumi.)
5. ***enko*** – trajto de persono, kiu intencas fari malmultajn aferojn, sed faras multegajn. ***Malenko*** – malo de "enko". (Ni sufiĉe senesperiĝis pri REJM, ĉar ties unua prezidanto estis tro malenka.)
6. ***gariko*** – aĵo, kies ekstera altega valoro ne ĉiam koincidas kun la valoro interna. (Necesas konfesi, ke en la komenco de sia ekzisto REGo estis vera gariko. Feliĉe, la garikeco ne longe daŭris.)
7. ***gonĉarova*** – ĉiam havanta amasegon da novaj ideoj, estanta en entuziasmega stato pro siaj ideoj. (Gravas ke la nova REU-Estraro ne superu sobrajn limojn de gonĉaroveco.)
8. ***grigorjevski*** – neologismo, samsignifa kun "ananjini".
9. ***jekaterinburgi*** – malofte rimarki la kvalitojn kaj atingojn de najbaraj urbaj E-kolektivoj (parolante pri nacia movado). (Jekaterinburgante oni riskas preteratenti ion gravan.)
10. ***Lev Tolstoj*** – samnomulo de moskva E-klubo. (Se oni parolas pri la verkisto, oni ne forgesu antaŭ la nomo meti "t.n.", ekzemple: "Anna Karenina" estas la novelego de t.n. Lev Tolstoj.)
11. ***oĉji*** – fari nenion, demonstrante ardan agemon. ***Oĉjo:*** persono, kiu oĉjas, laŭsence – relativa sinonimo de ***malenko***. (Malgraŭ bombastaj vortoj, REJM de jaro al jaro pli kaj pli oĉjas.)
12. ***rekregreurejmi*** – dum Rusia E-Kongreso aranĝi abonkampanjon por REGo, samtempe okazigante konferencojn de REU kaj REJM. (Estis vere koŝmaro ekscii ke marte 2001 apud S-Peterburgo oni devis partopreni veran rekregreurejmaĵon.)
13. ***samodajo*** – spertulo pri E-literaturo. (Mikaelo Bronŝtejn estas unu el plej brilaj samodajoj.)
14. ***vmelniki*** – 1. kritiki absolute ĉion, ne rigardante al veraj kvalitoj de la kritikata aĵo; 2. malhelpi al momenta parolanto per sensencaj replikoj. (Bedaŭrinde vmelnikuloj ankoraŭ ne mankas inter esperantistoj.)

Kompreneble, ekzistas multaj aliaj sciindaj vortoj, sed por tiuj, bedaŭrinde, nun mankas spaco. Ni esperas ke la supremenciitaj vortoj eniros ĉiutagan parolon de esperantistoj en Rusio, kaj poste ili disvastiĝos ankaŭ tutmonde. Ho vivu la, vivu la, vivu la stel'!

optimisme viaj Ludovikoj Lazaroj Zamenhofoj <zamenhofoj@mail.ru>

CERBE KAJ KORE

redaktas Valentin Melnikov

DAŬRIGO DE LA DISKUTO

MUSKA SKOLO

"Прочитывая стихи большинства современных русских поэтов, я часто не могу уловить в них здравого смысла, и они производят на меня впечатление бреда больного (...) Этим письмом я предлагаю всякому, – в том числе автору, уплатить сто рублей за перевод на общепонятный язык стихов Александра Блока "Ты так светла..."

Проф. П.И. Дьяконов
12.02.09 "Биржевые ведомости", вечерний выпуск

Nenio ŝanĝiĝas en la mondo. Jam venis la tria jarmilo, sed ni nenion komprenas en moderna arto. Dum ekzistas arto, ĝi estos dividita je moderna kaj tradicia. Ĉi-artikole mi parolos pri versoarto, sed en aliaj arteroj la situacio samas.

Do, modernaj versoj, versmanieroj, versoformoj kaj naskantaj ilin aŭtoroj. Ĉu ili estas trajto de nia (jam pasinta) jarcento? Tute ne. Mi povas rememori kontraŭstarojn de: Lomonosov, Sumarokov, Trediakovskij en la 18-a jarcento; Puŝkin kaj Ŝiŝkov – en la 19-a; kaj buntega versodiskutado de komenco de la 20-a jarcento ("arĝenta epoko"). Kaj en Sovetunio la diskutoj ne mankis: Bednij, Tiĥonov kontraŭ Ĥarms, Olejnikov, Vvedenskij; kaj finfine Brodskij kaj la sistemo. Kaj ĉiutempe la ĉefa argumento estis diversaj gradoj de kompreno.

Sed aperis kaj aperas nun akuzoj pri "arogaj diletantoj – sen bazaj scioj kaj posedo de elementa tekniko". Ĉu poezio estas iu tekniksistemo, kolekto de formuloj aŭ ĝi estas elektroskemo, klare desegnita por iu uzino. Tute ne. Ĉiu versaĵo estas alojo de vento, kantoj de birdoj, rideto de virino, humoro post parolo kun infano. Mi povas tion nomi Dia fajrero aŭ intergalaksia flustro, sed tutegale tio estas io nemezurebla. Certe ni povas ŝovi ĉiun verson en prokustan liton de iu tradicio. Sed pri kiu tradicio povas temi? Ĉu pri sovetia ("...гвозди бы делать из этих людей...") aŭ japana? Ĉu Roma aŭ Atena? Ĉu de Sapfoa aŭ de Majakovskij?

Ekzistas t.n. moskva skolo kies trajtoj estas glataj rimoj, matematike preciza regula periodeco. Kaj tion ili postulas de ĉiu verso, de ĉiu aŭtoro. Interalie tio estas trajtoj de klasikaj versoj de la 19-a jarcento. Kaj la reprezentantoj de la skolo provas ĉion taksi de vidpunkto de la 19-a jarcento. Por plena feliĉo mankas nur ĝenrosistema kritiko.

La kritikantoj de t.n. modernaj versoj forgesas, ke en la tuta mondo tiuj versoformoj jam delonge estas tradiciaj kaj pro niaj propraj plagoj ni ne konis la modernan arton ĝustatempe.

De alia flanko ili ciam forgesas pri leganto, kiu devas mem fari elekton. Finfine ĉiu arto devas doni plezuron al homo. Kaj se al iu ne plaĉas Neves, tio estas lia propra afero kaj li ne rajtas trudi sian opinion al aliaj.

Ve, en Rusio nun mankas modernaj E-poetoj, kvankam mi memoras, ke en Ĉeboksara EoLA-93 la duan premion en poezia branĉo gajnis s-ino Molĉanova, prezentinta t.n. blankan versaĵon. Verŝajne tiama ĵurio ne apartenis al la moskva skolo.

P.Fiŝo (Koroljov)

FIŜE KAJ MUSE

"Простим горячке юных лет
и юный жар, и юный бред."
А.С.Пушкин, "Евгений Онегин", гл.2.

Vaste konata en malvastaj rondoj sinjoro, ĉiam kaŝanta sian veran nomon, verkis ĉi-supran tekston kaj sincere kredas, ke ĝi estas artikolo. Li strebas aspekti klera, do abunde mencias nomojn de rusaj poetoj – iam trafe, iam fiŝe... pardonu, fuŝe. Ekzemple, la diskuto inter Puŝkin kaj Ŝiŝkov havis nenian rilaton al poezio, kaj koncernis nur (ne)uzadon de fremdlingvaj vortoj. Kaj nia samtempulo, Nobelpremiito I.Brodskij ja verkis konforme al la klasikaj reguloj, do devas laŭ P.Fiŝo aparteni al la 19-a jc.

P.Fiŝo pravas: tempo pasas, sed nenio ŝanĝiĝas. Fakte tuta lia teksto ilustras tion – la arogaj diletantoj plu deklaras klasikon eksmoda, kaj sin mem “avangardo”. Tamen sen kutimo diligente lerni kaj labori, sen scipovo distingi inter bona kaj malbona verko, sole per la deziro famiĝi, ili ne longe prosperas. La principa diferenco estas eĉ ne en rilato al rimoj: seriozaj poetoj zorge poluras siajn verkojn kaj konstante lernas, dum la “avangardaj” preferas uzi la tempon por *etosumado*. La tempo baldaŭ dismetas ĉion al ĝustaj lokoj. Tuj post la revolucio la “progresemaj” poetoj alvokis ĵeti Puŝkin-on for de la ŝipo de nuntempo. Pasis 80 jaroj – nu, kie nun estas Puŝkin kaj kie tiuj modernistoj?

Jes, poezio ne estas rigora tekniksistemo... Interese, ĉu, laŭ opinio de P.Fiŝo, la poeto, inspirita de “io nemezurebla”, bezonas obei striktajn kaj enuajn regulojn de gramatiko kaj ortografio? Preparante lian tekston al publikigo, mi devis korekti kelkdek erarojn (la stilon mi ne ŝanĝis)...

P.Fiŝo flatis nian skolon (kvankam celis mallaŭdi), trovinte ĉe ni trajtojn de klasikaj versoj de la 19-a jarcento. Dankon, sed mi preferas kritikon de kompetenta literaturisto al flato de diletanto... Des pli mi ne ŝatas, kiam homo mem ne sekvas tion, al kio li instigas la aliajn (“se al iu ne plaĉas..., tio estas lia propra afero kaj li ne rajtas trudi sian opinion al aliaj”)...

Tamen en la lasta alineo P.Fiŝo skribas puran veron, kvankam ne la tutan. Jes, la ĵurio de EoLA-5 (Ĉeboksari, 1993) ne apartenis al la moskva skolo – eble al la budapeŝta. Cetere, la kompetentecon de altestimataj G.Nanovfszky kaj I.Nemere neniu iam dubis. Jes, la duan premion pro blanka versaĵo ricevis s-ino Molĉanova. Sed la unuan premion tiam ricevis reprezentanto de la moskva skolo, pro “Sonetoj al mia Muzo”. Poste tiu sonetciklo estis presita en la plej prestiĝaj revuoj – “La Ondo de Esperanto”, “Literatura Foiro” kaj “Monato”; ankaŭ en la poemkolekto “Moskvaro”. Intertempe pri versaĵoj de s-ino Molĉanova – liberaj aŭ malliberaj, blankaj aŭ koloraj – neniu aŭdis...

Valentin Melnikov (Moskvo)

KOMPETENTA OPINIO

Antaŭnelonge nia klubanino, jam konata al vi, Klara Ilutoviĉ ricevis leteron de Mikaelo Giŝpling, eksa rusiano, nun loĝanta en Izraelio. Laŭ ŝia afabla permeso ni aperigas fragmenton, kiu tuŝas la traktatan temon (temas pri Belartaj Konkursoj de UEA, kie s-ro Giŝpling en 2000 ricevis la unuan premion – V.M.):

...Vi ial opinias, ke en tiu konkurso estas preferataj nur blankaj versoj. Mi ne scias. Tio, kion sendis mi, ne havas rilaton al liberaj versaĵoj. Interalie, pri liberaj versaĵoj. Ni, kiel vi eble memoras, jam tuŝis tiun temon. Antaŭnelonge mi ekvidis recenzon en *Jerusalema Revuo* (2000:4, p.286), kie temas ĝuste pri liberaj versoj. Pri multaj aferoj mi konsentas kun ĝia aŭtoro Naum Basovskij, kaj jen fragmento el ĝi:

“Mi ne apartenas al ŝatantoj de liberaj versoj – pli probable mi rilatas al ties kontraŭuloj. Samkiel David Samojlov (fama ruslingva poeto, mezo kaj la dua duono de la 20-a jc. – V.M.) mi akceptas liberajn versojn *nur sur la fono de la rimitaj, kiel periferian strukturon de la lastaj*. Miaopinie, por tio estas seriozaj objektivaj kaŭzoj. Estas sciate, ke libera verso aperis en la franca

poezio pro la fonetikaj trajtoj de la lingvo: konstanta por plejparto de la vortoj akcento sur la lasta silabo finfine (kaj jam delonge) kaŭzis elĉerpiĝon de la rimprovizo de franca verso. Simila situacio post ioma tempo formiĝis en la angla, pola kaj aliaj lingvoj, kaj al la fino de la 20-a jarcento libera verso okupis firmajn poziciojn en plejparto de eŭropaj kaj amerikaj literaturoj.

Tute alia estas la rusa lingvo. La akcento en ĝi ne estas fiksita en iu sama pozicio, kaj la provizo de la rusaj rimoj praktike neelĉerpeblas. La rusa poezio multfoje travivis ekeston kaj formiĝon de novaj formoj kaj sistemoj, sed tio ĉiam estis rimitaj versoj. Liberaj versoj eĉ en la plej bonaj rusaj specimenoj impresas kiel io fremda, prunteprenita. Kaj en tipaj kazoj ili devigas rememori la linion el epigramo de Puŝkin: *...se tio estas prozo / kaj eĉ malbona?..*

La adeptoj de libera verso kutime (kaj ne senbaze) emfazas vortan redundecon (superfluecon – V.M.) de rimita verso kaj hazardecon de pluraj ties atributoj: ja, por rimo kaj metriko multaj vortoj estas "altirataj je oreloj". Responde eblas diri nur jenon – tiel nomataj superfluaj vortoj, se temas pri vera poezio, partoprenas en kreo de versa *sonado*, kaj tio estas eble plej ĉefa en la arto de versfarado. Samtempe libera verso, pro neklareco de formalaj kriterioj, tro facilas kaj atingeblas por ĉarlatanoj, kiam ajna arbitreco kaj simple nescipovo povas esti ŝajnigataj lasta novaĵo.

Tiel aŭ aliel, sed dume libera verso en la rusa poezio estas pli vizitanto ol mastro."

Plejparte mi konsentas, kiel jam diris. Nu, kaj pri kio mi ne konsentas? Mi opinias, ke libera verso estas ne frukto de evoluo de la franca (kaj ajna alia) poezio, sed, male, reveno al la periodo de ties ekesto, kiam tiaj elementoj kiel ritmo kaj rimo, estis nur formiĝantaj. Sekve, apero de blanka verso – estas ne nova vorto en poezio, sed, pli ĝuste, paŝo malantaŭen.

Malfacilas konsenti kun la aserto, ke aperon de libera verso kondiĉis elĉerpiĝo de la rimprovizo. La rimprovizo ĉiam estas ne senlima, samkiel ne senlima estas la vortprovizo de ajna lingvo. Kaj la rusa lingvo tiurilate ne estas escepto. Sed ne tio gravas en poezio. Ĉiu speco de arto aplikas konvenan materialon, kaj la diapazonon de la apliko dekomence limigas la ecoj de tiu materialo. En tio estas nenia tragedio. Pentristo laboras kun papero, tolo, ligno, uzas akvarelon, paŝtelon, oleofarbojn. Skulptisto uzas argilon, marmoron, bronzon. Ne tiom ofte aperas novaj materialoj, kiel, ekzemple, ferbetono, veninta en arkitekturon relative antaŭnelonge. Sed, estu kiel ajn, dum jarcentoj el ĉiam samaj materialoj estis kreataj bonegaj artverkoj. La samo rilatas ankaŭ al poezio. Restante enkadre de la aktualaj vortaro kaj lingvaj normoj, oni povas, kiel montras la vivo, verki miraklajn aĵojn. Kial tiom kortuŝas la poemoj de Anna Aĥmatova, kies rimoj kaj ritmoj simplas kaj naturas, kaj la versaĵoj de Majakovskij ofte aspektas plumpe – ĝuste tial, ke li provis eltiri el vortmaterialo pli multe, ol tiu povis doni.

Mi konsentas kun N.Basovskij, ke en versoj devas esti muziko, kaj ĝi, siavice, estas ligita kaj kun ritmo kaj kun rimo. Sed kiam estas nek tio, nek alio, la versoj povas transformiĝi en prozon, kaj ne nepre bonan. Pensoj, eĉ tre originalaj, skribitaj per ŝiritaj linioj, starantaj unu sub la alia – tio ankoraŭ ne estas versaĵo. Kaj tute pravas la recenzinto, dirinte, ke libera verso ofte allogas ĉarlatanojn de poezio. (...)

Estime – M.Giŝpling

LAŬSEZONA PAĜO

Mikaelo Bronŝtejn (Tiĥvin)

Printempo

Venis printempo peka,
pela, provoka, veka,
pluva, degela, seka,
sana aŭ apoteka.

Venis printempo pika,
loza, lanuga, lika,
arda, amorefika,
hela kaj eĉ helika.

Venis printempo drola,
fajna, fragila, fola,
brila, beata, bola,
pranca, priamparola.

Venis printemp' ebria,
kvika, kvivita, kria,
festa kaj fantazia,
kaj ja refoje – mia.

Tiu versaĵo aperis en la dissendolisto «kreado», kaj Sten Johansson tuj reagis, aldoninte strofon. Evidente, printempo en Svedio ĉi-jare ne tre similis la Rusian:

Venis printempo pluva,
kufa, kapuĉa, kuva,
gute somer-senpruva,
duŝe dronig-diluva.

***

Mia kunulin' hazarda

Mia kunulin' hazarda
al ŝercetoj miaj ridas,
en la am' portempe arda
ĉiun vorton plene fidas,
preme sidas.

Mia kunulin' hazarda
pro l' proksim' de l' mar' lasciva,
flama, kvazaŭ fulm' blizarda,
ege juna kaj gracia,
ĉionscia

pacience la genuojn
kunpremadas krude, prude,
perceptante la unuojn
de platona am' poglute.
Iom trude

mi predikas la vizion,-
puran senton kaj inspiron,
kiu naskas poezion.
Ŝi preferas fajran spiron,
Mezazion.

Kaj, aŭdante la poemojn,
ŝi l' genuojn ovras vante,
ĉu spertante virajn emojn,
aŭ la sperton eltrovante
ajnakvante

en senbridaj miaj rimoj.
Arda Mediteraneo
faras ambaŭ nin viktimoj,
pretaj por amoro, kreo,
por disiĝo, ploro, veo -
Elizeo!

POEZIAJ PROVOJ

Sergeo Tiĥonov (Novoĉeboksarsk)

La kluba Tago de sankta Valentin'

Al la knabinoj, kiuj sendis al mi amleterojn

Sciante esperante unu frazon,
Pri am', vi kompreneble skribis ĝin.
Kaj mi, ne atendinte ĉi okazon,
Komence miris: ho, "Mi amas vin", –

Skribite estis en la amletero!
Sed ĝojis mi nelonge, ĉar tuj post
Unua sekvis dua, tria... Vero
Foriĝis, ja nu kia estas kost'

De tiuj vortoj?! Eble, iu amas
Min vere, kaj en Tag de Valentin'
Decidis ŝi konfesi, ke ŝi flamas
Pro mi! Sed kiu estas ĉi knabin'?..

13-an de februaro 2001

Amata Esperanto

Al ĉeboksaraj movadaninoj

Vi estas bona esperantistino!
Por vi ĝi estas sorto kaj destino.
Vi regas lingvon, skribas artikolojn,
Per Esperant' plenumas viajn volojn.

Instruas al geknaboj Esperanton,
Belege kantas esperantajn kantojn,
Ĉi-lingve legas librojn kaj konstante
Parolas (eĉ pri amo!) esperante;

En la movado havas vi prestiĝon,
Vi ofte partoprenas renkontiĝojn,
Kunorganizas Lingvajn Festivalojn!..
Vi estas saĝa, rava, ideala!

Pro tio mi vin longe kore amas.
Kaj koro mia esperante flamas, –
Mi scias: ankaŭ estas vi amanta!
Sed amas vi ne min, sed Esperanton!..

14.02-05.03.2001

Dum kongreso

Ŝi estis vigla, bela, ĉarma, rava!
Ŝi dancis elegante en dancej'.
Mi enamiĝis... Tuj! Mi iĝis brava
Kaj diris, ke nomiĝas mi Sergej,

Kaj mia kor' pro am' jam ekturmentis,
Respondis iulingve ŝi, ne tuj...
Mi ne komprenis ŝin... Ŝi eksilentis...
"Ja ni situas en Esperantuj'!

Ĉu tute vi ne scias Esperanton?" –
Demandis mi. Respondis ŝi nur: "Jes".
Disiĝis ni kun damo eleganta...
Ja estis ŝi ne sola en kongres'!..

05.03.2001

AFORISMOJ

Dinko Matkoviĉ (Kroatio)

1. Samideanoj estas feliĉaj homoj, ĉar sufiĉas ke nur unu pensu por ĉiuj.
2. Eĉ guto malgranda konstante frapante kaŭzas kapdoloron.
3. Tra la mondo iras forta voko, sed la mondo estas vasta kaj la voko laciĝis.
4. Amuza estas serĉo, kiu rezultas per ŝerco.
5. Litero post litero – letero.
6. Plej bone fartas, kiu siajn jarojn facile portas.
7. Paŝo antaŭen estas bona kiam ĝi ne estas kaŭzita de postaĵo batita.
8. Ankaŭ malplena kapo sentas kapdoloron.
9. Kun ploro ni naskiĝas kaj je rido ni alkutimiĝas.
10. Potjomkinaj fasadoj bezonas tre lertajn manojn.

ANKORAŬ UNU TRADUKO

En Cerbe kaj Kore aperis jam kvar tradukoj de tiu ĉi versaĵo de Aleksandr Blok:
de L.Novikova: n-ro 4(16), 1992 kaj ripetita en n-ro 1(51), 1998;
de N.Danovskij k de G.Arosev – 1(51), 1998;
de T.Auderskaja – 1(63), 1999.
(Interalie, en Interreto ĉe <http://www.crosswinds.net/~rusio/ckk/> troveblas malnovaj numeroj de Cerbe kaj Kore)
Sed verŝajne tiuj tradukoj ne sufiĉis kaj jen, venis la nova:

A.Blok

Nokt', strato, apotek', lanterno,
ne ĉesas la rutina rond'.
Vi povas vivi eĉ eterne –
senŝanĝa restas nia mond'.
Komenco nova post finalo
kaj nova vanta cirkulad':
nokt', frida akvo de l' kanalo,
lanterno, apoteko, strat'.

trad. B.Kondratjev

Ĉu vi skribis leteron al amiko?!

Ho, kiel bone estas ricevi leterojn!

Mi veninte hejmen de laboro trovas en la poŝtkesto koverton. Kun espero kaj timo mi rigardas la adreson de sendinto: ĉu iu teda reklamo de iu "ŝopo"? Hura! La letero estas de mia fora kaj malnova amiko. Mi, tenante la leteron, iras hejmen. En mia kapo svarmas bonaj pensoj kaj deziroj. Veninte en mian loĝejon, mi unuavice malfermas la koverton kaj avide legas la leteron. "Saluton!..." Certe saluton! Mi jam delonge nenion aŭdis pri vi. Novaĵoj estas diversaj: jen fileto de Sergeo jam eklernis en unua klaso; jen Irina eklaboris; jen Saŝka jam atingis altan postenon; ktp, ktp, ktp. Legante, mi intime ridetas kaj post tralego pensante rigardas al nenio. Vespere, antaŭ dormo, mi relegas la leteron kaj certas, ke morgaŭ nepre respondos. Dum tuta sekva tago mi pensas pri la respondo kaj verkas ĝin iam movante lipojn kaj nepre ridetante. Finfine mi skribas la adreson de mia amiko sur koverto. Antaŭ paki la koverton mi relegas la respondon kaj ion alskribas. Do, ĉio estas preta kaj mi forsendas la leteron. Kaj mi denove atendas.

Sed, verdire plejofte ĉio okazas tute male.

Vespere mi aktivigas komputilon, per poŝtprogramero alŝutas elektronikan poŝton kaj rapide trarigardas la novricevitajn sendaĵojn. Sume mi ricevis 38 leterojn. Tio ne estas multe. Ne ĉiun leteron mi legas. Iujn (plej multajn) mi disŝovas en diversajn dosierojn esperante poste tralegi atente. Kelkajn mi tuj forĵetas. Kaj fine restas tri-kvar leteroj kiujn mi tralegas. Sed ili estas tute aliaj kompare kun paperleteroj. Ili estas kurtaj, sekaj, aferecaj kaj tre malofte animtuŝaj. Respondante al la leteroj mi preskaŭ ne pensas kaj aŭtomate premas klavojn. Sendinte la respondon mi post duonhoro jam atendas respondon kaj post ankoraŭ duonhoro ricevas ĝin. La respondo estas kurta kaj ne tre sencoplena.

Laŭ mi malapero de epistolado sekigos, senanimigos nian civilizon. Informado iĝas pli kaj pli rapida, konversacioj pli kaj pli maloftaj. Ni jam ne vizitas unu la alian, ni telefonas. Tamen ni almenaŭ aŭdas la kunparolanton. Sed elektronika poŝto ŝtelas lastan fadenon kiu ligas niajn animojn. Ni jam ne plendas pri ecoj de la skribmaniero de nia korespondanto. Nin interesas nur lia kodilo: ĉu "Unikodo", "RTF", "Koi8-R"?

Ĉio ĉi estas nur sintrompo. Kaj ni ree kaj ree kun espero venas al poŝtkesto.

Vi povas demandi: kion mi celis verkante ĉi-suprajn liniojn. Jen respondo.

Lasttempe en nia movado aperis malvasta aro da esperantistoj, kiuj aktive uzante elektronikajn komunikilojn (elektronika poŝto kaj similaj) tute forgesis pri plejgranda parto de esperantistaro. Antaŭ dek jaroj mi ricevadis almenaŭ unu informleteron monate en kiu oni rakontis pri diversaj renkontiĝoj. Nun mi ĉion ekscias per interrethavaj amikoj (ĉar mem antaŭ nelonge perdis la eblon uzi Interreton) kaj ofte la informoj venas malfrue. Kiam mi demandas organizantojn pri ilia silento ili respondas, ke ili abunde informadis per elektronikaj dissendoj. Ve, mi nun ne havas Interreton kaj miaj amikoj loĝantaj ekster Moskvo plejparte ne havas ĝin. Sed niaj movadaj ret-aktivuloj jam forgesis, ke iam ili estis normalaj homoj.

Au-u-u! Ne forgesu pri ni, ĉar ni povas forgesi pri vi.

P.Fiŝo (Koroljov)

ESPERANTOLOGIA KONKURSO

La proponitaj taskoj estas nur la unua provo, kaj se ĝi plaĉos al la legantoj, mi daŭrigos la konkurson. Fine de ĉi jaro en la moskva klubo “Lev Tolstoj” estos resumitaj solvoj de la konkurso. Partopreni en ĝi povas kaj spertaj kaj meznivelaj esperantistoj. Ĝuste por tio en ĉiu konkursero estos minimume unu demando, por kies solvo la leganto bezonos nur atenton kaj logikon (ekz. la tria tasko de ĉi konkursero). Respondojn bv sendi aŭ retpoŝte al la redakcio kun la indiko “Esperantologia konkurso”, aŭ paperpoŝte al la adreso: ***RUS-141078, Moskva reg., u.Koroljov, a/k 200, Perepelica Vladimir Alekseeviĉ.***

1) Plenigu tabelon:

?	1887 j.
-es	-as
-l	?
-o-	?
-aŭ-	?
-i-	?
mo	?

2) Pri kio temas en la sekvaĵo:

1887 = 29
1909 = 29 + 1(?)
1919 = 30 + 1(?)
1953 = 31(?)

3) La lasta tasko estas pli logika ol historia: Kiom da kazoj havas Esperanto? Klarigu vian opinion.

Estimataj legantoj! La abonkosto de REGo en tiu ĉi jaro estas malpli granda ol la produkto- kaj sendokostoj, estis antaŭvidite, ke dum la unua jaro la gazeto estos subvenciata. Por ke ankaŭ en sekva jaro la abonkosto ne iĝu tro granda estas organizita la fondaĵo “REGo – malmultekosta abono”. La monon por tiu ĉi fondaĵo eblas sendi aŭ transdoni al Garik Kokolija. La unuan kontribuon faris jam Valerija Cvetkova (Sankt-Peterburgo). Grandan dankon al ŝi!

REGo (Rusia Esperanto-Gazeto) *№ 2 (4) aprilo 2001*
komuna eldono de REU kaj REJM
redaktas Garik Kokolija retpoŝto <gazeto@mail.ru>
telefonnumeroj +7 (095) 5677007, 7524792
por tiu ĉi numero kunlaboris
Viktor Aroloviĉ, Grigorij Arosev, Oleg Kuznecov
la gazeto estas presita en la tipografio “Policvet” (u.Klin)
abontarifoj por 2001:
por loĝantoj de Rusio kaj aliaj landoj de KSŜ – 60 rubloj sendendaj al
Георгий Владимирович Коколия, Пятницкое шоссе 45 – 105, 123310 Москва
por loĝantoj de aliaj landoj – 10 eŭroj pagendaj al la konto kklg-r *ĉe UEA*